பாவத்தினின்றும், சாபத்தினின்றும் மீட்கப்பட்டு, பிதாவாகிய தேவனோடு ஒப்புரவாகும்படி, இரட்சகர் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட வாய்ப்பை கீழ்ப்படிதலுடன் விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டவர்கள் மட்டுமே பெற்றுக் கொள்வார்கள் என அறிகிறோம். தேவனுடைய நீதியான பிரமாணங்களை, முற்றிலும் அறிந்து கடைப்பிடித்தவர்கள் மட்டுமே, கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவன்அருளிய நித்திய ஜீவனைப் பெற முடியுமே அல்லாமல், வேறே ஒருவராலும் அதை அடைய முடியாது. “ஏற்ற காலத்தில்” சகலரும், தேவ கிருபையை அறியும் அறிவை அடைந்து இப்போது இந்த உலகில் அனுபவிக்கும் சந்தோஷத்தைப் பார்க்கிலும், மேன்மையான சந்தோஷத்தை அடையும் வாய்ப்பு உண்டென்பதைக் குறித்து நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். *1 தீமோ. 2:6*

அ அ

அத்தியாயம் 15

“எல்லாரையும் மீட்கும் பொருள்” ஒப்புரவாகுதலுக்கு ஒரே அடிப்படை

மீட்கும் பொருள் இல்லாமல் ஒப்புரவாகுதல் இல்லை-உறுதிசெய்யப்பட்டது ஆனால் பலவந்தப் படுத்தப்படவில்லை-மீட்கும் பொருளாயிருத்தல் ஒரு நன்மையானது-மீட்பு மற்றும் மீட்கும் பொருளின் முக்கியத்துவம்-மனிதனுக்காக மீட்கும் பொருள் என்ன செலுத்தப்பட்டது?- விசுவாசத்தினால் நீதிமானாகுதல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது- “கிரயத்துக்குக் கொள்ளப் பட்டீர்கள்” -யாரால்? - யாரிடமிருந்து? - என்ன நோக்கத்திற்காக? - எப்படி அன்பு நீதியுடன் ஒத்துழைத்தது- “எல்லாரையும் மீட்கும்பொருள்” திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை-முதல் ஆதாமின் தந்தையின் நிலை உரிமை இரண்டாம் ஆதாமால் கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டது - மீட்கும் பொருள் மன்னிப்பல்ல-மனிதனுடைய மரணம் மீட்கும் பொருள் அல்ல-மனித இனம் முழுமைக்கும் மீட்பு என்ற கோட்பாட்டினரின் தவறான வாதம்-மீட்கும் பொருளினால் தேவநீதி கட்டுண்டிருக்கவில்லை-ஒரே நாமம்-மத்தியஸ்தரின் முறைமை மோசேயினால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டது-மீட்கும்பொருள், பதிலீடு-வேறொரு திட்டம் இருக்கக்கூடுமா?

“தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே. எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே. இதற்குரிய சாட்சி ஏற்ற காலங்களில் விளங்கி வருகிறது.” - *1 தீமோ. 2:5,6*

தேவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையேயான ஒப்புரவாகு

தலானது மனிதனுடைய பாவத்திற்காக செலுத்தப்பட்ட பரிபூரணமான தியாக ப-யையே மையமாகவும், முழு ஆதாரமாகவும் கொண்டு அமைகின்றது. தேவன் மனுக்குலத்தின் சாபத்தை நீக்காம-ருந்தால் தெய்வீக தயவை அடையவோ, நித்திய ஜீவன் பெறவோ, மறுசீரமைப்படையவோ வழியில்லாமல் முழு மனுக்குலத்தினையும் குழப்பம் சூழ்ந்து பரிதாப நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கும். தெய்வீக விதிப்படி மனுக்குலத்தார் அனைவரும் பாவிகள் என்பதே. ஏதேனில் உள்ளப்பூர்வமாக தேவ வார்த்தையை மீறி உனக்கு நீயே சாபத்தை வருவித்துக் கொண்டாய் என்பதே மனிதனுக்கான தேவனுடைய ஒரே தீர்ப்பாயிற்று. இச்சாபத்தினால், தேவ நீதியின்படி மனிதனுக்கு எதிராக மரணத்தை தரவேண்டியதாய் அமைந்தது. அச்சாபத்தை விலக்கி என் நீதிக்கெதிராக செயல்பட மாட்டேன் என்கிறார் தேவன். நீதியும், நியாயமும் என்னுடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரம். *(சங். 89:14)* ஆகவே உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சாபம் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்க வேண்டியதொன்றாகும். இச்சாபத்தி-ருந்து விடுபட அதற்கு நிகரான தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஈட்டுக் கிரயம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

மனுக்குலத்திற்கெதிராக கொடுக்கப்பட்ட சாபம், நித்திய வேதனையல்ல என்பதை நாம் முன்னரே தெளிவாகக் கண்டோம். ஆனால், ஆதாம் பாவத்தில் விழுந்ததும் அதற்கு தண்டனை மரணம் என தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் தேவனால் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. இதனால் தேவன் ஆதாம் ஏவாள் செய்த தவறுக்காக மரணத்தை தவிர வேறு ஏதாவது தண்டனை கொடுத்திருக்கலாமே என்றும், அவர் அவர்களுக்கு பின் விளைவுகளைத் தெளிவாக அறிவிக்காமல் வஞ்சித்துவிட்டார் என்று கூட சிலர் எண்ணலாம். ஆனால் நாம் பார்த்தபடி, மரணத் தீர்ப்பு என்பது பாவத்திற்கெதிரான நியாயத் தீர்ப்பு ஆகும். இதன்படி ஒருவர் ஜீவன் பெற்று வாழ்வது நிபந்தனைக்குட்பட்ட தேவ தயையாகிறது. அதன் பேரில் தேவனுக்கு முழு அதிகாரமும் உண்டு. ஆகவே புசிக்க வேண்டாம் என்று தேவன் கட்டளையிட்டிருந்த கனியை ஆதாம் புசித்ததினால் நித்தியத்துக்கும் எரிநரகத்தில் எரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது நீதியான தீர்ப்பு என நாம் தீர்மானிப்பது சரியான

அனுமானமாயிருக்காது. உள்ளப்பூர்வமாக முழு அறிவுத் தெளிவோடு கீழ்ப்படியாமல் இத்தவறை ஆதாம் செய்திருந்தாலும் அதற்கு இவ்வளவு பெரிதான தண்டனை கற்பனை செய்து கூட பார்க்க முடியாதது. இதற்கும் மேலாக, இத்தவறினால் ஆதாமின் பின் சந்ததியாராகிய கணக்கிலடங்காத ஜனங்களுக்கும் இதே நித்திய தண்டனை பொருந்தும் என்பது சரியான நீதியாய் இருக்காது. ஆனால் நமது தந்தையாகிய ஆதாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மரணத் தீர்ப்பின் மூலமாக, நோய், துன்பம், சாபம் போன்ற பொல்லாப்புகள் அவன் பின் சந்ததியாருக்கும் தொடர்ந்து வருகின்றன. ஏனெனில் அசுத்தமான நீர்ச் சுனையி-ருந்து தெளிந்த நீர் வருமென்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? பாவம், சாபம், நோய் இவையே மனுக்குலத்திற்குப் கொடுக்கப்பட்ட சாபம் என்ற தேவனின் தீர்ப்பு நீதியான செயலாகவும் காரண காரியத்திற்குட்பட்டதாகவும் உள்ளது. இதில் அடங்கியுள்ள தேவ நீதியை, நற்குணத்தை, தேவனின் சரியான முடிவைக் கண்டு அனைவரும் அங்கீகரிப்பர்.

பாவத்திற்கெதிரான அபராதம் அறிவிக்கப்பட்டது என்பதை தீர்மானமாக அறிந்து பிறகு, அந்த அபராதத் தொகையாக தேவ நீதிக்கு எது தேவை என்பதையும், சீக்கிரத்தில் சாபம் நீக்கப்பட்டு, குற்றவாளிகள் மரணம் என்னும் மாபெரும் சிறையி-ருந்து விடுவிக்கப்படவும் ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்பதையும் நாம் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. *(ஏசா. 61:1)* மனுக்குலம் முழுவதும் பாவம் செய்து நியாயத் தீர்ப்பை வருவித்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு மனிதனாகிய ஆதாம் செய்த பாவத்தால் நேரடியான நியாயத் தீர்ப்பாகிய மரணத்தை பெற்றுக் கொண்டான். அந்த சாபம் மறைமுகமாக அவனுடைய பின் சந்ததியாருக்குத் தொடர்கின்றது. இந்த சாபத்தை ஈடுசெய்ய, பொருத்தமான ஒரு விலைக்கிரயம் ஒன்றே, நீதியை நிறைவேற்றுவதற்கு அத்தியாவசிமாயும், இவ்வுண்மைகளுக்கு இசைவாயும் அமையும். ஆகவே நீதியை நிறைவேற்றி, ஆதாமையும் அவன் சந்ததியாரையும் விடுவிக்க ஆதாமின் ஜீவனுக்கு ஈடாக இன்னொரு ஜீவன் தரவேண்டியது அவசியமாயிற்று. ஒருவன் செய்த பாவத்தால் அனைவரும் பாவிகளானது போல, ஒருவரின் தியாக ப-யால் அனைவரும் மீட்கப்படுவர். இப்படியாக ஒருவர்

ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்தினதால், முழு மனுக்குலத்திற்கும் சேர்த்து இந்த ஈட்டுக் கிரயம் செலுத்தப்பட்டாயிற்று. நாம் முன்னரே பார்த்தபடி பாவம் செய்ததால் தண்டனைத் தீர்ப்புக்குள்ளான ஆதாம் ஒரு தேவனுமல்ல, ஒரு தேவ தூதனுமல்ல, தேவ தூதனுக்குச் சற்றே கீழான நிலையில் மனிதனாகப் படைக்கப்பட்டவன். இந்த தெய்வீக சாபத்தி-ருந்து மனுக்குலத்தை விடுவிக்க, ஆதாமின் முந்தைய நிலையான கறை திரையற்ற பூரண நிலைக்கொப்பான நிலையில் உள்ள ஒருவர் ஈடுசெய்வது அவசியமும், கண்டிப்பும் மிகுந்த தேவ நீதியாய் இருந்தது. மனிதருக்குள் இத்தன்மையிலுள்ளோர் எவரும் இருக்கவில்லை. ஏனெனில் ஆதாமுக்குள் அனைவரும் பாவிகளே. விழுந்து போன ஆதாமை தங்கள் தந்தையாகப் பெற்றிருக்கிற அவன் பின் சந்ததியார் தெய்வீக சாபத்தை உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் முன்னரே பார்த்தோம். மனிதனின் நிலை இவ்வாறிருந்தபடியால் பரலோகத்தி-ருந்து ஆவியின் ஜீவியாக உள்ள ஒருவர் மனிதனாகப் பிறந்து ஆதாமுக்காகவும், அவனால் ஜீவனை இழந்த பின் சந்ததியாருக்காகவும் ஈடுப- செலுத்துவது அவசியமாயிற்று.

பரலோகத்திலுள்ள தேவ சன்னிதானத்தில் தங்கள் ஆதிமேன்மையைக் காத்துக் கொண்டு தேவ அங்கீகாரம் பெற்றுள்ள தூதர்களில் அநேகர் தேவ சித்தத்திற்கும் திட்டத்திற்கும் மனமுவந்து கீழ்ப்படிந்து, மனிதனுக்காக ஈடுப-யை நிறைவேற்ற காத்திருந்தனர். ஆனால் அவ்வாறு ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்த வேண்டுமானால், அவர் அநேக பாடுகள், உபத்திரவங்களை சகித்து தேவனுடைய மேன்மையை, கௌரவத்தை வெளியரங்கமாக நிலை நாட்ட வேண்டிய மிகப்பெரிய பொறுப்பைப் பெற்றவராகிறார். இவ்வாறாக தேவன் பேரில் தான் வைத்திருக்கின்ற பயபக்தியையும், தனது உத்தம குணத்தையும் விசுவாசத்தையும் எண்பித்து தனது பணியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுபவர், எல்லா தேவ தூதர்களுக்கும் மேலாகவும் சகல துரைத்தனங்கள், அதிகாரங்கள், வல்லமைகள், பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்திற்கும் மேலாகவும் மிக உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவார். இதற்கும் மேலாக, இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, சாத்தான் செய்தது போல தன் சுய கௌரவம், பதவி ஆசை, சுயநலம் ஆகியவற்றிற்கு

உட்பட்டால், முந்திய நிலையை விட கீழான நிலைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டு, வீழ்ந்துபோய்விடுவர். அதற்கு மாறாக தன்னையே தாழ்த்தி தேவ சித்தத்திற்கும் திட்டத்திற்கும் முற்றிலும் கீழ்ப்படிபவர் உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவார். உலக மாந்தர் மேல் தேவன் கொண்டுள்ள அன்பையும், கருணையையும், இரக்கத்தையும் வெளியரங்கமாகக் காண்பிப்பதற்கு இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக ஆயிற்று. இதனை நிறைவேற்றுபவர் தாழ்ச்சியும், கீழ்ப்படிதலும், தேவ அன்பை வெளியரங்கமாக பறை சாற்றுபவராகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதினால் இப்பணிக்கு தன் ஒரே பேறான குமாரனையே நியமிக்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று. அதனால் அவரை உன்னத மகிமைக்கு உயர்த்தவும் தேவன் சித்தம் கொண்டிருந்தார்.

நாம் முன்னரே பார்த்தவண்ணமாக, நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தான் மனித உருவெடுப்பதற்கு முந்திய நிலையில் இருந்தபோது பிரதான தூதனாக, வார்த்தையாக, பிதாவினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட ஒரே குமாரனாக, கிருபையிலும், சத்தியத்திலும் சிறந்து விளங்கினார். உலகை சிருஷ்டித்த நாள் தொடங்கி இன்று வரை தொடர்ந்து யேகோவா தேவனின் பிரதிநிதியாக இருந்து வருகிறார். மற்றெல்லோரையும் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பதாகவே தேவனின் ஒரே பிள்ளையாக இவர் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட போது தேவனை நன்கு அறிந்தவராகவும், அவருடைய மகிமையைக் கண்டு மகிழ்ந்தவராகவும், அவருடைய வல்லமை புறப்படுகிற வாய்க்காலாகவும் இருந்தார். அப்போஸ்தலர் சொல்லுகிறபடி பரலோக அரசாட்சியில் முதன்மை பெற்றவரும், பரமபிதாவிற்கு அடுத்த ஸ்தானத்தைப் பெற்றவருமாய் இருந்தவர். மனிதனை மீட்கும் மீட்புப்பணியை, தெய்வீக சித்தத்தை நிறைவேற்றும், சிறப்புரிமையைப் பெற்றிருந்தார். தேவன் இவர் மேல் கொண்ட தனிப்பெரும் நம்பிக்கையினிமித்தமும் அவர் மீது காட்டிய தயையினிமித்தமும், இந்த உரிமை வழங்கப்பட்டது. ஏனெனில் அப்பணியை நிறைவேற்றப் போகிறவர் கீழ்ப்படிதலும், பணிவும், தன்னையே தியாக ப-யாக தருபவருமாய் இருக்க வேண்டும் என்ற தேவ நீதியின்படி இவர் இந்த மேலான பணிக்கு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டார். *(மத். 23:12; யாக். 4:10; 1 பேது 5:6)* அவ்வாறு

அப்பணியை செவ்வனே செய்து முடித்தால் தனது மேலான மகிமையை அவருக்குத் தரவும் முன்கூட்டியே தேவன் திட்டமிட்டிருந்தார். தேவன் தனது குமாரன் இறுதிவரை உண்மையுள்ளவராக நடந்து வெற்றி பெற்று உன்னத மகிமைக்கு உயர்த்தும் தகுதியைப் பெறுவார் என்கிற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவருக்கே முதல் வாய்ப்பளித்தார். ஏனெனில் படைப்பின் துவக்கத்தி-ருந்தே குமாரன் தேவதிட்டத்தை அறிந்து களிகூர்ந்தவராக இருந்ததாலும் இனியும் முன்பிருந்த நிலையையே பெரிதும் விரும்புவார் என்ற எதிர்பார்ப்பிலும் தேவன் அவரை இப்பணிக்குத் தெரிந்தெடுத்தார்.

"...எல்லாவற்றிலும் முதல்வராக இருக்கும்படி இவரே ஆதியும் மரித்தோரி-ருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர். சகல பரிபூரணமும் அவருக்குள்ளே வாசமாயிருக்கவும் அவர் சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டாக்கி, பூலோகத்திலுள்ளவைகள் பரலோகத்திலுள்ளவைகள் யாவையும் அவர் மூலமாய்த் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக் கொள்ளவும் அவருக்குப் பிரியமாயிற்று." (விழுந்துபோன தூதர்களும், மனிதர்களும் தேவதயையைப் பெற்று தங்கள் விழுகை நிலையி-ருந்து மீண்டும் சீர்படுத்தப்படுவார்கள்). கொலோ. 1:18-20

ஆவிக்குரிய ஸ்தானத்தில் உள்ள ஒருவரை மனிதனுக்கு ஈடுப- செலுத்த தெரிந்தெடுத்ததினால், பரலோகவாசி ஒருவர் மட்டுமே பூமியில் உள்ள மனிதனுக்கு ஈட்டுக் கிரயமாக ப- செலுத்த வேண்டும் என்று தவறாக நாம் கருதிவிடக் கூடாது. இது நேர் எதிரிடையான, முரணான சிந்தனையாகும். மனிதனின் பாவத்திற்கு ஈடுப-யாக ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியையோ அல்லது ஆடு, மாடுகளையோ ப-யிட முடியாது. ஏனெனில் ஆடு, மாடுகளின் இரத்தம் பாவத்தை ஒருபோதும் போக்க இயலாதவை. ஏனெனில் அவைகள் மனிதனை விட தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவைகள். அதுபோலவே தேவ தூதர்களும் ஆதாம் செய்த பாவத்தை, அதற்கான ஈடுப-யை செலுத்தி ஒப்புரவு உண்டாக்கி விட முடியாது. ஏனெனில் இவர்கள் ஆதாமின் மனித சுபாவத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. மனித ஜீவன் தான் பாவத்தினால் பறிக்கப்பட்டது. இந்நிலையில், இன்னொரு மனித ஜீவன் மட்டுமே பாவத்திற்கு ஈடுப-யாக,

விலைக்கிரயமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், மனிதப் பிறவி எடுத்தால் தான் ஈட்டுக் கிரயம் செலுத்த முடியும் என்பதினால், நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே தான் முன்பிருந்த மகிமை நிறைந்த ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தை விட்டு விட்டு, தன்னையே தாழ்த்தி, மனிதனாக வேண்டியதாயிற்று.

நமது கர்த்தர் ஆவிக்குரிய ஜீவியாக இருந்த மகிமையை விட்டுவிட்டு, தன்னையே தாழ்த்தி, மனிதனுக்குரிய தாழ்ந்த நிலையை எடுத்தார் என்று வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் அவர் பாவ நிவராண ப-யாக இருக்கிறார் என்று வேதத்தில் குறிப்பிடவில்லை. இதற்குமாறாக தன்னையே தாழ்த்தியதன் மூலம் ஈட்டுக்கிரய ப - செலுத்தும் பொருட்டு பாவ நிவாரண ப-யானார். இதனை உரைக்கும் நோக்கத்திற்காகவே, அப்போஸ்தலர் தெள்ளத் தெளிவாக, "ஆதலால் அவர் தேவ தூதருக்கு உதவியாகக் கை கொடாமல், ஆபிரகாமின் சந்ததிக்கு உதவியாகக் கை கொடுத்தார்" (எபி 2:16) என்கிறார். (இங்கு தேவ தூதர்கள் என்பது பாவம் செய்து விழுந்து போன தூதர்களைக் குறிக்கும்). தேவன் தனது பிள்ளைகளாக எத்தனை நபர்களை முன்குறித்தாரோ, அத்தனை பேரையும் மாம்சமும், இரத்தமும் உடையவர்களாயிருந்த அவர்களை பாவம், சாபம் போன்ற கட்டுக்களி-ருந்து விடுபடச் செய்ய விரும்பினார். "அவரும் அவர்களைப் போல மாம்சத்தையும், இரத்தத்தையும் உடையவரானார். மரணத்துக்கு அதிகாரியாகிய பிசாசானவனைத் தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும், ஜீவகாலமெல்லாம் மரண பயத்தினாலே அடிமைத் தனத்திற்குள்ளானவர்கள் யாவரையும் விடுதலை பண்ணும்படிக்கும் அப்படியானார்." (எபி. 2:14-15) இதனைக் குறித்து இன்னும் விளக்கமாக அப்போஸ்தலர், "மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று" என்கிறார். (1கொரி. 15:21) மேலும், அப்.யோவானின் சுவிசேஷம் இதனைக் குறித்து இன்னும் மேலான சான்று பகர்கின்றது. "அந்த வார்த்தை மாம்சமாகியது" (யோவா. 1:14) என்கிறார். இதோடுகூட நமது கர்த்தர் இவ்வுலகி-ருந்தபோது கூறிய வார்த்தைகளும் மேற்கண்ட சாட்சியத்தை உறுதி செய்கின்றது. "உலகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும்படி தேவன் தம்முடைய குமாரனை உலகத்தில் அனுப்பாமல், அவராலே உலகம்

இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே அவரை அனுப்பினார்." (யோவா. 3:17) இந்த உலகம் இன்னும் இரட்சிக்கப்படவில்லை என்ற பொருளையோ அல்லது உலக மாந்தரின் மீட்புக்காக எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற கருத்தினையோ சொல்லாமல் அவரால் அனுப்பப்பட்டவர் செலுத்தப்போகிற தியாக ப-யினாலே உலகம் மீட்கப்படும் என்ற பொருள்படக் கூறுகிறார். நமது கர்த்தருடைய ஊழியத்தின் பிரதான நோக்கத்தினைக் குறித்து அவரே குறிப்பிடுவதாவது: "...மனுஷ குமாரனும் ஊழியங் கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்." (மாற்கு 10:45) இயேசு தாம் மனிதனாக வருவதற்கு முன்பதாக, உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்னர், பிதாவோடு பெற்றிருந்த மகிமையை, ஒரு பொருட்டாக கருதாமல் ஆவிக்குரிய ஜீவியின் நிலையி-ருந்து, மனிதனுக்குரிய தாழ்ந்த நிலையை எடுத்தபோது, ஈடுப-க்காக தன் ஜீவனை ஒப்புக் கொடுக்கவில்லை. மாறாக, தமக்கு முன்பாக வைத்திருந்த தியாகப-யைச் செலுத்துவதற்காக தன்னையே ஆயத்தம் பண்ணினார். அவர் வா-பப்பருவம் அடைந்தவுடன் நியாயப் பிரமாணத்தின்படி முப்பதாண்டுகள் நிறைவு பெற்றவுடன், தன்னையே ஜீவப-யாக தத்தம் செய்தார். ஞானஸ்நானத்தில் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்து யோவான் ஸ்நானகனால், யோர்தான் ஆற்றில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார் என்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

அப்போஸ்தலர் சொல்லுகிறபடி, அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றவுடன், "தேவனே! இதோ உம் சித்தத்தை நிறைவேற்ற வருகிறேன்" என்ற பழைய தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறிற்று. தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், பாவம் போக்கும் ப-யாக தன்னையே ஒப்புக்கொடுக்கவும் வந்திருந்தார். எனவே அவர் இதற்கு முன்பு எப்போதும் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்ததில்லை. மரண பரியந்தம் தேவ சித்தத்திற்காக ஜீவ ப-யாக தன்னையே அர்ப்பணிப்பது அவர் பெற்ற ஞானஸ்நானத்தில் அடங்கியிருந்த பேருண்மை. பழைய ஏற்பாட்டு முறைமையின்படி பாவத்திற்காக செலுத்தப்பட்டு வந்த நிழலான மிருக ப-களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, அதற்குப் பொருளான ப-யாக தானே மனமுவந்து தேவ நீதிக்குட்பட்ட நிஜமான பாவம் போக்கும் ப-யை (தன் சரீர அங்கங்களுக்கும்

சேர்த்து) தன் மரணத்தின் மூலம் நிறைவேற்றினார். இப்படியாக தேவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையேயான புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து புதிய உடன்படிக்கையை முத்திரையாக ஏற்படுத்தினார். ஆகவே இப்பகுதியில் (1தீமோ 2:5,6) நாம் ஆராய்ந்தவாறு, இயேசுகிறிஸ்து மனிதனாக வருவதற்கு முன் வார்த்தையாக இருக்கும்போது இப்ப-யை நிறைவேற்றாமல், "எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவாக" இப்ப-யை நிறைவேற்றினார்.

மனிதனை மீட்கும் தேவ திட்டத்தின் முதற்படி

அப்போஸ்தலர் (எபி. 2:5-9) தேவதிட்டத்தின் முழுப் பகுதியையும் கண்முன் நிறுத்தி, அதில் மனித மறுசீரமைப்புக்கென்று தேவன் வாக்களித்திருக்கிறதை விவரிக்கும்படி சங்கீதக்காரனாகிய தாவீது கூறிய வார்த்தையை மேற்கோளாகக் காண்பிக்கிறார். (சங். 8:4-8) மனுக்குலம் சிருஷ்டிகராகிய தேவனின் பிரமாணங்களுக்குட்பட்டு பரிபூரண சுபாவம் பெற்று, இப்பூமியையும் அதன் ஜீவ ராசிகளையும் அடக்கி ஆண்டு கொள்ளும் கர்த்தாக்களாக, மாற வேண்டுமென்பதே தேவ திட்டம். "இன்னும் அவனுக்குச் சகலமும் கீழ்ப்பட்டிருக்கக் காணோம்" என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளி-ருந்து மனிதன், பிதாவாகிய தேவனின் சாயலையோ இப்பூமியின் கர்த்தாவுக்குரிய சாயலையோ இன்னும் அடையவில்லை என்பது புலப்படுகிறது. இந்த திட்டதின் முதற்படியாக,

"தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும், மரணத்தை ருசி பார்க்கும்படிக்கு தேவ தூதரிலும் சற்றுச் சிறியவராக்கப்பட்டிருந்த இயேசு மரணத்தை உத்தரித்ததினிமித்தம் (மனிதனை மறுசீரமைக்கும் சாத்தியத்தை உண்டு பண்ணினார்) மகிமையினாலும், கனத்தினாலும் முடி சூட்டப்பட்டதைக் காண்கிறோம்." மனிதனுக்கான இரட்சிப்பின் திட்டம் இவ்வாறாக "யேகோவா" தேவனால் மீட்புக்காக சரிநிகரான ஈட்டுக் கிரயப்ப-நிறைவேற்றப்பட்டு துவங்கப் பெற்றது. முந்தைய ஆதாம் எவ்வாறு மகிமையினாலும், கனத்தினாலும் நிறைந்த முழு மனித சுபாவத்தைப் பெற்றிருந்தாரோ அதே சுபாவ, நிலைமையில் உள்ள

ஒருவரைக் கொண்டு ஈடுப- நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த நோக்கத்திற்காகவே அவர் முன்பிருந்த மேலான மகிமையை விட்டுவிட்டு, தூதர்களுக்கும் கீழான நிலையை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டு "ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார்." "மரணத்தை உத்தரிப்பதற்காக" அவர் மனுஷ சாயலானார் என நாம் காண்கிறோம். மரணமே மனுக்குலத்திற்கு விரோதமாக கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை. நமது பரலோக பிதா, நமது ஈடுப-க்காகவும், மறுசீரமைப்புக்காகவும், தன்னோடு முழு ஒப்புரவாகுதலுக்காகவும் அநேக ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கிறார் என்பதை அறிகிற நாம் மிகுந்த சந்தோஷம் அடைகிறோம். பூரண நீதியின் நிலையில், தாம் நீதியுள்ளவரும் இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனை நீதிமானாக்குகிறவருமாய் விளங்கும்படி வெகு நேர்த்தியாக தமது திட்டத்தினை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இவ்வாறாக இயேசு கிறிஸ்து மனிதனுடைய பாவத்திற்காக தியாக ப- செலுத்தியது ஆவியின் ரூபத்திலல்ல. அவ்வாறு ஆவிக்குரிய ரூபத்தில் ப- செலுத்தப்பட்டிருக்கு மேயானால் அது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்திருக்காது. ஏனெனில் ஈட்டுக்கிரய ப-யை நிறைவேற்றுபவர் பரிபூரண மனித சாய--ருந்த ஆதாமுக்கு ஒப்பாக இருக்க வேண்டும்.

மீட்பு, ஈடுப-யின் முக்கியத்துவம்

புதிய ஏற்பாட்டில் 'ஈடுப-'யைக் குறித்து மிகக் குறைவான விளக்கங்களே தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் கூறப்பட்டிருப்பதால் இதைப்பற்றி நன்கு விவரிப்பது அவசியம். இந்தச் சொல்லானது இருமுறை மட்டுமே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இயேசு கிறிஸ்து தன் ஊழியத்தைக் குறித்துச் சொல்லும்போது ஒருமுறையும், அப்போஸ்தலர்கள் அந்தப்பணி நிறைவடைந்ததைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது ஒருமுறையும் (தலைப்பு வசனம்) உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நமது கர்த்தர் இவ்விடத்தில் உபயோகித்த கிரேக்கச் சொல் லூட்ரான் - ஆண்ட்டி (lutron-anti) என்பதாகும். இதற்கு "ஈட்டுத்தொகை கொடுத்து சரிக்கட்டுதல்" அல்லது "மீட்கும் பொருள்" என்று பொருள் ஆகும். நமது கர்த்தர் இந்தப் பொருளில் கூறும் வேதப்பகுதியை கவனிப்போம்.

"மனுஷ குமாரனும்... அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் (lutron-anti- ஈடுசெய்வதற்காக கொடுக்கப்பட்டவிலை) *தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்." (மாற்கு. 10:45)* அப்போஸ்தலர் பவுல் இந்த கிரேக்கச் சொல்-னை வித்தியாசமாக மாற்றி (anti-lutron) "ஈட்டுக் கிரய ப-" என எடுத்துரைக்கிறார். "எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் (ransom-anti lutron) தம்மை ஒப்புக் கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே; இதற்குரிய சாட்சி ஏற்ற காலங்களில் விளங்கி வருகிறது." *(1 தீமோத். 2:6)*

மேற்கண்ட வாக்கியம் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட முறையைக் குறித்து எவ்வித சர்ச்சைக்கும் இடமில்லை. அநேகர் தேவனுடைய தேவ வாக்கியங்களை சரிவர பகுத்தாராயாமல் வேகமாக படிப்பதன் மூலம் தங்களையே வஞ்சித்துக் கொள்கிறார்கள். மத்தியஸ்தர் மூலம் மீட்கும் பொருளின் பணி வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டது என்று நமது கர்த்தரே சாட்சி பகர்ந்திருக்கிறார். இந்த மீட்கும் பொருள் அல்லது சரிசமமான ஈட்டுத்தொகை என்ற விஷயத்தை இன்னும் ஆழ்ந்து சிந்திப்போமேயானால், அநேக உண்மைகள் இதி-ருந்தே புறப்படுவதை அறியலாம். அதோடு, ஒப்புரவாக்குத-ன் முழுப்பணியும் இந்த வெளிச்சத்தை மையமாகக் கொண்டே பிரகாசிக்கின்றது என்பதையும் அறியலாம். ஈட்டுக்கிரய ப-யில் அடங்கியுள்ள ஒரேயொரு உண்மை என்னவெனில், ஆதாம் கீழ்ப்படியாமையினால் தன் ஆத்துமாவையும், பூமியில் தான் பெற்றிருந்த சகல உரிமைகளையும், சலுகைகளையும் இழந்து தண்டனைத் தீர்ப்புக்குள்ளானான். அதன் தொடர்ச்சியாக அவனுடைய பின் சந்ததியராகிய மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு அங்கமும் அந்த சாபத்தில் பங்குள்ளவர்களானார்கள். எனவே நமது கர்த்தராகிய இயேசு, சரியான விலைக்கிரயமாகிய தனது மரணத்தினால், பிதாவாகிய ஆதாமின் ஆத்துமாவுக்கும் அதனிமித்தம் அவரது வம்சாவழியினருக்கும் - ஒவ்வொரு மனித ஆத்துமாவுக்கும் சரியான முழுமையான ஈட்டை (கிரயத்தை) செலுத்தினார். - ரோமர் *5:12*

வேதாகமத்தில் கர்த்தரின் விலைக்கிரயம் கொடுத்து மீட்கும் பணியைக் குறித்து அநேக இடங்களில் எராளமான கருத்துக்

குவியல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தற்போது மீட்கும்பொருள் என்ற வார்த்தையைக் குறித்து சரிவர ஆராய முற்படுவோம். இதற்கான கிரேக்கச் சொல் ஆண்ட்டி லுட்ரான் (anti-lutron) என்பதாகும். இந்த கிரேக்கச் சொல் மிகத் துல்-யமான பொருளை உடையதாயுள்ளதால் இதனை ஆராய்வது அவசியம். மீட்டல், மீட்கப்பட்ட, மீட்பர், மீட்பு என்ற வார்த்தைகள் - நிவாரணத் தொகை செலுத்தப்பட்டது என்ற பொருளைத் தருவதாயிருந்தாலும், விடுவிக்கப்படுதல் என்ற கருத்தினையும் உள்ளடக்கியதாயுள்ளது. அல்லது யாருக்காக நிவராண ப- செலுத்தப்பட்டதோ, அவர்களை விடுவித்தல் என்ற அர்த்தத்தையும் தருகின்றது. பொதுவாகவே இந்த வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்திலும், மூல மொழியிலும் சில நேரங்களில் ப-, ஒப்புக்கொடுத்தல் என்றும், மீட்பு, கிரயம் செலுத்துதல் என்றும், மீட்க வேண்டியவர்களை மீட்டு விடுதலையளித்தல் என்றும் சில இடங்களில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஈடுப-யைக் குறித்த போ-யான போதகத்தின் அதிபதியான சாத்தான், மனிதனுடைய பாவத்தி-ருந்தும் மரணத்தி-ருந்தும் விடுதலை பெற ஈடுப-தரப்பட்டுள்ளது என்பதை கள்ளத்தனமாக மறைத்து மீட்பு அல்லது மீட்டல் என்ற கொள்கையானது முழு மனுக்குலமும் பெறக்கூடிய விடுதலையைக் குறிப்பதாக உள்ளதென்று கூறி திசை திருப்பி விடுகிறான். தேவகிருபையினால், தனது ஒரே பேறான குமாரனைக் கொண்டு பாவநிராண ப-யை நம் நிமித்தமாக கல்வாரியில் நிறைவேற்றி "முடித்ததன்" மூலம் தற்காலத்திலும் வர இருக்கின்ற யுகத்திலும் மனுக்குலம் பெறப்போகின்ற ஆசீர்வாதத்தை மறைத்து, மீட்பைக் குறித்த ஈடுப-யை தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் தேவ வசனத்தை புரட்டுகின்றனர். *(யோவா. 19:30)*

பொதுபதிப்பு வேதாகமத்தை மொழிபெயர்த்தவர்கள் மீட்பு என்கிற கிரேக்க வார்த்தைகளுக்கு உண்மைப் பொருள் அறியாமல் உண்மைக்கு மாறுபட்ட விளக்கம் தரக்கூடிய சொற்களைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். இது மீட்கும் பொருளை எதிர்ப்பவர்களுக்கு சாதகமாயிற்று. எனவே படிப்பவர்கள் இச்சொற்களைப் பற்றிய தெளிவான கருத்தை தெரிந்துகொள்வதற்காக, மீட்பு, மீட்டுக் கொள்ளுதல் போன்ற வார்த்தைகளை ஒட்டி வருகிற பல்வேறு கிரேக்க சொற்களையும்

எடுத்து இங்கு தருகின்றோம். பேராசிரியர் யங் தனது ஒத்துவாக்கிய அகராதியில் "மீட்பு" என்ற வார்த்தையைக் குறித்து விளக்கியுள்ள பகுதிகளை இங்கு காண்போம்.

கிரேக்கச் சொல்லான அகோரஸோ (agorazo) என்ற வார்த்தையினை "மீட்பு" என்று சில இடங்களில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். இவ்வார்த்தையைக் குறித்து பேராசிரியர் யங் குறிப்பிடும் போது, "சுயமுயற்சியினால் வெளியரங்கமாக சம்பாதித்தது" என்கிறார். சாதாரண மொழியில் எளிமையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், "சந்தைத் தெருவில் விலைக்கு வாங்கப்பட்டது" என்று கொள்ளலாம். அகோரா (agora) என்ற சொல்லுக்கான மூலப்பொருள் 'வணிகஸ்தலம்' என்பதாகும். இதே பொருளை மையமாக வைத்துதான் வேதாகமத்தில் அநேக இடங்களில் இச்சொல் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது. *(மத். 20:3; மாற்கு 12:38; லூக் 7:32; அப். 16:19)* புதிய ஏற்பாட்டில், "அகோரஸோ" என்ற சொல் "மீட்கப்பட்ட" என்ற பொருளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள பகுதிகளை இனி காண்போம்:

"...ஏனெனில் நீர் அடிக்கப்பட்டு, சகல கோத்திரங்களிலும் பாஷைக் காரரிலும் ஜனங்களிலும் ஜாதிகளிலுமிருந்து எங்களை தேவனுக்கென்று உம்முடைய இரத்தத்தினாலே <u>மீட்டுக் கொண்டு</u>..." வெளி 5:9

"...அந்தப்பாட்டு பூமியி-ருந்து <u>மீட்டுக் கொள்ளப்பட்ட</u> இலட்சத்து நாற்பத்து நாலாயிரம் பேரேயல்லாமல் வேறொருவரும் கற்றுக் கொள்ளக் கூடாதிருந்தது." - வெளி 14:3

"...இவர்கள் மனுஷரி-ருந்து தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் முதற்பலனாக <u>மீட்டுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள்.</u>" - வெளி 14:4

மேற்கண்ட ஒவ்வொரு வசனத்திலும் வெளியரங்கமாக விலைக்கு வாங்கப்பட்டது என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதே வார்த்தை *(அகோரஸோ)* புதிய ஏற்பாட்டில் பல்வேறு இடங்களிலும் வணிகத்தை பொருளாகக் கொண்டு உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டில் இவ்வார்த்தை 31 முறை உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதில் மூன்று முறை

"மீட்கப்பட்டது" என்ற பொருளிலும், 13 முறை "வாங்கப்பட்டது" என்ற பொருளிலும், 15 முறை "வாங்குதல்" என்ற பொருளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வார்த்தைக்கு நாம் ஏன் இவ்வளவு முக்கியத்துவம் தருகிறோம் என்பதற்கான காரணத்தை இங்கு கூறியாக வேண்டும். நமது சந்ததி சாபத்தி-ருந்து விடுதலையாக ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்தப்பட்டு விலைக்கு வாங்கப்பட்டோம் என்பதற்கு மறுக்கும் நிலைமை தொடர்ந்து இருந்து வருவதோடு இன்னும் அதிகரிக்கிறது. ஆகவே இச்சொல்லுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது. "பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்தி-ருந்து" வழுவாமல் பாதுகாக்கவே இவ்வார்த்தையை அதிகமான விளக்கங்களோடு தியானிக்க வேண்டியதாயிற்று.

மீட்பு, மீட்கப்பட்ட, மீட்பினை ஏற்படுத்துதல் என்று பொருள் தருகின்ற வார்த்தையோடு தொடர்புடைய இன்னொரு சொல், "எக்ஸ் அகோரஸோ" என்பதாகும். பேராசிரியர் யங் இவ்வார்த்தைக்கு, "ஒருவருடைய சுயமுயற்சியினால் மறைமுகமாய்ப் சம்பாதித்தது" என்று பொருள் தருகிறார். சாதாரண மொழியில் சொல்வோமேயாகில், வெளியரங்கமாக விலைக்கு வாங்கி தன்னுரிமையாக்கிக் கொள்ளுதல் என்று பொருள் தரும். புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த வார்த்தையை உபயோகித்து அமைத்த சொற்கள் பின்வருமாறு:

"கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப் பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாகி மீட்டுக் கொண்டார்." - கலாத். 3:13

இங்கு அப்போஸ்தலர் எடுத்துக் காண்பிக்கிறபடி, யூத முறைமையி-ருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்கள், நியாயப் பிரமாணத்தின் சாபத்தி-ருந்து நீங்கலாக்கி, விலைக்கு வாங்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், அதன் ஆளுகையி-ருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டனர். இங்கு உபயோகிக்கப்பட்ட எக்ஸ் அகோரஸோ என்ற சொல்-ல் (exagorazo) அகோரஸோ என்ற சொல் 'விலைக்கு வாங்கப்பட்டீர்கள்' என்ற பொருளைத் தருகிறது. இச்சொல்லுடன் ஆங்கிலத்தில் முற்சேர்க்கையாக இடம் பெற்றுள்ள "எக்ஸ்" (ex) என்ற சொல் சேரும்போது, "விலைக்கு வாங்கப்பட்டதன் மூலம் மீட்கப்பட்டீர்கள்" என்று பொருள் தருகிறது. எனவே இனி அவர்கள்

நியாயப் பிரமாண சட்டங்களுக்கு உட்பட்டவர்களல்லர்.

"நாம் புத்திர சுவீகாரத்தையடையும்படி நியாயப் பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களை மீட்டுக் கொள்ளத்தக்கதாக, காலம் நிறைவேறினபோது, ஸ்திரீயினிடத்திற் பிறந்தவரும் நியாயப் பிரமாணத்திற்குக் கீழானவருமாகிய, தம்முடைய குமாரனை தேவன் அனுப்பினார்." கலாத். 4:4,5

நியாயப் பிரமாணத்திற்குட்பட்டிருந்த யூத மக்கள் விலைக்கு வாங்கப்பட்டதோடு, விசுவாசித்தவர்களை தேவனுடைய குமாரர்களாகும்படி மீட்டுக் கொண்டார் என்ற கருத்தும் மேற்கண்ட வசனத்தின் மூலம் தெளிவாகிறது. யோவான் 1:12ஐ ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்.

"நீங்கள் ஞானமற்றவர்களைப் போல் நடவாமல், ஞானமுள்ளவர்களைப் போல கவனமாய் நடந்து கொள்ளப் பார்த்து, நாட்கள் பொல்லாதவைகளானதால் காலத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்." (எபேசி 5:15,16; கொலோ 4:5) எக்ஸ் அகோரஸோ என்ற வார்த்தையே அதே பொருளில் இங்கும் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் தீமை நிறைந்த உலகில் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, பாவ சிந்தனைகளிலோ அல்லது ஆதாயமற்ற செயல்களைச் செய்தோ, தங்கள் ஆற்றலையும், காலங்களையும் இழந்துவிடாமல் தேவ பிள்ளைகளாகிய நம் இருதயங்களில் எப்பொழுதும் பரம அழைப்புக்குரிய மேலானவற்றையே நாடித்தேட ஆர்வம் கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் தீமையின் பிடியி-ருந்து நம்மை மீட்டுக் கொண்டவர்களாக, தீமையி-ருந்து விலகுகிறபோது காலத்தை மீட்டு ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளவும், நாம் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் ஈடுபட்டு, பலப்படவும், மற்றவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய காரியங்களில் உதவவும் முடியும். இம்மாதிரி ஆவிக்குரிய காரியங்களில் நேரத்தை பிரயோஜனப்படுத்தும்போது, சுயத்தை வெறுக்கவும், சுபாவப்படியான மாம்சீக இச்சைகள், விருப்பு வெறுப்புகள் ஆகியவற்றி-ருந்து விடுபடவும் வழிவகுக்கும். இவ்வாறு மீட்கப்பட்ட ஜீவியம் ஜீவிக்கும்போது, உலகத்தார் ஆச்சரியப்பட்டு,

"அந்த துன்மார்க்க உளையிலே அவர்களோடேகூட நீங்கள்

விழாம-ருக்கிறதினாலே அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு நம்மை தூஷிக்கிறார்கள்." *-1 பேது. 4:4*

"மீட்பு" என்ற பதத்திற்கு மற்றுமொரு கிரேக்கச் சொல்லான "லுட்ரூ" உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லுக்கு 'விலைக் கிரயத்தால் விடுவித்தல்' என்று பேராசிரியர் யங் விளக்கம் தருகிறார். லுட்ரூவின் மூலப்பதம் லுட்ரான் ஆகும். லுட்ரான் என்ற சொல்லோடு ஆன்ட்டி (anti) என்ற முற்சேர்க்கையே அல்லது பிற்சேர்க்கையோ இணையும்போது, ஈட்டுக் கிரயம் என்று பொருள்படுகிறது என்பதை நாம் முன்னரே கண்டோம்.

'லுட்ரூ' என்ற சொல் மூன்று முறை புதிய ஏற்பாட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதனை கீழே காண்போம்.

"அவரே இஸ்ரயேலை மீட்டு இரட்சிப்பவர் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்." *(லூக். 24:21)*

நமது கர்த்தர் இறந்தவுடன் அப்போஸ்தலர்கள் ஏமாற்றமடைந்தவர்களாக, இஸ்ரயேலை ரோமருடைய நுகத்தினின்று விலை கொடுத்து மீட்பார் என்று எதிர்பார்த்திருந்த அவர்கள் நோக்கம் நிறைவேறாததினால் இவ்வார்த்தைகளைக் கூறினர். ஏனெனில் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் முத்திரையிடப்படாதவர்களாக இருந்ததினால், தேவ திட்டத்தின் நீள அகல, ஆழ, உயர பரிமாணங்களை அறிந்து கொள்ளாதிருந்தனர். தேவ திருவுளப்படி, நமது கர்த்தர் மரணத்தின் மூலம் ஈடுப-செலுத்தியதினால் இஸ்ரயேல் ரோமரின் பிடியி-ருந்து விடுவிக்கப்பட்டதோடு மாத்திரமல்ல, முழு உலகும் சாத்தானின் பிடியி-ருந்தும், மாபெரும் சிறையாகிய மரணத் தளையினின்றும் விடுதலை பெற்றது.

"நமது இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்து, நம்மைச் சகல அக்கிரமங்களினின்று மீட்டுக் கொண்டு... நமக்காகத் தம்மைத் தாமே ஒப்புக் கொடுத்தார்." *(தீத்து 2:14)*

நமது ஆண்டவர் மனுக்குலத்தினிமித்தம் ஈடுப-கொடுத்தது, அவர்களை பிரேதக் குழியி-ருந்து உயிரோடெழுப்புவதற்காக மட்டுமல்ல, தேவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேளையில், ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது

மனுக்குலம் தேவனோடு புதிய உடன்படிக்கையின்படி இசைவாக வரவும் ஆகும். இதற்கு மேலாக தற்போது சுவிசேஷ சத்தியத்திற்கு செவி கொடுத்து அவரது விலையேறப் பெற்ற சொந்த இரத்தத்தினாலே இனி பாவத்திற்கு அடிமையாயிராதபடி மீட்கப்பட்டு தங்களை விடுதலையாக்கினவருக்கு ஊழியக்காரர்களாக ஆவதற்கும் ஆகும்.

"உங்கள் முன்னோர்களால் பாரம்பரியமாய் நீங்கள் அனுசரித்து வந்த வீணான நடத்தையினின்று அழிவுள்ள வஸ்துக்களாகிய வெள்ளியினாலும், பொன்னினாலும் மீட்கப்படாமல், குற்றமில்லாத மாசற்ற ஆட்டுக் குட்டியாகிய கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட்டீர்களென்று அறிந்திருக்கிறீர்களே." *(1 பேது 1:18,19)* முன்னர் சொல்லப்பட்ட கருத்தோடு இந்த வசனமும் ஒத்திருக்கிறதை கவனிக்கவும். இக்கருத்து உயிர்த்தெழுத-ன்போது மரணத்தினின்று மீட்கப்படுதலைப் பற்றி அதிகமாக வ-யுறுத்தாமல் நாம் தற்கால தீமையான சந்ததியினின்று விடுவிக்கப்படுவதையும், வீண் வாக்கு வாதங்கள், முட்டாள்தனமான பேச்சுக்கள், பாவம், சாபத்தை சார்ந்திருக்கின்ற யாவற்றினின்றும் விடுவிக்கப்படுவதையே தொடர்பு படுத்துகிறது. இந்த சுதந்திரமானது இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டதாகும். இந்த விடுதலை இத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல், வரவிருக்கின்ற மாபெரும் உயிர்த்தெழுதலோடும் தொடர்புடையதாகும். ஈட்டுக்கிரய ப- செலுத்தப்படாமல், தேவ நீதி நிறைவேற்றப்படாதிருந்தால் தேவன் நம்மை குமாரர்கள் என்று அங்கீகரிக்க வாய்ப்பில்லாமல் போயிருக்கும். நாம் குமாரர்களாக எண்ணி தொடர்பு கொள்ள முடியாத நிலை தொடர்ந்திருக்கும். தேவன் தன் புத்திர சுவீகாரத்தின் ஆவியை முத்திரையாகக் கொடுத்து அவர் குடும்பத்தில் சேர்க்கவும் கூடாத நிலை தொடர்ந்திருக்கும். இப்படிப்பட்ட தேவகிருபையின் பல்வேறு ஆசீர்வாதங்கள் தற்போது சத்தியத்தை விசுவாசிப்பவர்களுக்கு அருளப்படுகிறது. இவையே இரட்சிப்புக்கான தேவபெலனாயிருக்கிறது. இந்த தேவ வல்லமை, நம் உள்ளத்தில் குடி கொண்டிருந்த பாவத்தினைப் போக்கி, கர்த்தரின் சிந்தை அல்லது ஆவியைப் புகுத்தி, ஆதிக்கம் பெறச் செய்து, இரட்சிப்பின் நாள் வரை நம்மை காத்து நடத்துகிறது.

"மீட்பு" என்ற (redemption) பொருள் தருகிற இன்னொரு கிரேக்க வார்த்தை - லுட்ரோசிஸ் (lutrosis) என்பது. பேராசிரியர் யங் இவ்வார்த்தைக்கு 'கட்டவிழ்த்து விடுதல்' என்று பொருள் தருகிறார். இதற்கு விடுதலையாக்குதல், மீட்டுக் கொள்ளுதல் என்றும் பொருள் தரலாம். இவ்வார்த்தையில் "விலைக் கிரயம் கொடுக்கப்பட்டது" என்ற பொருள் உள்ளடங்கவில்லை என்பதை அறிய வேண்டியது அவசியம். (கீழ்க்காணும் வசனங்கள் தமிழில் சரியாக "மீட்பு" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது) ஆனால் ஆங்கிலத்தில் (KJV) தவறுதலாக redemption என மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர். இது இரண்டு இடத்தில் வருகிறது:

"அவளும் அந்நேரத்திலே வந்து நின்று கர்த்தரைப் புகழ்ந்து, எருசலேமிலே மீட்புண்டாகக் காத்திருந்த யாவருக்கும் அவரைக் குறித்துப் பேசினாள்." *(லூக் 2:38)* மேற்கண்ட வசனத்தில் விலைக்கிரயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட வில்லை என்பதை கவனிக்கவும். எருசலேமில் ரோமர் ஆட்சியின் பிடியி-ருந்து மீட்புக்காகக் காத்திருந்தவர்களைக் குறித்தே அன்னாள் பேசினாள். ஆனால் பிற்காலத்தில் ஈட்டுக்கிரய ப- செலுத்தப்பட்டு மாபெரும் விடுதலை கிடைக்கப் போகிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் அவ்வேளையில் இருக்கவில்லை.

"கிறிஸ்துவானவர் வரப்போகிற நன்மைகளுக்குரிய பிரதான ஆசாரியராய் வெளிப்பட்டு, ... வெள்ளாட்டுக்கிடா, இளங்காளை இவைகளுடைய இரத்தத்தினாலே அல்ல, நம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலும், ஒரே தரம் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே பிரவேசித்து, நித்திய மீட்பை (deliverence) உண்டு பண்ணினார்." *(எபி.9:11,12)* இவ்வசனத்தில் அப்போஸ்தலர், கிறிஸ்து எவ்வாறு நித்திய விடுதலையாகிய மீட்பை அடைந்தார் என்று குறிப்பிடவில்லை. அதோடு விலைக்கிரயம் செலுத்தப்பட்டது என்பதற்கான குறிப்பு எதுவும் இல்லை. இங்கு அப்போஸ்தலர் தேவனுடைய பிள்ளைகள் தற்காலத்திலும், வர இருக்கின்ற காலத்திலும் மீட்கப்படுவதை மட்டுமே குறிப்பிடுகிறார். மாறாக, எந்த வழிமுறைகளில் எதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மீட்பு ஏற்பட்டது என்றும் குறிப்பிடவில்லை. மாறாக நமது கர்த்தர் மனிதனுக்காக ஈடுப- செலுத்த வேண்டி தன்னையே தியாக ப-யாக்கி, பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நுழைந்தார் என்ற கருத்தினையே இவ்விடத்தில் வ-யுறுத்துகிறார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் "மீட்பு" (redeemed) என்ற வார்த்தைக்கான கிரேக்கச் சொல் "பாயோலுட்ரோசின்" (poieolutrosin) என்பதாகும். "கட்டவிழ்த்துவிடுதல்" அதாவது சுதந்திரம் பெற வழி ஏற்படுத்துதல் என்று பேராசிரியர் யங் இவ்வார்த்தைக்கு பொருள் தருகிறார். இவ்வார்த்தை ஒரேயொரு முறை மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

"இஸ்ரயே-ன் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக, அவர்... தமது ஜனத்தைச் சந்தித்து மீட்டுக் கொண்டு..." (redeemed) *லூக்.1:68,74*

மேற்கண்ட வசனம் தீர்க்கதரிசனமாக முன்னுரைக்கப்பட்ட ஒன்று. நிறைவேற்றித்தீராத சம்பவங்களை இவ்விடத்தில் நிறைவேறி முடிந்ததாக குறிப்பிடுகிறார். இஸ்ரயேலர்களின் மீட்புக்காக முதற்படி மட்டுமே முடிவடைந்திருந்தாலும், அதன் திட்டங்கள் முழுமையாக நிறைவேறிவிட்டதாக மகிழ்ச்சியோடு இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வசனத்தில் மீட்பு எப்படி ஏற்படுத்தப்படும் என்ற கருத்து கூறப்படவில்லை என்றாலும், மற்ற வேதவாக்கியங்கள் சொல்லுகிறபடி சரிநிகரான ஈட்டுக் கிரயப- செலுத்தப்பட்டதன் மூலம், தேவ ராஜ்யம் இவ்வுலகில் ஸ்தாபிப்பதன் வழியாக ஏற்படுத்தப்படும்.

இன்னுமொரு கிரேக்க வார்த்தையான "அப்போலுட்ரோசிஸ்," தவறுதலாக, "விலைக்கிரயம் கொடுத்து மீட்டல்" என்று பொருள் தருகிற 'redemption' என்ற ஆங்கிலச் சொல்-னை உபயோகித்து ஆங்கில வேதாகமத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். இவ்வார்த்தை விலைக்கிரயம் செலுத்தப்பட்டது என்று பொருள் தராது. மாறாக, மீட்பு, விடுதலையாக்குதல் என்று மட்டுமே பொருள் தரும். பேராசிரியர் யங் இவ்வார்த்தைக்கு, "கட்டவிழ்த்து விடுதல்" என்று பொருள் தருகிறார். இச்சொல் 10 முறை வேதாகமத்தில் இடம் பெற்றிருந்தாலும், ஒரேயொரு முறை மட்டுமே இதன் சரியான பொருளான 'மீட்பு' என்று பொருள் தருகிற ஆங்கிலச் சொல்லான 'deliverance' என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் வேதாகமத்தில் மீட்பு

என்று சரிவர மொழி பெயர்த்திருப்பதை கவனத்தில் கொள்ளவும். அது பின்வருமாறு:

1. "உங்கள் மீட்பு சமீபமாயிருப்பதால், நீங்கள் நிமிர்ந்து பார்த்து உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள் என்றார்." (லூக். 21:28)

இங்கு ஈட்டுக்கிரயப- செலுத்தப்பட்டதைக் குறித்தோ, திருச்சபையாரின் மீட்புக்காக முன் கூட்டியே நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒழுங்குகளைத் குறித்தோ சொல்லப்படாமல், சாதாரணமாக "மீட்பு" என்ற சொல் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை கவனிக்கவும்.

2. "இலவசமாய் அவருடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள மீட்பைக் கொண்டு நீதிமான்களாக்கப் படுகிறார்கள்." (ரோம. 3:24)

இவ்வசனத்தில் மீட்பு என்று பொருள் தருகிற மூல கிரேக்கச் சொல்லான "அப்போலுட்ரோசிஸ்" மூலப்பிரதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் சரியான பதமாகிய "மீட்பு" என தமிழ் வேதாகமத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஆங்கில வேதாகமத்தில் 'deliverance' என்ற சொல் உபயோகிப்பதற்கு பதிலாக 'ஈடுப- செலுத்தி மீட்டல்' என்று பொருள் தருகிற "redemption" என்ற சொல் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் ஈடுப-யைக் குறித்துச் சொல்லாமல், கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், இப்போது விசுவாசத்திலும், சீக்கிரத்தில் முதலாம் உயிர்த்தெழுத-லும் பெறுகிற விடுதலையைக் குறித்துச் சொல்கிறார். இந்த விஷயத்தை தேவ நோக்கில் அவர் கருதுகிறார். அர்ப்பணித்தவர்களின் கிரியையின் புண்ணியங்கள் ஒதுக்கிவைக் கப்பட்டு, அவர்கள் நிபந்தனையின்றி நீதிமான்களாக் கப்படுகிறார்கள். தேவன், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற மீட்பின் மூலமாகவே இது நிறைவேறுகின்றது. இந்த மீட்பின் மூலமாக நடைபெறும் காரியங்களை பின்வரும் வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் எடுத்துக் காண்பிக்கிறார்.

"கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே ப-க்கும் கிருபாதார ப-யாக அவரையே ஏற்படுத்தினார்." - ரோமர் *3:26*

3. ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்ற நாமுங்கூட (விசுவாசிகளாகிய திருச்சபையார்) நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய (deliverance) *புத்திர சுவீகாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருந்து நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்." - ரோமர் 8:23*

இவ்வசனத்தில் கல்வாரியில் தனது உயிரைக் விலைக்கிரயமாகக் கொடுத்ததினிமித்தம் நாம் மீட்கப்பட்டோம் என்ற கருத்து கொஞ்சம் கூட இடம் பெறவில்லை. இருந்த போதிலும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மீட்பு (deliverance) என்று சாதாரணமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டிய இப்பகுதியில் தவறுதலாக விலைக்கிரயம் கொடுத்து மீட்டார் என்ற பொருள் தருகிற redemption என்ற ஆங்கில வார்த்தையை உபயோகித்திருக்கிறார்கள். கல்வாரியில் ஈட்டுக்கிரய ப- செலுத்தியதின் ஒரு பகுதியாக திருச்சபையார் தற்போது மீட்கப்படுகிறார்கள் என்ற கருத்தினை இப்பகுதி புலப்படுத்துகிறது.

4. "கிறிஸ்து இயேசுவே... தேவனால் நமக்கு ஞானமும், நீதியும் பரிசுத்தமும் மீட்புமானார் (deliverance)." (I கொரிந். *1:30,31)*

இவ்வசனத்திலும் கல்வாரியில் கொடுக்கப்பட்ட ஈட்டுக்கிரயத்தைப் பற்றிய குறிப்பு இல்லை. அனாலும் மீட்பு (deliverance) என்று பொருள் தருகிற பகுதியை ஆங்கில வேதாகமத்தில் redemption என்று தவறுதலாக மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். அப்போஸ்தலர் இவ்விடத்தில் கர்த்தர் நமக்காக செய்த செயல்களை எடுத்துச் சொல்லாமல் அவரை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு இனிமேல் கிடைக்கக்கூடிய பலன்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். அவரே நமக்கு ஞானமாய் இருக்கிறார். அவ்வாறு அவர் ஞானமாய் நம்மில் நிலைத்திருக்கவும், அவர் சித்தத்தை நாம் செய்யவும் வேண்டுமானால், நமது சுய விருப்பு வெறுப்புகளை விட்டுவிட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியைப் பெற்றுக் கொண்டு, ஞானமாய் நடக்கவும் முடியும். அவர் நமக்கு நீதியாய் இருக்கிறபடியால் அதினிமித்தம் நீதிபரராகி தேவனுடைய பிரதிநிதியாயிருந்து எல்லோருக்காகவும் ஈடுப- செலுத்த தம்மையே ஒப்புக் கொடுத்தார். இந்த நீதியை ஏற்றுக் கொண்டு, அவர் வழியாகவே பிதாவாகிய தேவனிடம் சென்று சேர

முடியும். இயேசுவே நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்துபவர். அவர் பெற்றுத்தந்த தகுதியின் மூலமாகவே நாம் ஜீவனுள்ள ப-செலுத்துபவர்களாய் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். மெய்யாகவே கிறிஸ்துவின் வல்லமை நம்மீது பொழியப்படுவதினால் தான் நம்மால் ஜீவனுள்ள ப- செலுத்தவும், அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றவும், நாம் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றவும் முடிகிறது. அவரே நமக்கு மீட்புமானவர். அதாவது தேவ கிருபையினால், நம்மை தமது விலைமதிக்க முடியாத இரத்தத்தினால் விலைக்கு வாங்கி, நாமும் ஜீவனுடையவர்களாகும்படி அருள் செய்திருக்கிறார். ஏற்ற வேளையில், தமது திருச்சபையாரை, தமது விலைமதிக்க முடியாத இரத்தத்தினால் சம்பாதித்த தகுதியின் மூலம் தப்பறையின் தளைகளி-ருந்தும் மரணத்தினின்றும் விடுவிக்கவும் அவர் வல்லவராயிருக்கிறார். இங்கு மீட்பைக் குறித்து மட்டுமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, விலைக்கிரயமாக வாங்கப்பட்டதைக் குறித்து குறிப்பிடவில்லை. அவர் நம்மை விலை கொடுத்து வாங்கியதினால் நமக்கு ஞானம், நீதி, பரிசுத்தம், மீட்பு ஆகியவற்றை அருளக்கூடிய உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்.

5. "அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு (deliverance) *இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது." (எபேசி. 1:7)*

மேற்கண்ட வசனத்திலும் ஆங்கில வேதாகமத்தில் மீட்பு என்று பொருள் தருகிற deliverance என்ற வார்த்தையை உபயோகிப்பதற்கு பதிலாக ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்தி மீட்டல் என்று பொருள் தரக்கூடிய சொல்லான redemption என்று தவறுதலாக மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். இவ்வசனத்திலும் அப்போஸ்தலர், கல்வாரியில் விலைக்கிரயம் கொடுத்து மீட்கப்பட்டதைக் குறித்துக் கூறவில்லை. மாறாக பிதாவாகிய தேவனால் நாம் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டோம் என்பதையும், தமது ஒரே பேறான குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தியாக ப-யின் மூலம் நம்மை விடுவித்ததே மீட்பு கிடைத்தற்கான அடிப்படையாகும் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாக்கிய அமைப்பின் மூலம் அப்போஸ்தலர்

கூறுவது என்னவெனில், நமது பாவம், சாபம், மரணம் ஆகிய தீர்ப்பி-ருந்து நம்மை விடுவித்ததையே "பாவ மன்னிப்பாகிய மீட்பு" என்று இங்கு குறிப்பிடுகிறார். இவ்வசனத்தின் கருத்தினை சரியாக புரிந்து கொள்ள கீழ்க்கண்டவாறு எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்: பிதாவாகிய தேவன் தமக்குள் ஏற்கனவே தீர்மானித்திருந்தபடி, சிறுமந்தையாகிய கூட்டத்தை முன்குறித்து ஏற்ற வேளையில் தெரிந்தெடுக்க சித்தம் கொண்டிருந்தார். அக்கூட்டத்தார், தெய்வீக புத்திரர்கள் ஆக தேவ சாயலை அணிந்து கொண்டு, தமது ஒரே பேறானவரும், தம்மால் மிகவும் நேசிக்கப்பட்டவரும், நமது கர்த்தருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உடன் வாரிசுகளாக இருக்கவும், அதற்கு அத்தியாவசியமான தமது கிருபையினை ஒவ்வொரு கட்டமாகப் பொழிந்து தமது நோக்கத்தின்படி வழிநடத்தியும் வருகிறார். தமது குமாரனுக்குள் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் செலுத்தின தியாக ப-யாகிய இரத்தத்தின் மூலம் தெய்வீகக் கோபத்திற்கும், சாபத்திற்கும் உட்பட்டிருந்த நம்மை மீட்டு, நமது பாவங்களை மன்னித்தார். இவ்வாறு நாம் நீதிமானாக்கப்பட்டோம் அல்லது விடுதலை பெற்றோம்.

6. "அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் அவருடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக மீட்கப்படுவார்கள்..." (எபேசி 1:14) மனிதனுடைய பாவங்களுக்கு பதிலீடு செய்யும் ப-யாக கிறிஸ்து தம்மையே கையளித்து மனுக்குலம் முழுவதையும் தன்னுடைமையாக்கிக் கொண்டார். யார் யார் சுவிசேஷ நிபந்தனைகளை ஏற்று கீழ்ப்படிகிறார்களோ அவர்கள் தேவ தயை பெற்று திருச்சபையாராக, மணவாட்டியாக உயர்த்தப்படுகின்றனர். மனுக்குலம் ஆயிர வருட அரசாட்சியிலும் முதலாவதாக திருச்சபையார் அதன் அதிகாலை வேளையிலும் மீட்படைந்து உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். பூமி மனிதனுடைய பூர்வாங்கமாக இருப்பதால் அதே ஈடுப-யினால் இப்பூமியும் விலைக்கிரயத்துக்கு கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே சபிக்கப்பட்டிருந்த இப்பூமியும் சாபத்திற்கு நீங்கலாக்கப்பட்டு, கர்த்தரின் தோட்டமாக-பரதீசாக மாற்றப்படும். இதற்கான விலைக்கிரயம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டாலும் தேவன் நிர்ணயித்த ஏற்ற காலத்தில் தான் பூமியானது மீட்கப்படும்.

7. "(குமாரனாகிய) அவருக்குள், அவருடைய இரத்தத்தினாலே, பாவ மன்னிப்பாகிய மீட்பு நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது." (கொலோ 1:14)

இவ்வசனத்திலும் மீட்பு (deliverance) என்று பொருள் தருகிற சொல் தமிழில் சரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், ஆங்கிலத்தில் தவறுதலாக redemption (விலைக்கிரயம் கொடுத்து விடுவித்தல்) என்று பொருள் தரும்படியான வார்த்தை உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சபையாராகிய நாம் எற்கனவே பாவம் சாபங்களி-ருந்து மீட்கப்பட்டிருக்கிறோம். அதனால் தேவனோடு இசைவுடையோராய் நாம் ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்வசனத்தில் பாவங்களுக்காக செலுத்தப்பட்ட தியாகப்ப-யைப் பற்றி வ-யுறுத்தாமல், நமது பாவங்களி-ருந்து விடுவிக்கப்பட்டதையே பிரதானமாக அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். இருந்த போதிலும் செலுத்தப்பட்ட தியாகப்ப-யை அப்போஸ்தலர் புறக்கணிக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, நமது கர்த்தர் சிந்திய இரத்தத்தின் பலனாகவும், அவரின் மரணத்தின் மூலமும், பாவத்திற்காக செலுத்தப்பட்ட தியாக ப-யின் மூலமே, நம்மால் பாவத்தின் பிடியி-ருந்தும், சாபத்தி-ருந்தும், கட்டுக்களி-ருந்தும் விடுபட முடிந்தது என்பதை அப்போஸ்தலர் எடுத்துரைக்கிறார்.

8. "...நீங்கள் மீட்கப்படும் (deliverance) நாளுக்கென்று முத்திரையாகப் பெற்ற தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியைத் துக்கப்படுத்தாதிருங்கள்." (எபே. 4:30)

இந்த வசனத்திலும் மேற்சொன்ன விதமாக ஆங்கில வேதாகமத்தில் மீட்பு (deliverance) என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக, கல்வாரியில் செலுத்தப்பட்ட விலைக்கிரயம் என்று பொருள் தருகிற redemption என்ற வார்த்தை உபயோகப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஏனெனில் இவ்வசனத்திற்கு விலைக்கிரயம் கொடுத்து மீட்டல் (redemption) என்ற பொருள் பொருந்தாது. ஏனெனில் அந்த தியாக ப-யானது வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்டு, உன்னதங்களில் வீற்றிருக்கிற தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பின்னரே தேவ புத்திரர் என்று எவரும் பரிசுத்த ஆவியினால் முத்திரையிடப்பட்டனர். தற்போது ஆவியை முத்திரையாகப் பெற்றவர்கள், தேவ புத்திர சுவீகார நிலையைக் காத்துக் கொண்டு, தெய்வீக சாயலை அடைவதற்காக, ஆவியை அணைத்துவிடாமல் காக்க வேண்டும். தற்போது சுவிசேஷ அழைப்பைப் பெற்றவர்களில் யார் யார் ஆவியில் முத்திரையிடப்பட்டார்களோ அவர்களே, ஆவியின் முதற்கனிகளா வார்கள். இவ்வாறு முத்திரை பெற்றவர்கள் உன்னத ஆசீர்வாதமாகிய தெய்வீக சாயலை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால் அவர்கள் தந்தை நியமித்த ஏற்ற காலம் வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அதுவே "மீட்கப்படும் நாள்," ஆயிர வருட அரசாட்சியின் நாள். கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிய திருச்சபையார் அந்நாளில் சகாயம் பெறுவார்கள் என வேதம் கூறுகிறது. "தேவன் அதின் நடுவில் இருக்கிறார், இது அசையாது; அதிகாலையில் தேவன் அதற்கு சகாயம் பண்ணுவார்." *(சங்.46:5)* யார் யார் பரிசுத்த ஆவியையும் அதன் முத்திரையையும் இழந்து விடுகிறார்களோ, அவர்கள் பாவம், சாபம், மரணம் ஆகியவற்றினின்று மீட்கப்படும் அதிகாலை வேளையில் நடைபெறும் முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் பங்கடைய முடியாது.

9. "ஆகையால் முதலாம் (முந்தைய) உடன்படிக்கையின் காலத்திலே நடந்த அக்கிரமங்களை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு (deliverance) அவர் மரணமடைந்து, அழைக்கப்பட்டவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நித்திய சுதந்திரத்தை அடைந்து கொள்வதற்காக புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராயிருக்கிறார்." *(எபி.9:15)*

மேற்கண்ட வசனத்திலும் ஆங்கில வேதாகமத்தில் deliverance என்ற சரியான வார்த்தையை பயன்படுத்தாமல், redemption என்று தவறுதலாக மொழிபெயர்த்துள்ளனர். நமது கர்த்தரின் மரணத்தில் புறஜாதியாரைக் காட்டிலும் இஸ்ரயேலருக்கு அதிகப் பங்கும், அர்த்தமும் உண்டு. அதாவது, ஆதாமின் மீறுதலால் ஏற்பட்ட சாபம், மரணம் இவற்றி-ருந்து ஈட்டுக்கிரயம் கொடுத்து மீட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், அதோடு கூட நியாயப் பிரமாண உடன்படிக்கையின்படி சபிக்கப்பட்டிருந்த யூதர்களுக்கும் சேர்த்து மீட்பு வழங்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த

கட்டளைகளை நிறைவேற்றாததால் இருவிதமான சாபத்திற்குட் பட்டிருந்தனர். முதலாவதாக ஆதாமின் மீறுதல் மூலம் சகல மனுக்குலத்திற்கும் இடப்பட்ட சாபத்திலும், இரண்டாவதாக பழைய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய மோசேயின் மூலமாக தேவன் சீனாய் மலையி-ருந்து ஏற்படுத்தியிருந்த நியாயப் பிரமாண உடன்படிக்கையின் படியும் சாபத்திற்குட்பட்டிருந்தனர். இவ்விதமாக சாபத்திற்குட்பட்டிருந்ததை ஒரு பாடல் வெகு அழகாக விவரிக்கின்றது.

"நியாயப் பிரமாணம் தந்த சாபம் - ஆதிப்பெற்றோரின்
வீழ்ச்சியினால் விழுந்த வடு - அனைத்தையும்
ஒரேயடியாக நீக்கி நம்மை மீட்டார்
உத்தமர் இயேசு."

10. "...வேறு சிலர் மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை அடையும் படிக்கு விடுதலை (deliverance) பெறச் சம்மதியாமல் வாதிக்கப்பட்டார்கள்." *(எபி. 11:35)*

இந்த ஒரு வசனத்தில் மட்டுமே ஆங்கில வேதாகமத்தில், சரியாக விடுதலை என்று பொருள் தருகிற (deliverance) என்ற வார்த்தையை உபயோகித்திருக்கின்றனர். ஏனெனில் இவ்விடத்தில் redemption என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை உபயோகித்திருந்தால் வசனத்தின் கருத்தே தலைகீழாயிருந்திருக்கும்.

ஆங்கில வேதாகமத்தில் பழைய ஏற்பாட்டில் விடுவித்தல், மீட்கப்படல், (redeem, redeemed) மீட்பர், (redeemer) விலைக்கிரயம் கொடுத்து மீட்டல் (redemption) போன்ற வார்த்தைகள் எபிரேய மூல மொழிச் சொல்லுக்கான சரியான பொருள் தரக்கூடிய ஆங்கிலச் சொற்களாக இருக்கின்றது. உதாரணமாக ஃகால் (gaal) என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு ஈடுசெய்து விடுவித்தல் என்று யங் மொழிபெயர்ப்பு கூறுகிறது.

"என் மீட்பர் (redeemer) உயிரோடிருக்கிறார் ... என்றும் நான் அறிந்திருக்கிறேன்." - யோபு *19:25*

"...உன்னதமான தேவன் தங்கள் மீட்பர் என்று நினைவு கூர்ந்தார்கள்." -சங். *78:35*

"உன் பிராணனை அழிவுக்கு விலக்கி மீட்டு (redeemeth)..." -சங். *103:4*

"அவன் விலைபட்டுப் போனபின் திரும்ப மீட்கப்படலாம். அவன் சகோதரரில் ஒருவன் அவனை மீட்கலாம் (redeem). அவனுடைய பிதாவின் சகோதரனாவது, அந்தச் சகோதரனுடைய புத்திரனாவது, அவன் குடும்பத்திலுள்ள அவனைச் சேர்ந்த இனத்தாரில் எவனாவது அவனை மீட்கலாம்; தன்னால் கூடுமானால், தன்னைத் தானே மீட்டுக் கொள்ளலாம் (redeem)." -லேவி *25:48,49*

"விலையின்றி விற்கப்பட்டீர்கள், பணமின்றி மீட்கப்படுவீர்கள் (redeemed)." ஏசா. *52:3; 1*பேது. *1:18* ஐயும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

"மீட்பர் (redeemer) சீயோனுக்கும், ... வருவார் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்." - ஏசா *59:20*

புதிய ஏற்பாட்டில் கிரேக்க மொழியி-ருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர்கள் ஈட்டுக்கிரயம் தந்து மீட்டல் (redemption) என்ற பொருள் மூலச் சொல்-ல் இடம் பெறாதிருந்தும், தவறுதலாகவும், வஞ்சனையாகவும் redemption என்ற இவ்வார்த்தையே அநேக இடங்களில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளனர் என்பதை வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதே நமது நோக்கம். நமது கர்த்தர் மரித்து தன்னையே ஈடுப-யாக செலுத்தியதன் மூலம், உலகத்தை விலைக்கிரயமாக்கிக் கொண்டதை மறுத்து, விடுதலை செய்தல் (deliver) என்ற பொருள் உடைய வார்த்தையை உபயோகிக்காமல் redeem என்ற ஆங்கில வார்த்தையை மேற்கண்ட வசனங்களில் உபயோகித்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் செய்த தவறுகளைக் கண்டறிந்து சரியான பொருள் கொள்ள வேண்டுமானால், அவ்வார்த்தையின் மூலமொழிச் சொல்லையும், அதன் சரியான அர்த்தத்தையும் அறிய வேண்டும்.

புதிய ஏற்பாட்டினை எழுதியவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு, மனுக்குல சந்ததியார் அனைவரும் விலைக்கிரய ப-செலுத்தப்பட்டதன் மூலம் விலைக்கு வாங்கப்பட்டனர் என்ற கருத்தை தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் அநேக இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர் என்பதை நாம் ஏற்கனவே விளக்கியிருக்கின்றோம். வியாபார ரீதியான பரிமாற்றம் அல்லது ஒரு

பொருள் வாங்குவதற்கு ஈடாக தரக்கூடிய மற்றொன்று என்று பொருள் கொள்ளுவதற்கு தேவையான ஆதாரங்களை வேதாகமத்தில் அவர்கள் உறுதியிட்டு எழுதியுள்ளனர். வேறு சில இடங்களில், விடுதலை என்று பொருள் தரக்கூடிய வார்த்தை (deliverance) உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருந்தாலும், ஈட்டுக்கிரய ப-யின் மூலமாகத்தான் (ransom) மீட்பு சாத்தியமாயிற்று என்ற கூற்றினை நாம் ஏற்கனவே எடுத்துக் காண்பித்திருக்கின்றோம். (antilutran - ஈட்டுக்கியரம்) மீட்பு இவ்விதமாக நிறைவேற்றப்பட்டு பாதுகாப்பளித்தது என்பதற்கு இவ்வாக்கியங்களே போதுமான ஆதாரங்களைத் தாங்கியுள்ளது.

நமது மீட்பர் தமது சொந்த ஜீவனைக் கொண்டு, "தமது விலைமதிக்க முடியாத இரத்தத்தினால்" இவ்வுலகத்தை விலைக்கியரமாக்கிக் கொண்டார் என்று வேதாகமம் வெளியரங்கமாக சாட்சியிடுகிறது. இதன்மூலம் தேவப் பிள்ளைகள் தங்கள் "விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தை" அடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை நம்மால் விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. மேலும் மரண தண்டனையாகிய சாபத்தை நீக்குவது, தேவ நீதிக்கு விரோதமானதல்ல. மாறாக, தேவ நீதியின் பரிபூரணமாகிய அன்பை நிறைவேற்றுவதாக உள்ளது. மேலும் தேவ நீதியானது மாறாதது, எடுத்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியே தீரும் என்பதற்கு மனுக்குல மீட்புக்காக கொடுக்கப்பட்ட விலைக்கிரயமே சான்று பகர்கின்றது. தேவ அன்பும், நீதியும் ஒன்றொடோன்று இசைவாய் இணக்கமாய் செயல்பட்டு வருகிறது என்ற நம்பிக்கையை இது ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதே முறைமை தொடர்ச்சியாக அகில உலகையும் என்றென்றும் ஆண்டு கொள்ளும். அப்பொழுது, இயேசு கிறிஸ்துவை மத்தியஸ்தராக ஏற்றுக் கொண்டு, பிதாவினிடத்தில் ஒப்புரவாக விரும்புகிறவர்களின் பாவம், சாபம் ஆகியவை நீக்கப்பட்டு, ஒப்புரவு நிறைவேற்றப்படும். அவ்வாறு கீழ்ப்படிய மறுப்பவர்கள் தேவகிருபையை புறக்கணித்து விடுவதால் இரண்டாம் மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவார்கள். ஏனெனில்,

"...தேவனுடைய கோபம் அவர்கள் மேல் நிலை நிற்கும்." - *(அப்.3:23; யோவா. 3:36; வெளி. 22:3)*

தேவனுடைய அன்பும் நீதியும் எப்படி இசைவாய்ப் பொருந்தி மீட்கப்பட்டவர்களாகிய நம் பாவங்களை மன்னித்தது என்பது பிரதானமல்ல, பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதே பிரதானமாகும். ஏனெனில் தேவ தயவை ஏற்றுக்கொண்டு கீழ்ப்படிகிற அத்தனை பேருக்கும் இலவச கிருபையின் பரிசாக இது அருளப்பட்டது. நாம் இதனை விலை கொடுத்து வாங்க முடியாது. மேலும் இக்கிருபைக்கு ஈடாக தேவனுக்கு எதனையும் கொடுக்கவும் முடியாது. இது தேவ கிருபையாக நமக்கு அளிக்கப்படுகிறதென்றால்,

* ஏன் கஷ்டப்பட்டு சத்தியத்தை ஆராய வேண்டும்,

* ஏன் இக்கிருபை இயேசுவின் மரணமாகிய விலைக் கிரயத்தைக் கொடுத்து பெறப்பட்டது என்ற உண்மையை நமக்கு அறிவுறுத்த தேவன் ஆவலாயிருக்கிறார், போன்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. இது போன்ற கேள்விகளுக்கு நாம் அளிக்கும் பதில் என்னவெனில், நாம் அவரையும் அவருடைய திட்டங்களையும் அவரது கட்டளைகளையும் அவைகளின் இசைவையும், செயல்பாடுகளையும் நாம் சரியாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நமக்கு இப்படியாக விளக்குகிறார் என்பதே; தேவன், பாவத்தை அனுமதிப்பதாக தீர்மானமாய் உரைக்கவோ, பாவத்தை அனுமதிக்கவோ, மன்னிக்கவோ செய்து பாவத்திற்கான தம் தீர்ப்பை ஒருபோதும் ஒதுக்கி வைக்கவோ, முடிவுக்குக் கொண்டுவரவோ இல்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என விரும்புகிறார். தமது நீதி, நித்திய நீதி என்று நாம் உணர வேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார். இதில் எள்ளளவும் ஐயம் கிடையாது. தாம் மனுக்குலத்தின் மீது கொண்ட அன்பின் நிமித்தம் தாம் நீதியாக கொடுத்த தண்டனைத் தீர்ப்புக்கு முரணாக நடக்க மாட்டார் என்பதை நாம் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மீட்கும் பொருளின் பலன்களை ஏற்றுக்கொண்டதால்மட்டுமே அவர் ஒரு பாவியின் பாவத்தை ஒதுக்கிவைத்து தேவநீதியாகிய தண்டனைத் தீர்ப்பி-ருந்து விலக்கு அளிக்க கூடும். மனிதன் பாவம் செய்து, மரணத் தீர்ப்பை சம்பாதித்து, மரணத்தைத் தழுவிக் கொண்டான். ஆகவே அன்பும் கருணையும் மனுக்குலத்தின் தந்தையாகிய ஆதாமுக்கு பதிலீடு செலுத்தி, அவனை மீட்பதைத்

தவிர வேறு நம்பிக்கை எதுவுமில்லை. அப்படி ஆதாமுக்காக பதிலீடு செலுத்துபவர் நாம்முன்பே பார்த்தபடி, ஆதாமுக்கு ஒப்பாக பரிபூரண மனித சுபாவத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்படி பதிலீடு செலுத்துபவர் பாவம், சாபம், கோபம் இவற்றிற்கு உட்படாத பரிசுத்தராக, கறைதிரையற்றவராக, பாவத்தி-ருந்தும் பாவிகளி-ருந்தும் விலகி தனித்திருப்பவராகவும், தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவராகவும் இருக்க வேண்டும். ஆதாம் வீழ்ச்சியடைவதற்கு முன்பிருந்த பரிபூரண நிலைமையை உடையவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு மாம்சமான போது, பாவ மாம்ச சரீரத்தையுடையவராக அல்லாமல், பரிசுத்த நிலையில், கறைதிரையற்றவராக, பாவிகளி-ருந்து விலகி தனித்திருப்பவராக காணப்பட்டார் என்று முன்னரே பார்த்தோம். கிறிஸ்து இயேசு இவ்வாறாக பரிபூரண சுபாவமுடைய மனிதனாக ஆதாமுக்கு சரிநிகரான சாயலை உடையவராக இருந்ததினால் நமது நிமித்தமாக ஈடுப- செலுத்தவும், மீட்பர் என்கிற அந்தஸ்தை அடையவும் தகுதியுள்ளவராகிறார். அவர் ஆதாமின் பின்சந்ததியாராகிய முழு மனுக்குலத்திற்கும் சேர்த்து தனது ஜீவனையும், மனிதனுக்குள்ள அனைத்து உரிமைகளையும் இழந்து விலைக்கிரயம் செலுத்தியதினால் மனிதனின் தார்மீக உரிமைகள் அனைத்தின் மீதும், அதிகாரம் பெற்றவராகிறார். எனவே ஆதாமினால் இழந்துபோன அனைத்தையும், இவர் மூலம் பெற முடியும். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, மனிதனாக இவ்வுலகில் இருந்தபோது ஞானஸ்நானம் பெற்று, மனிதனுக்காக தனக்குள்ள தெல்லாவற்றையும் கொடுத்து தியாக ப- செலுத்தினார் என்று முன்னரே பார்த்தோம். தான் பிரசங்கித்த இடங்களிலெல்லாம் இதைக் குறித்து போதித்திருந்தார்.

"பரலோக ராஜ்யம் நிலத்தில் புதைத்திருந்த பொக்கிஷத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கிறது; அதை ஒரு மனுஷன் கண்டு, மறைத்து, அதைப் பற்றிய சந்தோஷத்தினாலே போய், தனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று, அந்த நிலத்தைக் கொள்ளுகிறான்." - மத். *13:44*

இங்கு நிலத்தில் புதைந்திருக்கிற பொக்கிஷத்தைக் கொண்டு, தனக்குள்ள எல்லாவற்றையும் விற்று அந்த நிலத்தை கொள்ளுகிற மனிதனாக நமது ஆண்டவர் தன்னை கூறிக்கொள்கிறார். இங்கு நிலம் உலக மனுக்குலத்தையும், பூமி முழுவதையும் குறிக்கின்றது. *(எபேசி 1:14)* இவ்வுலக மனுக்குலத்தாரி-ருந்து நமது கர்த்தர் ஒரு புதையலைக் காண்கிறார். தீர்க்கதரிசனமாக ஈட்டுக் கிரய ப-யினால் கிடைத்த மீட்பின் பலனை இங்கு குறிப்பிடுகிறார். பாவம், சாபம் ஆகிய தளைகளில் கட்டுண்டிருந்தவர்களில் ஒரு சிலர் மீட்கப்பட்டு தேவனுடைய புத்திரர் என்ற சுதந்திர சுவீகார நிலைமையை அடைவதை அதாவது சுவிசேஷ யுகத்தில் திருச்சபையார் பாவத்தி-ருந்து மீட்கப்பட்டு வழிநடத்தப்படுவதையும், வரவிருக்கின்ற யுகாயுகத்தில் உலகி-ருந்து தகுதியுடையவர்கள் என தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் மீட்கப்படுவதைக் குறித்தும் இங்கு குறிப்பிடுகிறார். இந்த பொக்கிஷத்தின் பொருட்டுத்தான் நிலமானது விலைக்கு வாங்கப்பட்டது. ஆயிர வருட அரசாட்சிக் காலம் முடிவடையும்போது ஈடுப-யின் முழு வெற்றியும், விலைக்கிரயம் கொடுத்து மீட்டதன் முழு பலனும் நிறைவேறக் காண்போம். இதைக் குறித்து ஏசாயா தீர்க்கதரிசி, நமது கர்த்தர் அந்நாளில் "அவர் தமது ஆத்தும வருத்தத்தின் பலனைக் கண்டு திருப்தியாவார்" *(ஏசாயா 53:11)* என்கிறார். அந்நாளில் கர்த்தர் தன் ஜீவனையும், தனக்கிருந்த எல்லாவற்றையும் இழந்து இவ்வுலகை விலைக்கு வாங்கியதன் பலனைக் கண்டு பூரிப்படைவார்.

மனிதனுக்காக என்ன ஈடுப- செலுத்தப்பட்டது?

கர்த்தர் நமக்காக என்ன செய்தார்? நமது நிமித்தம் என்ன விதமான விலையை செலுத்தினார்? தமது மரணத்தில் எதனை தியாகமாக ஒப்புக் கொடுத்தார்? எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாக இது இருப்பதினால், மனிதகுலத்தின் தண்டனைக்கு ஈடுகட்டும் பொருத்தமான ப-யாக இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் நிச்சயம். நமது கர்த்தர் மரணத்தின் மூலமான என்றென்றும் எரிகின்ற நித்திய நரகத்திற்குச் செல்லவில்லை. ஏனெனில் அத்தகைய பழிவாங்கும் செயல் தேவனால் பாவத்திற்கு தண்டனையாக ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதற்கு ஆதாரமாக ஏராளமான வேத ஆதாரங்கள் உண்டு. அந்த போதனை சாத்தானால் மனுக்குலத்தின்

மேல் வஞ்சகமாகத் திணிக்கப்பட்ட ஒன்று. நமது கர்த்தர் மனிதனுக்காக, மனிதனுக்கு பதிலீடாக முழுமையான விலைக்கிரயம் கொடுத்தார். இவ்வாறு முழு ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்தப்படாதிருந்தால் மனிதன் இன்னும் பாவ தண்டனைகளை அனுபவிக்க நேர்ந்திருக்கும். ஆகையால் நித்திய வேதனை போன்ற தண்டனை கொடுக்கப்படவேயில்லை என்பது நிச்சயமாகிறது. தேவவார்த்தையின் சாட்சியங்களை நன்கு அறிந்தவர்கள், “கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார்” என்ற உண்மையை உணர்ந்து கொள்வர். *(1கொரி 15:3)* “கிறிஸ்துவும் நம்மை தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய்... பாடுபட்டார்.” *(1பேது 3:18)*

“நம்முடைய பாவங்களை நிவர்த்தி செய்கிற கிருபாதார ப- (ஹிலாஸ்மோஸ் - hilasmos) அவரே; நம்முடைய (திருச்சபையார்) பாவங்களை மாத்திரமல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிற ப-யாயிருக்கிறார்.” *(1 யோவா. 2:2)*

“நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்; அவருடைய தழும்புகளால் (மரண பரியந்தம் சுயத்தை வெறுத்தல்) குணமாகிறோம். கர்த்தரோ நம்மெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் விழப் பண்ணினார்.” - *ஏசா 53:5,6*

வேதாகமத்திற்கு சிறிதும் ஒவ்வாத பாரம்பரிய வழியில் வந்த எல்லாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வஞ்சனையான சாத்தானின் போதனைக்கும், வேதாகமம் சொல்லுகிற உண்மையான போதனைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தினை மேற்கண்ட வாக்கியங்களின் மூலம் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

“பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்.” - ரோமர் *6:23*

“பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகும்.” - எசேக். *18:4*

மேலும் நமது நிமித்தமாக இந்த அபராதத் தொகை எப்படி எதிர்கொள்ளப்பட்டு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டது என்பது பற்றி அப்.பவுல் கூறுகிறதாவது:

“வேத வாக்கியங்களின்படி கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக

மரித்தார்.” மேலும் நம்மை நீதிமான்களாக்குவதற்கு உயிர்த்தெழுந்திருக்கிறார் என்கிறார். *(1 கொரி 15:3; ரோமர் 4:25)* அவருடைய மரணம் ஈட்டுக் கிரயமாக செலுத்தப்பட்ட ப- என்றாலும், ப- செலுத்தப்பட்ட உடனேயே நீதி சரிக்கட்டப்பட்டு விடவில்லை. முதலாவதாக, நம் பொருட்டு கர்த்தர் ஈடுப-யை பிதாவிற்கு முன்பாக சமர்ப்பிக்க வேண்டும். தேவன் அவரை உன்னதங்களுக்கு உயர்த்தியவுடன் நமக்காக தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்கு முன் சென்று, அங்கிருந்து கொண்டே ஈடுப-யினால் சம்பாதித்த பலனை திருச்சபையாருக்கு அருளிச் செய்து வருகிறார். இதன் பின்னரே கீழ்க்கண்டவைகளால் நீதிமான்களாக்கப்படுதல் ஆரம்பமாகிறது.

1. ஈட்டுக்கிரயப- 2. அவரை விசுவாசித்து கீழ்ப்படிகிற அனைவருக்கும் இது பிரயோகிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக தமது மரணத்தினால் அவர் செய்த தியாகத்தோடு அவரது உயிர்த்தெழுதலும், உன்னதங்களுக்கு அவர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதும் அவசியமாயிற்று.

“...இரத்தம் சிந்துத-ல்லாமல் மன்னிப்பு உண்டாகாது.” *(எபி. 9:22)* நியாயப் பிரமாண விதி நடைமுறையி-ருந்த யூத யுகத்தில் தேவன் காளை மற்றும் ஆட்டு இரத்தத்தினை ப-யாக செலுத்த கட்டளையிட்டிருந்தார். இவைகள் ஒருபோதும் பாவத்தை போக்க இயலாதவை என்றாலும், பின்னர் நடைபெற இருக்கும் பாவம் போக்கும் நிஜமான ப-களுக்கு நிழலாக இருக்கவும் தேவன் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். “இரத்தம் சிந்துதல்” என்பது மரணத்தைக் குறிப்பதாகவுள்ளது. இதற்கு ஜீவனை படிப்படியாக விடுதல் என்றும், தியாக மரணத்தைக் குறிப்பதாகவும் பொருள்படும். இயற்கையாக மரணமடைவதை இதற்கு உதாரணமாக கொள்ள முடியாது. சரியாகச் சொல்லப் போனால் ஒருவர்கூட இயற்கையாக மரமணடைவதில்லை. இயற்கை நியதியின்படி மனிதன் வாழ்வதற்காகவே படைக்கப்பட்டான். மரணம் என்பது மனித வாழ்விற்கான விதிமுறைகளுக்கு ஊறுவிளைவிக்கக் கூடியது. மனிதனுடைய மீறுத-னாலும், அதனால் வந்த சாபத்தினாலும் பெற்ற தீர்ப்பே மரணம்.

யூதர்கள் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவை வேறு வழிகளில் மரணத்திற்குட்படுத்த திட்டமிட்டிருந்தாலும்கூட, தேவநீதி எவ்விதத்திலும் சரிக்கட்டப்பட்டு நீதிநியாயத்தின்படி நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கும். ஏனெனில் மீறுத-னால் பரிசுத்த நிலையி-ருந்து வீழ்ந்து போன மாசுள்ள ஆத்துமாவுக்கு பரிகாரமாக, அவர் தன் மாசற்ற ஆத்துமாவை முழுமையாகக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டும் என்பதே நிபந்தனையாய் இருந்தது. ஈட்டுக்கிரய ப-யை ஒருவர் செலுத்த வேண்டுமானால், மனித நிலையில் பாடு அனுபவித்து இரத்தம் சிந்தியாக வேண்டும். மற்ற எதுவும் அவசியமானவைகளல்ல. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம். ஆகையால் இயேசு பாவத்தின் சம்பளமாகிய மரணத்தை ருசிப்பார்த்தவுடன் அபராதத் தொகை நிறைவேற்றப்பட்டது. அவர் அடைந்த சிலுவை மரணமும், ஈட்டியால் ஊடுருவ குத்தப்பட்டதும் அவசியமாயிற்று.

இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் பூமியில் ப-பீடத்தின் பாதத்தில் ப-யாக சிந்தப்பட்டவுடன் முழு மனுக்குலமும் விலைக்கு வாங்கப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் அவர் இரத்தம் இப்பூமியின்மேல் தெளிக்கப்பட்டதால் பூமியும் சேர்த்து அவரது உடைமையானது. ஒரு குற்றவாளி போல வெளியரங்கமாக துன்பங்களை ஏற்கவும், அவமானத்தின் உச்சகட்டமாகிய சிலுவையில் அறையப்படவும் அவசியமாயிற்று. ஏனெனில், நமது கர்த்தர் இறுதி வரை கீழ்ப்படிதலுள்ளவராய் இருக்கிறாரா என்பதை பரீட்சித்துப் பார்க்க பிதாவாகிய தேவன் தீர்மானித்திருந்தார். பரலோகத்தில் இருந்த மேன்மையான நிலைமையை விட்டுவிட்டு, பூமியில் தாழ்மையான மனிதனானதோடு மட்டும் பரீட்சை நின்றுவிடாமல், மனிதனுக்கு ஈடுப- செலுத்துவதற்காக மரணத்தை முழு மன சுதந்திரத்தோடு ஏற்று கீழ்ப்படியவும் பரீட்சை பார்க்கப்பட்டது. அதோடுகூட அவமானத்தின் உச்சகட்டம் வரை துன்பத்தை சகித்து கீழ்ப்படிந்து தந்தையின் கரத்தி-ருந்து வரக்கூடிய மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதமாகிய உன்னதங்களுக்கு உயர்த்தப்படுவதற்கான தகுதியை நிருபித்தார்.

பரலோகத்தி-ருந்த தமது வாசஸ்தலத்தை விட்டுவிட்டு நமது நிமித்தமாக, மனிதனானார் என்பதை தமது நிருபத்தில் எடுத்துச் சொல்-ய அப்போஸ்தலர், பிறகு கூறுகிறதாவது:

“அவர் மனுஷ ரூபமாய்க் காணப்பட்டு, மரண பரியந்தம், அதாவது சிலுவையின் மரண பரியந்தமும், கீழ்ப்படிந்தவராகி, தம்மைத் தாமே தாழ்த்தினார். ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி... எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை (மேன்மை, கனம், ஸ்தானம்) அவருக்குத் தந்தருளினார்.” - *பி-ப். 2:8,9,11 (ஒப்பிட்டுப் பார்க்க 1 கொரி. 15:27)* இவ்விடத்தில் எல்லா நாமத்திற்கும் மேலாக என்று குறிப்பிடும்பொழுது, தந்தையின் நாமத்தை தவிர மற்ற நாமங்களுக்கு மேலாக உயர்த்தினார் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

விசுவாசத்தினாலே நீதிமானாக்கப்படுகிறோம் என்றும், நாம் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுகிறோம் என்றும் வேதாகமம் மேற்கோளாக உரைக்கின்ற ஒவ்வொரு வசனத்திற்கும் இசைவாகவும், சாட்சியாகவும் கீழ்க்காணும் வசனம் அமைகிறது.

“தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி... நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்.” *(2 கொரி 5:19,21; 1 தெச 4:14;15:10)* பாவியினுடைய குற்றத்தைப் போக்க மீட்பர் வல்லவராயிருக்கிறார். நமது பாவங்களுக்காக முழுமையான ஈட்டுக் கிரய ப-யை செலுத்தியதால், நீதிமான்களாக விரும்புகிறவர்கள், அவரது தியாக ப-யின் புண்ணியத்தால் நீதிமான்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். *(ரோமர் 5:17-19)* சீர்ப்படுத்துதலுக்குட்பட்டு நியாயந் தீர்க்கப்படுவது அவசியமானது என்பது நாம் தேவபார்வையில் அநீதியுள்ளவர்களாய், அந்நியராய் இருக்கிறோம் என்பதை நிரூபிக்கிறது. மனிதன் தன்னைத் தானே நீதிமானாக காண்பிக்க முடியாது என்பதே உண்மை. நியாயப் பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டிருந்த இஸ்ரயேலர், தங்களுடைய கிரியைகளின் மூலம் நீதிபரர்களாகக் காட்டிக் கொள்ள இயலாமல் போனது, மனிதன் இயற்கையாகவே பாவம் செய்கிற குணம் உடையவனாக இருக்கிறான் என்பதை நிரூபிக்கிறது. ஆனால் மெய்யாகவே நாம் கறைதிரையற்ற மீட்பரால், அவர் பெற்றுத் தந்த தியாக ப-யின் தகுதியினால் நாம் மீட்கப்பட்டு, நீதிமான்களாக்கப்பட வேண்டும் என்பதே உண்மை.

நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது சீர்பொருந்தச் செய்தலைக் குறிக்கிறது. இயல்பாகவே நாம் நீதிமான் என்ற பரிபூரணத்தை அடைந்து விடவில்லை. கிறிஸ்துவின் நீதியையும் அவர் நமக்காகச் செய்த தியாக ப-யையும் ஏற்றுக் கொண்டு விசுவாசிப்பதன் மூலம், நாம் நீதிமான்களாகக் கருதப் படுகிறோம். தனது சொந்த கிரியைகளின் மூலம், ஒருவன் நீதிமானாக முடியாது. அது தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படாது. *(காண்க. கலாத். 2:16; ரோமர் 3:27,28)* நியாயப்பிரமாண விதிகளுக்குட்பட்டிருப்பவர்கள் அந்த நியாயப் பிரமாண விதிகளால் பூரணராக முடியாது. *(கலாத். 5:4; ரோமர் 3:20)* கிறிஸ்துவினால் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்ட பணியை விசுவாசித்து தேவனுக்கு முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்வதே நீதிமானாக்கும். காண்க. *கலாத். 2:17; 3:13, 14; ரோம 4:24,25*

நாம் பாவங்களி-ருந்து கழுவப்பட்டு, துப்புரவாக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை ஏராளமான வேத வசனங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. அதில் அனைத்து வசனங்களும் ஈடுப-யின் போதனைக்கு ஆதாரமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் பாவத்தி-ருந்து கழுவப்படும் வல்லமை கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலும், அவர் செலுத்திய மேன்மையான தியாக ப-யினால் கிடைத்த சலுகையின் அடிப்படையிலுமே பெறப்பட்ட தாகும். காண்க.*1 யோவா. 1:7; வெளி. 1:5; 1 கொரிந். 6:11; 2 பேது.2:22; தீத்து. 3:5; எபி. 9:14; 1 பேது. 1:19*

நீதிமானாக்கப்படுதல் அடையாளமாக நீதியின் வஸ்திரம் என்றும், சுத்தமும், தூய்மையுமான வெண்ணிற சணல் ஆடை என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த நீதியின் ஆடைகளைக் கொண்டு நமது கர்த்தர், யார் யார் தம்முடைய விலைமதிக்க முடியாத இரத்தத்தின் மேல் விசுவாசம் கொள்கிறார்களோ அவர்களது பாவக் கறைகளையும், குற்றங் குறைகளையும் மூடிமறைத்து ஏற்றுக் கொள்கிறார். கிறிஸ்து பெற்றுத் தந்த சலுகைகளை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, நமது சொந்த முயற்சியில் நீதிமானாக முயற்சித்தால் அந்த சுயநீதி, ‘அழுக்கான கந்தை’ போல் இருக்கும். *(ஏசா 64:6)* நீதிமானாகும் பாதையில் நாம் தொடர்ந்து முயன்று ஓடி, தேவ கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடப்போமேயாகில், நமது கிறிஸ்துவ ஜீவியம் முழுவதிலும் பரிசுத்தமாகும் பணி தொடர்ந்து நடக்கும்

என்பதை வேதவசனங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இதைக் குறித்தே அப்போஸ்தலர், “நமது சரீரங்கள் சுத்தமான ஜலத்தால் கழுவப்படுகிறது” என்கிறார்; திருச்சபையானது, “திருவசனத்தைக் கொண்டு தண்ணீர் முழுக்கினால் சுத்திகரித்து பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறது” என்கிறார். இவ்வாறாக “நமது மாம்ச அழுக்கை நீக்கி” நமது இருதயங்கள் சுத்திகரிக்கப்படுகின்றன என்பதை வேதவசனங்கள் பொருத்தமாய் கூறுகின்றன. இந்த வேதாகம வாக்கியங்கள் அன்றாட வாழ்வில் மிக எளிதாக கிறிஸ்தவ ஜீவியம் ஜீவிக்கத் தேவையான ஆலோசனைகளை எளிதாக வழங்கி உற்சாகப்படுத்துகின்றன. நமது பேச்சு, சிந்தனை,செயல்கள் ஆகியவற்றில் நாம் மேற்கொள்ளும் சுத்திகரிப்பு முயற்சியானது கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மை தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், அவரண்டையில் சேர்க்கவும் வழிகோலும். இவையனைத்தும், கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மேல் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தின் மூலம், நீதிமானாக்கப்பட்டாலும் அவரை முழு மனத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டதினிமித்தம் நடைபெறுகின்றன. வேதாகமக் கருத்துப்படி நாம் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்த பின்னர், நமது பலவீனங்கள், அபூரணத் தன்மைகள் ஆகியவை யேகோவா தேவனின் கிருபையினால், கர்த்தர் தந்த ஈட்டுக் கிரயப் ப-யினால் மறைக்கப்பட்டு பின்னர் நமது விசுவாசத்தினால் சீர்பொருந்தச் செய்கிறது. இவ்விதமாக பூரணரானவர்கள் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றனர். நமது சுயமுயற்சியிலும், ஆர்வத்தினாலும் கழுவப்பட்டிருந்தாலும் இன்னும் அபூரணர்களாகவே இருக்கிறோம் என்பது வெளிப்படையானதே. கிறிஸ்துவின் நீதியினால் நமது அபூரணங்கள் மறைக்கப்பட்டபடியால் நாம் பிதாவாகிய தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்விதமாக நாம் முத-ல் “பிரியமானவருக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களாய்” *(எபே. 1:6)* பின்னர் அனுதினமும் தேவ நீதியை வெளியரங்கமாக நேசித்து, பரிசுத்தத்தை அடைய நாம் செய்யும் முயற்சிகளால் கர்த்தரை மகிழ்விக்கிறோம்.

வேதாகம வாக்கியங்கள் அநேக இடங்களில் கர்த்தர் நமது பாவ நிவாரண ப-யானார் என்று வ-யுறுத்துகின்றது. “உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி.” *(யோவான் 1:29)*

நியாயப் பிரமாணத்தின்படியான அனைத்து ப-முறைமைகளும், யூதர்கள் ப-பீடத்தின் மேல் சிந்திய அனைத்து இரத்தமும் நமது நிமித்தமாக செலுத்தப்பட்டஇந்த மாபெரும் தியாக ப-யையே மையமாகக் கொண்டு செய்யப்பட்டன. அப்போஸ்தலர் இதைக் குறித்தே, "காளை, வெள்ளாட்டுக்கடா இவைகளுடைய இரத்தம் பாவங்களை நிவர்த்தி செய்ய மாட்டதே" என்று கூறுகிறார். அதற்குப் பொருளான "விலையேறப் பெற்ற இரத்தமே" பாவ நிவராணியாகும் என்கிறார். பாவங்களுக்காக செலுத்தப்பட்ட இந்த தியாகப் ப-யைக் குறித்து புதிய ஏற்பாட்டில், எபி.9:12; 10:10; எபேசி. 5:2;1 கொரி. 5:7; 1 பேது 2:22,24; 2 கொரி. 5:21 ஆகிய பகுதிகளில் சொல்லப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

கிறிஸ்து செலுத்திய இந்த தியாகப- திருச்சபைக்காகவும் உலக மாந்தர் அனைவருக்காகவுமே. இதைக் குறித்து வேதாகமத்தில், "அவர், தேவனுடைய கிருபையினாலே, ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார்" என்று தெளிவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. நம்மை தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்கு பதிலாக நீதியுள்ளவராய் பாடுபட்டார். நாமும் உலக ஜனங்களும் தேவனோடு இசைவாக சீர் பொருந்திடச் செய்யவும், நித்திய ஜீவன் செல்லும் பாதையை மறைமுகமாக திறந்து விடவும், தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகள் தேவ தயவையும் ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளவும் அவர் மரணத்தை ருசி பார்க்க வேண்டியிருந்தது. இந்தக் கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வசனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. 1 தெச 5:10; ரோம 5:8; 1 கொரி 15:3; 2 கொரி 5:14;15; யோவா 10:15; 11:50-52; 1 பேது 2:24; 3:18

மனிதனாக இவ்வுலகில் வந்த இயேசு கிறிஸ்து தம் மரணத்தினால், அவருடைய இரத்தத்தினால், பாவம், மரணம் போன்ற அனைத்தி-ருந்தும் நம்மை விடுதலையாக்கினார். அநேக வேத வாக்கியங்கள் இதே கருத்தை மாறுபட்ட கருத்துக்கிடமின்றி ஆணித்தரமாக உறுதிப்படுத்துகின்றன. வேத வாக்கியத்தின் இந்த பகுதியை மறுத-க்கிற எந்தக் கருத்தும் "வேத வசனத்தை புரட்டுவதாகும்." காண்க. 1 பேது 1:2; அப்.4:12; 20:28; வெளி 5:9; 1:6; ரோமர் 5:9; எபி 13:12

யாரால், ஏன், யாரிடமிருந்து, என்ன நோக்கத்திற்காக "நீங்கள் கிரயத்துக்குக்கொள்ளப்பட்டீர்கள்?"

"நீங்கள் கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டீர்கள்; மனுஷருக்கு அடிமைகளாகாதிருங்கள்." - 1 கொரி 7:23

"...எங்களை தேவனுக்கென்று உம்முடைய இரத்தத்தினாலே மீட்டுக் கொண்டு..." - வெளி 5:9

"...உங்களுக்குள்ளும் கள்ளப் போதகர்கள் இருப்பார்கள்; அவர்கள் கேட்டுக்கேதுவான வேதப் புரட்டுகளைத் தந்திரமாய் நுழையப்பண்ணி, தங்களைக் கிரயத்துக்குக் கொண்ட ஆண்டவரை மறுத-த்து..." 2 பேது 2:1

வேதாகம சாட்சியங்களின்படி, மனிதன் விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்டான் என்பது சர்ச்சைக்கிடமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் முன்னரே பார்த்தவாறு, "அகோரஸோ" என்ற கிரேக்க மூலச்சொல்-ருந்து "வெளியரங்கமாய் வாங்கப்பட்டீர்கள்" (bought) என்று மொழி பெயர்த்துள்ளனர். அப்படி விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டிருந்தால், கீழ்கண்ட வினாக்கள் இயல்பாகவே எழுகின்றன.

1. மனிதன் யாரால் விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டான்?
2. யாருக்காக மனிதன் விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டான்?
3. ஏன் மனிதன் விலைகொடுத்து வாங்கப்பட வேண்டும்?

இதனைக் குறித்து மேற்சொன்ன குறியீட்டு வரிசையிலேயே ஆராய்வோம்.

1. மனுக்குலம் முழுமையும் விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டது என்பதைக் குறித்து வேதாகமம் தெளிவாகவும், விவாதித்திற்கிடமின்றியும் எடுத்துரைப்பதோடு, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே நம்மை விலைகொடுத்து வாங்கியவர் என்றும் தெள்ளத் தெளிவாகக் கூறுகிறது. அதற்கும் மேலாக, அந்த விலையானது கிறிஸ்துவின் இரத்தமே என்றும், மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசு தனதுசொந்த ஜீவனை கல்வாரியில் ஈடுப-யாக (ஈடுப- என்பதற்கான கிரேக்க மூலச் சொல் ஆன்ட்டி லூட்ரான் என்பதாகும்) மனுக்குலம் முழுவதற்கும் சேர்த்து செலுத்தினார் என்றும் வேதாகமம் உறுதியாக எடுத்துரைக்கிறது.

இந்த வினாவிற்கான விளக்கத்தினை நாம் ஏற்கனவே தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே அடுத்த வினாவிற்குச் செல்வோம்.

2. யாரிடமிருந்து மனிதன் விலை கொடுத்து மீட்கப்பட்டான்? சத்தியத்திற்கு எதிராளிகள் கர்த்தர் நம்மை சாத்தானிடமிருந்து மீட்டுக் கொண்டாரா என்று கே-யாகவும், ஆச்சரியத்துடனும் வினவுகின்றனர். அப்படி விலைக்கிரயம் செலுத்த யாரும் இல்லை என்று வாதிடுகின்றனர். சரியாக நிதானிக்கத் தவறி, ஈடுப-யை மறுப்பவர்கள் - தேவன் இம்மாதிரியான வியாபார பேரத்திற்கு உடன்படுவதற்கு சாதாரண மனிதல்ல என்கின்றனர். மனிதனோடு ஐக்கியம் வைத்துக் கொள்ள தேவன் ஒருபோதும் வாஞ்சையுடையவராக இருக்கமாட்டார் என்பது அவர்களது வாதம். மனிதனின் பாவம், மரணம் ஆகியவற்றி-ருந்து அவனை விடுவித்து அவனோடு ஒப்புரவு செய்துகொள்ள தேவ வல்லமையினால் எல்லாவற்றையும் செய்து கொண்டேயிருக்கிறார். ஆகவே மனிதனை மீட்பதற்கு ஈட்டுக்கிரய ப - யை தேவன் கேட்கமாட்டார் என்று வாதிடுகின்றனர். ஆனால் வேதாகம போதனையின்படி, அவர்களின் மேற்கண்ட கூற்றுகள் முற்றிலும் முரணானவை என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். ஏனெனில் தேவன் அன்புள்ளவர், நீதிபரர் என்றும், பாவியின்மேல் மனமிரங்குபவர் என்றும், மனிதன் தேவநீதியின்படி தீர்ப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டான் என்றும் வேதம் கூறுகிறதால், அதே நீதியின்படி ஈட்டுகிரய ப- செலுத்தி அவனை மீட்பதைக் காட்டிலும், தேவ நீதியை வேறு எவ்விதத்திலும் சரிக்கட்ட முடியாது; எளிதாக அவனை விடுவிக்கவும் கூடாது.

சாத்தான் மரணத்தையும், சாபத்தையும் மனுக்குலத்தின் மேல் சுமத்தினான் என்று வேதாகமம் உறுதியாய் உரைக்கிறது. "...பிள்ளைகள் மாம்சத்தையும், இரத்தத்தையும் உடையவர்களாயிருக்க, அவரும் அவர்களைப் போல மாம்சத்தையும், இரத்தத்தையும் உடையவரானார். மரணத்துக்கு அதிகாரியாகிய பிசாசானவனைத் தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கு அப்படியானார்." *(எபி. 2:14; யோவா 14:30)* மற்றொரு இடத்தில் சாத்தானைக் குறித்து பேசும்போது,"இந்த உலகத்தின் அதிபதி" என்று இயேசு கூறுகிறார். இருந்தபோதிலும் இந்த உலகத்தை அதிகாரத்துடன் அவன் ஆட்சி செய்வதற்கான

பட்டம் எதுவும் அவனுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு மாறாக, வேதாகமம் சொல்லுகிறபடி, சாத்தான் மனிதனின் வீழ்ந்து போன நிலைமையை தனக்கு சாதமாக்கிக் கொண்டு தவறான வழியில் அதிகாரம் செலுத்துகிறான். தேவனுக்கு விரோதமாக மனிதனின் இருதயத்தை அறியாமை, மூடப்பழக்க வழக்கங்கள், பலவீனம் ஆகியவற்றின் மூலம் வஞ்சகமாக குருடாக்கி வைத்திருக்கிறான். பாவத்தை ஏற்படுத்திய சாத்தான் தன் வல்லமையை பிரயோகித்து பாவத்தின் உச்சகட்டமாக மரணத்தையும் வருவித்தான். பாவம் இருந்திருக்காவிடில், இந்த உலகில் சாத்தானின் அதிகாரம் ஆதிக்கம் செலுத்தியிருக்க முடியாது. மனிதன் உள்ளப்பூர்வமாக பாவம் செய்ததினால்தான் தேவதயவை இழந்து போனான். அதனைத் தொடர்ந்து தனது இருதயத்தில் தேவனை அறியும் அறிவைப் பற்றிக் கொண்டிருக்க மனதில்லாதிருந்தபடியால், தகாதவைகளைச் செய்யும்படி தேவன் அவர்களைக் கேடான சிந்தைக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். *(ரோமர். 1:28)* மனுக்குலத்தின் மேல் சாத்தான் கொண்டுள்ள அதிகபட்சமான அதிகாரம் என்னவெனில், தன் வல்லமையை தவறாகப் பயன்படுத்தி தனக்கு அடிமையானவர்களை இன்னும் பலவீனப்படுத்துவதே ஆகும்.

இதற்கும் மேலாக, "நீ சாகவே சாவாய்" என்ற தெய்வீக தண்டனை மனுக்குலத்தை ஆட்கொண்டபடியால் சாத்தானும், அவனோடு தீமை செய்கிற மற்ற கூட்டாளிகளும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்ற அனுமதிக்கப்பட்டனர். இவ்விதமாக மனித கோபத்திற்கும், ஆவிக்குரிய ஜீவிகளது கோபத்திற்கும், தேவன் காரணராயிருந்த போதிலும் வருங்காலத்தில் எந்த உள்நோக்கமுமில்லாத புகழ் எற்படவும், தமது திட்டங்கள் நிறைவேறவும் இவற்றை அனுமதிக்கிறார். *(சங்.76:10)* ஆனால் தேவன் சாத்தானை மனுக்குல சந்ததியின் ஆளுனனாக இருக்க ஒருபோதும் அங்கீகரித்ததில்லை. மனுக்குல சந்ததியானது தேவனுடைய அற்புதமான சிருஷ்டிப்பாகும். அவர் ஒருவருக்கே அது வணக்கமும், ஆராதனையும் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் அவரை அடையாளம் கண்டு ஏற்றுக் கொள்ளத் தவறியதால் கீழ்ப்படியாமைக்குட்பட்டு தண்டனைத் தீர்ப்புக்குள்ளாகிறது. தேவ

நியதியின்படி ஜீவன் பெறத் தகுதியற்றவர்களாகி, முடிவை வருவித்துக் கொண்டது.

ஆதிப்பெற்றோர்களின் கீழ்ப்படியாமையினால் தேவநீதியின்படி மரண தண்டனை சாபமாய் வந்தது. அதே தீர்ப்பு அவர்களின் சந்ததியராகிய மனுக்குலம் முழுவதற்கும் தொடர்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவின் ஈட்டுக் கிரய ப-யைத் தவிர வேறு எவ்வகையிலும் ஜீவன் பெறுவதற்கான நம்பிக்கை இல்லை. தெய்வீக நீதியே நீதிபதியாய் இருந்து மனிதனது ஜீவியத்திற்கு சாபத் தீர்ப்பை வருவித்தது. ஆகவே, சாபத்தி-ருந்து ஆதாமின் மனுக்குல சந்ததி மீள்வதற்கு அதே தேவ நீதிக்கு ஈட்டுக்கிரயப- செலுத்தப்பட வேண்டியதும் அவசியமாயிற்று.

சாத்தான் சுதந்திரமாக தனது வல்லமையை செயல்படுத்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டது என்றாலும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலான நீதிபரராகிய யேகோவா தேவனால் அனுமதிக்கப்படாதிருந்தால் எக்காரியத்தினையும் செய்ய அவனால் முடியாது. சாத்தானின் மூலமாக மரணம் ஏவப்பட்டிருந்தாலும், அது மனுக்குலத்தின் பாவத்தின் பொருட்டு தேவனால் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஏனெனில் தேவன் விதித்திருந்த கட்டளையை மீறினதால், கீழ்ப்படியாமைக்கு தண்டனையாக மரணம் வழங்கப்பட்டது. சாத்தான் தனது வல்லமையினால் மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுபவனைப் போல மரணத்திற்கு பிரதிநிதியாக இருந்து வழிநடத்துகிறான். மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுபவன் சட்டத்தின் ஊழியக்காரனாயிருந்து தண்டனையை நிறைவேற்றுகிறான். மனுக்குலம் அனைத்திற்கும் மாபெரும் நீதிபரராயிருக்கிறவரால், ஒரு சில காலத்திற்கு இந்த தண்டனையை நிறைவேற்றக் கூடிய அதிகாரத்தினை சாத்தான் பெற்றிருக்கிறான். அறிவிக்கப்பட்ட தண்டனை "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்," "நீ சாகவே சாவாய்" என்பதாகும்.

நீதிமன்றத்தில் ஒரு சிறைக் கைதிக்கு தண்டனையாக அபராதமோ அல்லது மீட்கும் பொருளோ செலுத்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டால் அந்த அபராதத் தொகையை ஜெயில் அதிகாரி வசம் அளிப்பதில்லை. அது நியாயத் தீர்ப்பளித்த நீதிமன்றத்திலேயே செலுத்தப்பட வேண்டும். அதுபோலவே பாவத்தினைப் போக்க செலுத்தப்பட்ட ஈடுப-யானது சாபத்தை செயல்படுத்தும் அதிகாரம் பெற்ற சாத்தானிடம் ஒப்படைக்காமல், (தண்டனையை நிறைவேற்றும் அதிகாரம் பெற்றிருந்த போதிலும்) பாவத்தை கண்டிக்கிற, சாபத் தீர்ப்பை கட்டளையிட்ட நீதிபரராகிய தேவனிடத்திலேயே ஒப்புக்கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறு காரணகாரியத்தோடு பகுத்தாராயும்போது, மனிதனுடைய பாவத்திற்காக செலுத்தப்பட்ட ஈடுப-யானது எல்லாருக்கும் நீதிபரராயிருக்கிற பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் தான் செலுத்த வேண்டும் என்று நிரூபணமாகிறது. கிறிஸ்து இயேசுவின் தியாக ப-யைக் குறித்து வேதவாக்கியங்கள் என்ன கூறுகின்றது என்று இப்பொழுது கவனிப்போம். ஈடுப-யானது யாரிடத்தில் செலுத்தப்பட்டது? சாத்தானிடத்திலா? பிதாவாகிய தேவனிடத்திலா? இந்த கேள்விக்கு பதிலுரையாக, நாம் கூறுவது: உலகத்தின் பாவங்களை நீக்குகிற இந்த மேலான ப-களை நிழலாக காண்பிக்கிற யூத யுகத்தின் முன்னடையாளங்கள் மற்றும் ப-கள் அனைத்தும், கர்த்தராகிய இயேசுவை அடையாளப்படுத்துகிற ஆசாரியன் மூலமாக தேவனுக்கு செலுத்தப்பட்டன என்பதே. காண்க. லேவி *4:3, 4, 27, 31, 34, 35 ; 5 : 11, 12 ; 9 : 2, 6,7;* யாத். *30: 10 ;* 2 நாளாக. *29 : 7-11, 20-24*

மேற்கண்ட வேதபகுதிகளும், நாம் கொடுத்த விளக்கங்களுமே இக்கேள்விக்கு வெகு விளக்கமாக பதிலளிக்கின்றன. இன்னும் இதனைக் குறித்து அதிகமான விளக்கங்கள் தேவைப்படின் அப்போஸ்தலர் பவுல் எழுதிய நிருபத்தி-ருந்து காணலாம்.

"காளை, வெள்ளாட்டுக்கடா இவைகளின் இரத்தமும், சரீர சுத்தியுண்டாக்கும்படி பரிசுத்தப்படுத்துமானால், நித்திய ஆவியினாலே தம்மைத் தாமே பழுதற்ற ப-யாக தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்த கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம்... உங்கள் மனச்சாட்சியைச் செத்த கிரியைகளறச் சுத்திகரிப்பது எவ்வளவு நிச்சயம்!... அழைக்கப்பட்டவர்கள் ....நித்திய சுதந்திரத்தை அடைந்து கொள்வதற்காக, புது உடன்படிக்கையின்

மத்தியஸ்தராயிருக்கிறார்." எபி 9:13-15,26; 7:27;10:4-10,12,20; எபேசி 5:2; தீத்து 2:14; கலாத் 1:4; 2:20; 1 யோவா 3:16; யோவா 1:29; 1 பேது 1:19; 1 கொரிந் 10:20; ரோமர் 12:1

இவ்வாறாக தேவன் முன் தீர்மானித்தபடி கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் மூலம் மனிதனுக்கு ஈட்டுக்கிரய ப- செலுத்தப்பட்டது; தேவன் இப்ப-யை ஏற்றுக் கொண்டார் என்று வேத ஆதாரங்களின் மூலம் நாம் நிரூபிக்கிறோம்.

3. மனிதன் ஏன் விலைக்கு வாங்கப்பட்டான்? விழுந்துபோன, அபூரண சிருஷ்டியாகிவிட்ட மனிதனின் உள்ளத்தில் தேவனின் அரும்பெரும் குணநலன்களாகிய நீதி, ஞானம், அன்பு, வல்லமை ஆகியவை மிகவும் குறைந்து அபூரண நிலையில் காணப்படுகிறது. தெய்வீகத் திட்டத்தின்படி இதனை நிவர்த்தி செய்ய ஈடுப- தேவைப்பட்டது என்பதற்கான காரண காரியத்தைப் புரிந்து கொள்ளவோ ஏற்றுக் கொள்ளவோ சிலருக்கு மிகவும் கடினமாயிருக்கிறது. இதன் காரண காரியத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள், வேதாகமத்தை கவனமாய் ஆராய்ந்து அதில் கூறப்பட்ட சாட்சியங்களை விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொள்ளப் பிரயாசைப் படவேண்டும். தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை முன்னிறுத்தி சிந்திப்பதைத் தவிர்த்து வேதவசனங்களில் நம்பிக்கை வைப்பது பலனளிக்கும். இப்பாடத்தைப் புரிந்து கொள்ள ஒரு சில ஆலோசனைகளை உங்கள் முன் வைக்கிறோம். விழுந்து போன நிலையில் அபூரண சிருஷ்டியாகிவிட்ட மனுக்குலம், தங்களுக்குள்ளாக ஞானம், அன்பு, நீதி, வல்லமை ஆகிய குணநலன்களில் இசைவில்லாமல் நேரெதிராகவும், ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாயுமுள்ளது. ஆனால் வானகத்திலுள்ள பரம தந்தை அவ்வாறில்லாமல் அந்த நான்கு குணநலன்களும் பரிபூரணத் தன்மையுடையதாய் ஒன்று மற்றொன்றிற்கு இணக்கமாயும் இசைவாயும் செயல்படுகிறது. இக்குணநலன்களில் எவ்வித முரண்பாடும் ஏற்படுவதில்லை. முத-ல் தேவ ஞானமானது செயல்படுத்தப்போகும் காரியத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கிறது. பின்னர் மனித இரட்சிப்புக்கான சிறந்த திட்டத்தை தெய்வீக நீதி, அன்பு, வல்லமை இவற்றின் முழு ஐக்கியத்தோடு செயலாக்கம் செய்கிறது. மனிதன், தெய்வீக ஞானத்தின் வழிநடத்துத-ல் ஒரு சட்ட

விதிமுறைக்குட்படுத்தப் பட்டான். அந்தக் கட்டளையை மீறியதால் தன் ஜீவனை அழிவு ஆட்கொண்டு மரணத் தீர்ப்பினை வருவித்தது. தேவஞானம் மனிதன் முன்யோசனையோ அனுபவமோ இன்றி வீழ்ந்து போவான் என்று முன்னரே அறிந்திருந்ததால், விழுகையினால் மனுக்குலம் அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளட்டும் என்ற நோக்கத்தில் அவனைச் சுதந்திரமாய் தீமையில் செல்ல அனுமதித்தது. விழுகைக்குப் பின் தெய்வீக வழிநடத்துதலும், பராமரிப்பும் எவ்வாறிருக்கும் என்கிற குறிப்புகளை வேதாகமத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தி மனுக்குலம் அறிந்துக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறார்.

மனிதன் தெய்வீக விதிமுறைக்கு எதிராகச் செயல்பட்ட உடனேயே, தேவநீதி முன்சென்று அவன் கலகக்காரன் என்று தீர்ப்பிட்டு, மரணத் தீர்ப்பினை அவனுக்கு வழங்கியது. அவனுக்கு உயிர்வாழத் தேவையான அனைத்து அத்தியாவசியத் தேவைகளும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஏதேன் தோட்டத்தி-ருந்து அவனை வெளியே துரத்தி சாத்தானிடம் ஒப்படைத்தது. கட்டளையை மீறியதன் சாபத்தினால், தீமை அவனை ஆட்கொள்ளவே, மனிதன் செத்துக் கொண்டே சாகிற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டான். தெய்வீக சுபாவத்தின்படியான நீதி இவ்வாறு மனிதனிடம் செயலாற்றுகையில் தெய்வீக அன்பானது எவ்விதத்திலும் மாறாதிருந்தாலும், அது இரு காரணங்களுக்காக வ-மை குன்றிக் காணப்படுகிறது. முதலாவது தேவ அன்பானது தேவநீதிக்கெதிராக செயல்பட முடியாது. விழுகையினால் ஏற்பட்ட தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் பலவிதமான படிகளில் அன்பு குறுக்கிட முடியாது. நீதியின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டிருக்கிற மனிதனை மீட்டுக் கொள்ள தெய்வீக அன்பினால் முடியாது. ஏனெனில் நீதியே தேவ சிங்காசனத்தின் ஆதாரம். இரண்டாவதாக அந்த சமயத்தில் குறுக்கிட்டு பாவத்திற்காக ஈடுப- கொடுத்து தேவ அன்பானது மனிதனை விடுவிக்கமுடியாது. ஏனெனில் அவ்வாறு இடையில் அன்பு குறுக்கீடு செய்யுமானால் அது முன்னரே திட்டமிட்டு நிறைவேற்றி வருகிற தேவ ஞானத்திற்கு எதிராகிவிடும். இவ்வாறு தெய்வீக அன்பும் வல்லமையும் மனுக்குலத்தை மீட்க வழியின்றி ஒருசில காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம்

நேரிட்டிருக்கிறது. ஆனால் தேவஞானம் அனுமதித்ததினால், தேவநீதி செயல்படுத்தப்பட அனுமதிக்க வேண்டியிருந்தது. இதனிமித்தம் கடந்த ஆறாயிரம் வருடங்களாக மனுக்குலம் தவிப்பும், வேதனையும், சஞ்சலமும் மரணமும் நிறைந்த வாழ்வை அனுபவிக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த நீதிக்கு இசைவாக அன்பு செயல்பட்டு மனிதனை விடுவிக்க முடியாமல் உள்ளது. மாறாக, தெய்வீக அன்பு, தேவனால் உரைக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் மற்றும் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் நடைபெற்ற நிழலான ப- முறைமைகளைக் கொண்டு அறிவுரை கூறியும் தேவ ஞானத்தினால் முன் குறிக்கப்பட்ட காலத்தில் மனுக்குலம் விடுதலை பெற்று அன்பு பூரணப் பட்டிருக்கும் என உற்சாகப்படுத்தி தற்போது தேற்றிவருகிறது. இவ்வாறாக அன்பானது கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறும் காலத்தை எதிர்நோக்கி பொறுமையோடு காத்திருக்கிறது. அந்நாளில், தேவ ஞானத்தின் வழிநடத்துத-ன்மூலம் தெய்வீக வல்லமையின் உதவியுடன் அன்பு செயல்படும்.

வேதாகமம் உரைக்கிறபடி காலம் நிறைவேறினபோது *(கலாத். 4:5)* அன்பு தன் உச்சக்கட்ட வெளிப்பாட்டைக் காட்டியதனால், ஏற்ற காலத்தில் *(ரோம. 5:6)* தேவன் ஒரே பேறான குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை உலகிற்கு அனுப்பினார். மனிதனாக வந்த இயேசுவும் தேவ கிருபையினால் “ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார்.” *(1 தீமோ. 2:5; எபி. 2:9)* தேவ அன்பு இவ்வுலகில் இருந்து வந்த போதிலும் அதுவரை தெய்வீக அன்பின் முழு பரிமாணம் இன்னதென்று மனுக்குலத்திற்கு வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. நாம் வேதத்தில் காண்கிறதாவது:

“தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனாலே நாம் பிழைக்கும்படி... அவரை இவ்வுலகத்திலே அனுப்பினதினால் தேவன் நம்மேல் வைத்த அன்பு வெளிப்பட்டது.” “நாம் பாவிகளாயிருக்கும்போதே கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்...” *(1யோவா. 4:9; ரோமர்.5:8)*

இவ்வாறாக வெளிப்பட்ட தேவ அன்பானது, தேவனுடைய

பிரமாணத்திற்கு இசைவாக அதன் தேவைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி முடித்தது. அது ஒருபோதும் தெய்வீக நீதிக்கு முரண்பாடாக செயல்படவில்லை. தெய்வீக அன்பு கொடுக்கப்பட்ட சாபத் தீர்ப்புக்கு எதிராகவோ, அதை நிறைவேற்றத் தடை ஏற்படுத்தவோ, தீர்ப்பை மீறுவதாகவோ இல்லாமல், அந்த தீர்ப்புக்கு சரி நிகராகத் தகுந்த ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்தி மனிதனை சாபத்தி-ருந்து விடுவிக்கவுமே இவ்விதமாக செயல்பட்டது. தேவ நீதி அளித்த மரண தண்டனையை சரிகட்டி தேவ அன்பு ஆதாமின் தண்டனையி-ருந்து மனுக்குலத்திற்கு விடுதலையை கொண்டுவந்தது. இந்த தேவ அன்பின் வெற்றி தேவநீதியின் வெற்றிக்கு எந்த விதத்திலும் குறைவானதல்ல. இயேசுவை ஈட்டுகிரய ப-யாக தேவநீதிக்கு செலுத்தியதின் மூலம், அன்பானது, இவ்வெற்றியை அடைந்தது. தேவனுடைய குணலட்சணமாகிய இந்த தேவ நீதிதான் அவரது நீதியான தீர்ப்பையும் அதன் தண்டனையையும் நிறைவேற்றுகிறது.

அன்பின் வெற்றி இத்தோடு முடிந்துவிடவில்லை. ஈட்டுக்கிரயம் மட்டுமே தற்போது நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாக மனுக்குலம் முழுவதும் மறுசீரமைப்புக்குள்ளாகி தேவனுடைய திட்டத்தையும், அவரது நீதி நியாயத்தையும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கீழ்ப்படியும்போது, பெறப்போகும் ஆசீர்வாதங்களே தேவ அன்பின் உச்சகட்ட நிலையை வெளிக்காட்டுவதாக அமையும். ஈடுப- செலுத்தப்படுவதற்கு முன்னர், தெய்வீக ஞானத்தின் வழிநடத்துதலுக்கு உட்பட்டு, தேவ அன்பு நான்காயிரம் வருடங்களாகப் பொறுமையோடு காத்திருந்தது. ஈடு ப- செலுத்தப்பட்ட பிற்பாடும் அவ்விதமே மேலும் இரண்டாயிரம் வருடங்கள் மாபெரும் மறுசீரமைப்புக்குள்ளாகும் நாள்வரை காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. *(அப்.3:19-21)* ஆனால் ஈடுப- செலுத்தப்பட்ட நாள் துவங்கி, மறுசீரமைக்கப்படும் காலம் வரை உள்ள இடைப்பட்ட காலமாகிய இரண்டாயிரம் வருட சுவிசேஷ யுகத்தில் தெய்வீக ஞானத்தின் அனுமதியின் பேரில் தேவ அன்பானது சுவிசேஷ யுகத்தில் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட “சிறுமந்தை” என்கிற ஒரு விசேஷித்த வகுப்பார் மேல் கிரியை செய்கிறது. இவ்வாறு மீட்கப்பட்ட வகுப்பாரி-ருந்து “தமது நாமத்திற்கென்று ஒரு

ஜனத்தை” தெரிந்துகொள்கிறது. இவர்களே கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரராகி மணவாட்டியாகப் போகும் திருச்சபையார்.

கிறிஸ்துவினால் இவ்வாறு விலைக்கிரயமாகக் கொள்ளப்படுவதற்கான அவசியம் என்னவென்றால், மனுக்குலத்தின் முற்பிதாவாகிய ஆதாம் தன்னையே பாவத்திற்கு விற்றதன் மூலம் தன் முழு சந்ததியையும் பாவத்திற் குள்ளாக்கினான். “நாமோ பாவத்திற்குக் கீழாக விற்கப்பட்டோம்...” *(ரோம 7:14; 5:12)* பாவத்தின் அடிமைத் தனத்தினின்று மனிதனை ஈட்டுக் கிரயத் தொகையைக் கொடுத்து மீட்க வேண்டியதாயிருந்தது. நித்திய ஜீவன் பெறுவதற்கான தகுதியைப் பெற வேண்டுமானால், சாபத் தீர்ப்பி-ருந்து விடுவிக்கப்படுவது அவசியம்.

இப்பொழுது விலைக்கு வாங்கப்பட்டோம் என்பதைக் குறித்து இன்னும் விளக்கமாக ஆராய்வோம். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எழுத்துப்பூர்வமாக மாத்திரமல்லாமல், உண்மையாகவே சிலுவை மரணத்தில் ஈட்டுக்கிரய ப-செலுத்தியதன் மூலம் நம்மேல் முழு அதிகாரம் கொண்டவராக, ஆள்பவராக, மனுக்குலத்திற்குத் தந்தையானார். இந்த ஈடுப-செலுத்தி விலைக்கு வாங்கியதன் மூலம் தன் மனுக்குல சந்ததியைப் பாவத்திற்கு விற்றுப் போட்ட தந்தையாகிய ஆதாமின் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்து, தன் சுய விருப்பத்தின் மூலமாக செய்த பாவத்தால் மனுக்குலம் முழுவதையும் ஆதாம் விற்றுப்போட்டான். ஆனால் மனிதனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவோ, பிதாவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, தன்னையே தியாக ப-யாக்கி ஆதாமுக்காக ஈட்டுக்கிரய ப-செலுத்தி மனுக்குல சந்ததி முழுவதையும் விலைக்கிரயமாக வாங்கினார். வேதாகமம் இக்கருத்தைக் குறித்து கூறுகிறதாவது: “கிறிஸ்துவும் மரித்தோர் மேலும் ஜீவனுள்ளோர் மேலும் ஆண்டவராயிருக்கும் பொருட்டு, மரித்தும் எழுந்தும் பிழைத்து மிருக்கிறார்.” *(ரோமர் 14:9)*

இவ்வாறு நமது கர்த்தர் தமது மரணத்தின் வழியாக தெய்வீக நியாயத் தீர்ப்பினால் சாபத்திற்குள்ளான நம்மை விடுவித்ததின் மூலம் நமக்கு குருவாகவும், அதிகாரியாகவும், மனுக்குல சந்ததிக்கு

தந்தையாகவும், தனது சொந்த பிள்ளைகளாகிவிட்ட மனுக்குலத்தை வழிநடத்தக்கூடிய முழு அதிகாரமும் பெற்றவராகிறார்.

இதன் பொருட்டுத் தான் நமது கர்த்தர் இரண்டாம் ஆதாம் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறார். ஏனெனில் இயேசு மனிதனாக வந்து தமது சொந்த உயிரைத் தியாகம் செய்து நம்மை விடுவித்து விலைக்கு வாங்கியதன் மூலம் ஆதாமின் இடத்தை சுதந்தரித்துக் கொண்டார். இதில் நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டிய உண்மை என்னவெனில், மனிதனாக கிறிஸ்து இயேசு இவ்வுலகில் வந்தவுடனே மனுக்குல சந்ததிக்கு தந்தையாகிவிடவில்லை. தனக்குள்ளதெல்லாவற்றையும் மனுக்குல மீட்புக்காக தியாகமாக்கி ஆதாமுக்கும் அவன் சந்ததிக்கும் சேர்த்து, ஒரு மனிதன் செய்த பாவத்திற்காக இன்னொரு மனிதனாகிய கிறிஸ்து முழுமையான, தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் ஈடுப- செலுத்திய பிற்பாடு தான் மனுக்குலத்தின் தந்தையாகிறார். ஆதாம் மீறுதலுக்குள்ளானபோது அவன் சந்ததியார் யாரும் பிறந்திருக்கவில்லை என்றாலும், அவன் செய்த தவறினால் நேரடியாக அல்லாமல் மறைமுகமாக வந்த சாபத்தீர்ப்பு பின்சந்ததியாரையும் பற்றிக் கொண்டது. இதனைத் தொடர்ந்து நேரடியாக அல்ல மறைமுகமாக அவர்கள் விலைக்கு வாங்கப்பட வேண்டிய அவசியமாகிவிட்டது. மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் அரையி-ருந்த பிறவாத சந்ததியினர், ஆதாம் பாவம் செய்த போது பிறந்திராத அவனது சந்ததியாருக்கு ஈடுப- அல்லது ஈட்டு கிரய ப-யாயினர்.

கொடுக்கப்பட்ட விலைக்கிரயம் திரும்பப் பெறப்படவில்லை

வேதாகமம் தீர்மானமாக உரைக்கிறபடி, நமது கர்த்தர் மாம்ச சரீரத்தில் மரணத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டார், ஆவியில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார் என்பதை நாம் முன்னரே பார்த்தோம். அவர் மரிக்கும்போது மனிதனாக மரித்தார். ஆனால் மரித்தோரி-ருந்து உயிர்த்தெழும்போது ஆவிக்குரிய ஜீவியாக உன்னத நிலைக்குரிய தெய்வீக சாயலை உடையவராக எழுந்திருந்தார். மனிதனாக தாம் வந்த நோக்கத்தை நிறைவு செய்தபின், தாம் செய்த பணி, பிதாவினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பின்னர், மரித்தோரி-ருந்து மகிமையான உன்னத அந்தஸ்துக்கு, தேவ தூதர்களுக்கும் மேலாக,

உயர்த்தப்பட்டார். எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

கிறிஸ்து இயேசு மனிதனாக மரிக்க வேண்டியதோடு நில்லாமல், மனுக்குலம் மரணத்தினின்று விடுபட மீட்கும் பொருளை விலைக்கிரயமாக நித்திய நித்தியத்திற்கும் செலுத்த வேண்டி, மனித நிலையில் இனி ஒருபோதும் ஜீவிக்காமல் மரித்த நிலையிலேயே இருக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகவே நமது கர்த்தர் மனிதனாக மரித்தோரி-ருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்படவுமில்லை. கிறிஸ்து இயேசு மனிதனாக மீண்டும் ஒருமுறை ஒருபோதும் ஜீவிக்கக் கூடாது என்பதும் தேவ நீதிப்படி அவசியமாயிற்று. நமது ஈடுப-யின் கிரயத்தை இன்னும் அவர் தேவநீதியிடம் விட்டிருக்கிறார்.

நமது கர்த்தர் உயிர்த்தெழும்போது மனிதனாகவே உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார் என்று சொல்வோமானால் அதில் இரண்டு தவறுகள் அடங்கியிருக்கிறது:

1. மனுக்குலத்திற்காகவும் ஆதாமின் பாவத்திற்காகவும் செலுத்தப்பட்ட மீட்கும்பொருள், திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டதாக அர்த்தமாகிறது. அவ்வாறானால் நாம் பாவத்தி-ருந்து விடுபட வழியின்றி, திரும்பவும் பழைய நிலையிலேயே பாவம் சாபம் மரணத்திற்குள்ளாகவே இருந்திருப்போம்.

2. இயேசுகிறிஸ்து பரலோகத்தில் முன்பிருந்த ஆவிக்குரிய உன்னத நிலையை விட்டு மனிதனாகி நமது மீட்பரானார். திரும்பவும் தாழ்நிலையாகிய மனித நிலையிலேயே உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார் என்று சொன்னால், அது, நமது கர்த்தருக்கு நித்திய நித்தியத்துக்குமான மிகப்பெரிய இழப்பாகிறது. அவரைப் பொறுத்தவரை தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலுக்கு பலன் நித்தியத்துக்கும் தாழ்ந்த மனித பிறவியிலேயே இருப்பதாகும் என்று பொருளாகிறது. இவ்வாறான பகுத்தறிவுக்கு சற்றேனும் பொருந்தாத அபத்தம் தேவ திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. நமது கர்த்தர் தன்னையே தாழ்த்தி மனித சாயலானார். மனிதன் என்ற முறையில் விழுந்து போன மனிதனுக்காக மீட்கும் பொருளை விலைக்கிரயமாகக் கொடுத்தார். இவ்வாறு தேவனிடத்தில் இறுதிவரை கீழ்ப்படிந்து நடந்ததால்,

மரித்த கிறிஸ்துவை தேவன் உயிரோடு எழுப்பியது மட்டுமல்லாமல், மனிதனுடைய சாயலுக்கும் மேலாக, அவரது பழைய ஆவிக்குரிய சாயலுக்கும் மேலான நிலைக்கு, அதாவது தெய்வீக சாயலுக்கு பங்குள்ளவராக மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டார். உயர்த்தப்பட்ட நிலையில் இனி கிறிஸ்து சாவுக்குட்படவே முடியாது. அவர் தற்போது சாகாமையைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இயேசு கிறிஸ்து ஆதாமிற்கும் அவன் சந்ததிக்கும் சேர்த்து தன்னையே மீட்கும் பொருளாக ஈட்டுக்கிரய ப- செலுத்தி முடித்த நிலையில் ஆதாமினுடைய சந்ததியினருக்கு தந்தையாக, ஆதாமின் ஸ்தானத்தி-ருந்து, இரண்டாம் ஆதாமாக இருக்க முடியாது. மனிதனாக வந்த கிறிஸ்து மரித்துவிட்டார். மனித நிலையில் என்றைக்கும் அவர் மரித்தவராகவே இருக்கிறார். ஒருபோதும் மனிதன் என்ற முறையில் இம்மனுக்குல சந்ததிக்கு தந்தையாகவோ, ஜீவன் தருபவராகவோ இருக்க முடியாது.

உயிர்த்தெழுந்து மகிமையடைந்த நிலையி-ருக்கும் கிறிஸ்து இயேசு, தெய்வீக சயாலை சுதந்தரித்த பிற்பாடு, மனுக்குலத்தை விலைக்கிரயமாகக் கொண்டபின், மனுக்குலத்தின் தந்தை என்ற பட்டத்தை சுதந்தரித்துக் கொண்டார். இதுவே இரண்டாம் ஆதாமின் சிறப்பு. நமது கர்த்தராகிய இயேசு மாம்ச சரீரத்தில் இப்பூமியில் இருந்தபோது இரண்டாம் ஆதாம் என்ற பெயர் அவருக்குப் பொருந்தாது. மாம்ச சரீரத்தில் மனுக்குலத்தின் தந்தை என்ற நிலையையும் அவர் அடையவில்லை. அவர் மனித ரூபத்தில் ஆதாமையும் அவன் சந்ததியினரையும் விலைக்கியரமாக கொள்ளவும், மீட்கவுமே வந்தார். எனவே மகிமையடைந்த நிலையில்தான் கிறிஸ்து மனுக்குலத்தின் தந்தை என்ற நிலையினை அடைந்தார். அந்நிலையை அடைவதற்கும் மனுக்குலத்தினை மீட்பதற்கும் எதையும் தனக்கென வைத்துக் கொள்ளாமல் அனைத்தையும் இழந்தார். அப்போஸ்தலர் வேதாகமத்தில் சொல்லுகிற பிரகாரமாக, “முந்தின மனுஷன் பூமியி-ருந்து உண்டான மண்ணானவன்; இரண்டாம் மனுஷன் (இரண்டாம் ஆதாம்) வானத்தி-ருந்து வந்த கர்த்தர்.... மண்ணானவனுடைய சாயலை (ஆதாம்) நாம் அணிந்திருப்பது போல நாம் (திருச்சபையார்,

கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரர் மகாமேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத் தத்தங்களுக்கு பங்குள்ளவர்கள் - ரோமர் 8:17; 2 பேது 1:14) வானவருடைய சாயலையும் (இரண்டாம் ஆதாம்) அணிந்து கொள்வோம்." "அந்தப்படியே முந்தின மனஷனாகிய ஆதாம் ஜீவாத்துமாவானான் என்றெழுதியிருக்கிறது; பிந்தின ஆதாம் உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியானார். ஆகிலும் ஆவிக்குரிய சரீரம் முந்தினதல்ல, ஜென்ம சரீரமே முந்தினது; ஆவிக்குரிய சரீரம் பிந்தினது." - 1கொரி. 15:45-49

மனுக்குலம் ஏன் விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டது என்பதனை குறித்து இன்னும் விளக்கமாகப் பார்க்கலாம். அப்போஸ்தலர்சாட்சியிடுகிறபடி, நமது கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசு நம்மை விலைக்கிரயமாகக் கொண்டதினால் புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர் என்ற உரிமையைச் சுதந்தரித்துக் கொண்டார். (எபி. 8:6; 9:14-16) புதிய உடன்படிக்கையானது தேவன் வழங்கிய மாபெரும் ஏற்பாடாகும். இவ்வுடன்படிக்கை விழுந்து போன மனுக்குலத்தினரோடு தேவன் தமது கருணையைக் காண்பிக்க ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த புதிய உடன்படிக்கையானது மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்துவையல்லாமல் செயல்பட முடியாது. மனுக்குலத்தினருக்காக மத்தியஸ்தர் தேவனிடத்தில் ஒரு சில வாக்குறுதிகள் கொடுத்திருக்க வேண்டும். முதலாவதாக, அவருடைய தியாகப-யின் மூலம் முழுமையான ஈட்டுக்கிரய ப- செலுத்தி மனிதனை மீட்டாக வேண்டும். அவ்வாறு இயேசு நிறைவேற்றியது "இரத்தத்தினாலான உடன்படிக்கை" எனப்படுகிறது. இதனால் இந்த உடன்படிக்கையானது சக்தி வாய்ந்ததும் செயல்பாடுள்ளது மாயிருக்கிறது. பாவம், சாபத்தால் நிலைகுலைந்து போயிருந்த மனுக்குலத்தை விலை கொடுத்து மீட்டு, புதிய உடன்படிக்கையினால் முத்திரையிட்டு அவ்வுடன்படிக்கையை செயலாக்கம் பெறச் செய்திருக்கிறார். விலைக்கு மீட்ட மனுக்குலத்தை பரிபூரண சுபாவத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கான முழு அதிகாரத்தையும் பெற்று அதனை நிறைவேற்றத் தயாராய் இருக்கிறார். தேவ சித்தத்திற்கு இசைவாக மனுக்குலம் பூரண சுபாவத்தை அடையத் தேவையான அனைத்தையும் செய்ய விருக்கிறார். அவர்களை அன்பில் கறைதிரையற்றவர்களாகவும்,

மாசற்றவர்களாகவும் தேவன் முன்னால் நிறுத்திய பிறகு தேவனோடு ஒப்புரவாக்கக் கூடிய மத்தியஸ்தமோ, ஒரு விசேஷ உடன்படிக்கையோ இனி அவசியமற்றதாகிறது. ஒப்புரவாக்குத-ன் பணி இப்பொழுது தான் ஆரம்பமாயிருக்கிறது. இவ்வுலக மனுக்குலம் இன்னும் பிதாவாகிய தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லையென்றாலும், ஆயிர வருட அரசாட்சிக் காலத்திற்குள் மறுசீரமைப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டு, மனப்பூர்வமாக சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொண்டு கீழ்ப்படிபவர்கள் தேவனோடு இசைவாகப் பொருந்தி முழுமையான ஒப்புரவடைவார்கள்.

இந்த சுவிசேஷ யுகக் காலத்தில், மீட்கப்பட்ட ஒரு சந்ததியினருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது. அந்த தெய்வீக அழைப்பினைப் பெற்றவர்கள் மத்தியஸ்தர் மேல் வைத்த விசுவாசத்தின் மூலம் தேவனை நெருங்கி வர வாய்ப்பளிக்கப் படுகிறது. இவர்களது கிரியைகள் பூரணமாகக் கருதப்பட்டு ஏற்கப்படுகிறது. தேவனின் திட்டத்தினை ஏற்று தேவனுக்கு முழுமையாக கீழ்ப்படிந்து தங்கள் மீட்பராகிய கிறிஸ்துவோடு இணைந்து இவர்கள் செலுத்தும், ஜீவப- தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. இதனால் அவர்கள் தேவனுடைய குமாரனின் சாயலைப் பெறும் வளர்ச்சியில் முன்னேறுகிறார்கள். அவர்கள் மனப்பூர்வமாகவும், சந்தோஷமாகவும் கிறிஸ்துவோடு துன்பப்படும்போது, படிப்படியாக மகிமையின் சாயலுக்கு உயர்த்தப்படுகிறார்கள். மேலும் தங்கள் ஜீவகாலபரியந்தம் இவ்வாறு தேவ சித்தத்திற்குப் பணிந்து அதனை நிறைவேற்றுபவர்கள், ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது உலக மாந்தர் புதிய உடன்படிக்கைக்குட்பட்டு ஆசீர்வாதம் பெறும்காலத்தில், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராக இருப்பார்கள். இவர்கள் மனுக்குலத்தி-ருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட விசேஷித்த வகுப்பார் என்பதனை நினைவில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இவ்வாறு சுவிசேஷ யுகத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் கிறிஸ்துவின் சகோதரர்கள், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி, திருச்சபையின் சரீர அங்கங்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் ஒருபோதும் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் என அழைக்கப்பட முடியாது. ஏனெனில்

இவர்கள் பரலோகத் தந்தையின் புத்திரர்கள். சத்திய வார்த்தையினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு பரலோக சாயலை சுதந்தரித்துக் கொள்ளப் போகிறவர்கள். நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி இவர்கள் தந்தையாகிய யேகோவா தேவனை, தங்களது தந்தையாக சத்தியத்தின்படி சரியாய் அறிந்தவர்கள், அவரால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள். இதனால் இவர்கள் கிறிஸ்து இயேசுவின் சகோதரர்கள் எனப்படுகிறார்கள். *-1 பேது 1:3,4*

அனைத்து மனுக்குலத்தினருக்குமான தேவதிட்டம் மாறுபட்டதாய் உள்ளது. உலக மனுக்குலம் விசுவாசத்தின்படி நியாயந்தீர்க்கப்படாமலும் தெய்வீக சாயலுக்கு ஜெநிப்பிக்கப்படாமலுமிருந்து தேவனுடைய ஆயிர வருட அரசாட்சிக்காக காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்நாட்களில் யேகோவா தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு புதிய சுபாவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்களாய், தங்கள் பழைய சுபாவத்திலேயே - பழைய பாவக்கறைகள் கறைதிரைகள் அனைத்தும் நீக்கப்பட்டு பூரண மனித சுபாவத்தை அடைவார்கள். ஆகவே உலகத்தார் இவ்வாறு ஏதேனில் இழந்து போன தங்கள் ஆசீர்வாதங்களை மறுபடியும் பெற்றுக் கொள்வார்கள். *(மத். 18:11; அப். 3:19-21)* இந்த உலக ஜனங்களுக்கு தேவன் அளிக்கின்ற கிருபையானது மீட்கும் பொருளைச் சார்ந்தே அமையும். கிறிஸ்து இயேசு மனுக்குலத்தை மீட்பதற்காக தனது பூரண மனித சுபாவத்தினையும் தனது உரிமை, சுதந்திரம் அனைத்தையும் இழந்து - ஏதேனில் ஆதாமினால் இழந்து போன அனைத்திற்கும் சரிகட்டும் விதமாக தன்னையே ஈட்டுகிரய ப-யாக்கினார். இதனால் மனுக்குலம் தேவனோடு கொண்டிருந்த ஐக்கியத்தை மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொண்டு, உரிமையையும், ஆளுகையையும், நித்திய ஜீவனையும் அடைவார்கள். மனுக்குலம் இவ்வாறு விலைக்கு வாங்கப்பட்டதால், ஏற்ற காலத்தில் அனைத்து உலக ஜனங்களும், புதிய உடன்படிக்கைக்குட்பட்டு ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வர்.

கர்த்தர் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தினை, கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களை தெரிந்தெடுப்பதற்காக உபயோகித்து வருகிறார். திருச்சபையின் தலைவராகிய நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து

இவ்வுலகின் ஜனங்களுக்கு ஜீவன் தருபவராக, தந்தையாக இருப்பார். அவரது சாயலைப் பெற்றிருக்கின்ற அச்சிறுமந்தை, இவ்வுலகில் கிறிஸ்துவைப் போலவே பலபாடுகளையும் அவமானங்களையும் சகித்து, வர இருக்கின்ற முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ன் மகிமையில் பங்கு பெறப் போகின்றார்கள். புதிய உடன்படிக்கையின்படி, பிரதான ஆசாரியரும் மாபெரும் தீர்க்கதரிசியும், ராஜாவும், உலக மனுக்குலத்திற்கு ஜீவன் தருபவருமாகிய கிறிஸ்துவோடு இச்சிறு மந்தையும் இணைந்து, யார் யார் ஜீவனைப் பெறப்போகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஜீவனை அளிப்பர். இக்கருத்தினை மையமாகக் கொண்டு தான் வேதாகமத்தில் நமது கர்த்தரை, "நித்திய பிதா" என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அவர் இந்த நாமத்திற்குரிய தனது பணியை இன்னும் முற்றும் முடிய நிறைவேற்றி முடித்துவிடவில்லை. இருந்த போதிலும், தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி தனது சொந்த ஜீவனை ப-யாக செலுத்தி தன் வல்லமையினால் இவ்வுலகினை விலைக்கிரயமாகக் கொண்டதினால், தொடர்பு கொள்ள அவர்கள் அனைவர் மேலும் உரிமையும், அதிகாரமும் பெற்றிருக்கிறார். அவரது நிபந்தனைக்குட்பட்டு அவர்கள் இழந்துபோன ஜீவன், மனித உரிமை, சலுகைகள் அனைத்தையும் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு வாழ்வர்.

இதற்கும் மேலாக, வேதாகமம் சொல்லுகிறபடி, இயேசு கிறிஸ்து தனது உயிரையே மனுக்குலத்திற்காக தியாகம் செய்ததால், உலக மனுக்குலம் முழுவதையும் தன்னுடையதாக்கிக் கொண்டார். இதன்மூலம் மனுக்குல சந்ததியினரிடம் தந்தை என்ற சட்டரீதியான உரிமையும் பெற்றிருக்கிறார். இதனால் அவர்கள் நித்திய ஜீவன் பெற தகுதியுடைவர்களா, தகுதியற்றவர்களா என தீர்மானிக்கவும், தீர்ப்பு வழங்கும் உரிமையினையும் பெற்றிருக்கிறார். மேற்சொன்னவைகளை உலக ஜனங்களின் தந்தை என்ற முறையில் அடுத்த யுகத்தில் செயல்படுத்துவார். இந்த நியாயத்தீர்ப்பு நமது கர்த்தரால் இப்பொழுது மணவாட்டியாக வரப்போகிற திருச்சபையாருக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் எடுத்துரைக்கிற பிரகாரம், பரலோகத் தந்தை கிறிஸ்துவுக்கு தலைவராக இருப்பதுபோல, கிறிஸ்து திருச்சபைக்கு தலைவராக இருக்கிறார். குடும்பத்தில் கணவன் மனைவிக்கு தலைவனாக இருக்கிறான். இந்தக் கருத்தினை

வ-யுறுத்தவே அப்போஸ்தலர், “...பிதாவானவர் தாமே ஒருவருக்கும் நியாயத் தீர்ப்புச் செய்யாமல், நியாயத் தீர்ப்புச் செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்” என்று கூறுகிறார். *(யோவான் 5:22)* கிறிஸ்துவுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட மணவாட்டி மணவாளனாகிய கிறிஸ்துவின் மூலமாகவே இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் பிதாவை அணுக முடியும். கிறிஸ்துவையன்றி அவர்கள் நேரடியாக தேவனிடத்தில் சேர முடியாது. மணவாட்டியின் விண்ணப்பங்கள், மணவாளனின் நாமத்தின் மூலம் அவர் பெற்ற தகுதியின் மூலமாகவே ஏறெடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் பங்கு பெற்று தேவபுத்திரர்கள் என்ற முழு சுதந்திர நிலையை அடைந்து மகிமைப்படுத்தப்படும் நாள் வரை இவ்வாறே தொடர்ந்து நடைபெற்றாக வேண்டும்.

இதைப்போலவே கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளாக்கப்படப் போகிற உலக மனுக்குலத்தார் தங்கள் தந்தையும் தலைவருமாகிய கிறிஸ்துவிடமே தங்கள் விண்ணப்பங்களை சமர்ப்பித்தாக வேண்டும். ஏனெனில் பரம பிதாவாகிய “யேகோவா” தேவன் அவர்களை அறிந்து ஏற்றுக் கொள்ளாததினால் அவர்கள் பிதாவாகிய தேவனிடம் தொடர்பு கொள்ள முடியாது. இனிவர இருக்கின்ற ஆயிர வருட அரசாட்சியின் போது அவர்கள் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு பரிபூரணராக்கப்பட்டு இந்த உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய தகுதியைப் பெறும்வரை கிறிஸ்துவோடு மட்டுமே அவர்கள் தொடர்பு கொள்ள முடியும். ஆயிர வருட அரசாட்சி முடிவடையும்போது, நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, பிதாவாகிய தேவனிடம் அரசாட்சியை ஒப்படைக்கும்போது, பூரணராக்கப்பட்ட உலகமாந்தர் அனைவரும், அனைவருக்கும் தந்தையான மாபெரும் வல்லமை வாய்ந்த “யேகோவா” என்னும் திருநாமம் கொண்ட தேவனிடம் கிறிஸ்துவால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, தேவனுடைய நேரடிக் கண்காணிப்பின் கீழ் கொண்டு வரப்படுவார்கள். *(1 கொரிந். 15:24)*

மேற்கண்ட நிலைப்பாட்டின்படி எப்படி நம் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து மீட்கப்பட்டு, மறுசீரமைப்புக்குள்ளான சந்ததிக்கு தந்தையாகிறார் என்பதையும் அதோடுகூட, ஆதாமை தாமே பிதாவின் சித்தத்திற்குட்பட்டு சிருஷ்டித்திருந்தாலும் கூட, ப-க்கு

முன்னால் ஆதாமின் தந்தை அல்லது அவனது பிள்ளைகளின் தந்தை என அழைப்பது பொருத்தமற்றது என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. எழுதியிருக்கிறபடி, “உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை.” கிறிஸ்து ஆதியில் லோகோஸாக இருந்தபோது பெற்றிருந்த நிலைக்கும், இப்பூமியில் மனிதனாக வந்த நிலைக்குமுள்ள வேறுபாடு என்னவெனில், “யேகோவா” தேவனுடைய பிரதிநிதியாக (லோகோஸ்) அவர் எவ்வித பாதிப்புக்கோ, துன்பத்துக்கோ உட்படாமல் தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றினார். ஆனால், அவர் பூமிக்கு மனிதனாக வந்தபோது துன்பம், வேதனைகளைத் தாங்கி, தன் சொந்த இரத்தத்தினைக் கொடுத்து தியாக ப- செலுத்தி அதன் மூலம் மனிதன் ஜீவிப்பதற்கான உரிமைகளைப் பெற்றுத் தந்தார்.

மீட்கும்பொருள் - மன்னிப்பு அல்ல

மன்னிப்புக்கும், ஈடுப-க்குமுள்ள வேற்றுமையை சரியாக வகைப்படுத்தி ஆராயத் தவறிவிடுவதால் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. பொதுவாகவே கிறிஸ்துவ மண்டலம் தீர்மானமாக்கிக் கொண்டது என்னவெனில், நமது ஜீவன் மரணத்தி-ருந்து மீட்கப்பட்டு, கல்லறையிலேயே கிறிஸ்துவின் விலை மதிக்க முடியாத இரத்தத்தின் மூலம் ஈட்டுக் கிரயப- செலுத்தப்பட்டு விடுகிறது. இக்கூற்றிற்கு ஆதாரமாக சில வேதவசனங்களைத் தவறாக சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். அதே மூச்சிலே அவர்கள் எல்லா பாவங்களி-ருந்தும் பிதாவின் கிருபையுள்ள மன்னிப்பைக் குறித்தும் பேசுகின்றனர். ஆனால் மன்னிப்புக்கும், மீட்கும் பொருளுக்கும் நேரெதிரான பொருள் பொதிந்துள்ளது என்பதை கண்டிப்பாக அறிந்தாக வேண்டும்.

கீழே கொடுக்கப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு தரமுள்ள ஆங்கில அகராதியி-ருந்து விளக்கம் காண்போம்.

மீட்பு (redeem) : விலைக்கிரயம் செலுத்தி தன் உடைமையாக்கிக் கொள்வது.

மீட்கும்பொருள் : அடிமையாய் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கிற ஒருவனுக்கு அதற்கீடான விலை கொடுத்து அவனை விடுவித்தல். மேற்கண்ட இரண்டு வார்த்தைகளுக்கும், மன்னித்தல் (pardon) என்ற வார்த்தைக்குமிடையே உள்ள முரண்பாட்டை இனி காண்போம்.

மன்னித்தல் (pardon) : அபராதம் செலுத்துவதி-ருந்து மன்னித்து விடுவித்தல்.

வெப்ஸ்டர் அகராதி : அபராதம் செலுத்துவதி-ருந்து பின் வாங்குதல். தண்டனைத் தீர்ப்பி-ருந்து விடுவித்தல்.

pardon என்ற வார்த்தையை ஒத்த இன்னொரு வார்த்தையான forgive என்பதற்கான விளக்கம் காண்போம்.

forgive - தண்டனை தருவதி-ருந்து விடுவித்தல் - பழிவாங்குதலைக் கைவிடுதல்.

“பிரமாணம் மன்னிப்பளித்தலை அறியாது.”

எனவே மேற்சொன்ன விளக்கங்களி-ருந்து “மீட்பு,” “மீட்கும் பெருள்” என்ற சொற்களுக்கான விளக்கமும், “மன்னித்தல்” என்பதற்கான பொருளும் ஒன்றொடோன்று ஒவ்வாத மாறுபட்ட பொருள் தருவதாயிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட இந்த வார்த்தைகள் விழுந்துபோன மனிதனோடு கொண்டுள்ள தேவனின் தொடர்பை எடுத்துரைக்கின்றன. வேதத்தை வாசிக்கும் மாணவர்கள் பரிசுத்த வேதாகமத்தில் ஒரே பொருள்தரக்கூடிய பல சொற்கள் இடம் பெற்றிருப்பதால், வேதாகமம் கவனக்குறைவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று தவறாகப் புரிந்து கொள்கின்றனர். இதன் காரணமாக இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் “மீட்கும் பொருள்,” “மீட்பு” என்ற சொற்களுக்கு “மன்னிப்பளித்தல்” என்ற பொருளை உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். இந்த செயல்பாடு “சத்திய வசனத்தை நிதனமாய்ப் பகுத்து” ஆராய்ந்து ஏற்றுக் கொள்வதி-ருந்து வெகு தூரம் நம்மை இழுத்துச் செல்கிறது. இரு வெவ்வேறு விஷயத்தினை ஒரே பொருளாக கருதுவதால் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு குழம்பிப் போவதால் இவ்விஷயத்தில் அநேகர் சத்திய வேதம் என்ன கூறுகிறது என்று கவனிக்காமலும், தேடி அறிய முற்படாமலும் இருக்கின்றனர். இதனால் தங்களது “மீட்கும் பொருள் இல்லை” என்கிற கொள்கை தவறாகிவிடுமோ என்று பயப்படுகின்றனர்.

தேவன், ஆதாமின் மீறுதல்களை மன்னிக்காமல் அதற்கான

அபராதத்தை நிறைவேற்றி முடித்தார் என்ற விளக்கத்தை விட வேறெந்த விளக்கங்களும் இப்பாடத்திற்குப் பொருந்தாது. தேவ வார்த்தை சாட்சியமளிக்கிறபடி தேவ கோபம் வெளியரங்கமாக வெளிப்பட்டதினால் மனுக்குலத்தை துன்ப துயரங்கள் வாட்டி வருவதையும் மரண வேதனையை அனுபவிப்பதையும் நாம் நேரில் காணமுடிகிறது. தேவன் இவ்வுலக ஜனங்களின் பாவங்களை மன்னிக்கவில்லை என்பதற்கு சாட்சியமாக மனுக்குலம் பாவத்தின் சம்பளமாகிய மரணத்தை ஆறாயிரம் வருடங்களாக ருசி பார்த்து வருவதைக் காண்கிறோம். கிறிஸ்து மனுக்குலத்தின் பாவத்திற்காக செலுத்திய ஈட்டுக்கிரய ப-யின் புண்ணியத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். பாவிகளுக்கு பதிலாக, பாவத்திற்கு ஈடாக ஈடுப- செலுத்தி பாவிகளிடம் அபராதத் தொகை எதுவும் பெறாமல் அவர்களது பாவங்களை மன்னித்தார். ஆதாம் தேவ கட்டளையை மீறியபோது தேவன் உடனே அவனை மன்னித்திருந்தாரானால் ஏதேனிலேயே தொடர்ந்து ஜீவிக்க அனுமதித்து, உயிர் வாழத் தேவையான அனைத்தையும் செய்து கொடுத்திருப்பார். அவனும் இன்னும் உயிரோடு இருந்திருப்பான். அவனுடைய சந்ததியார் அனைவரும் ஒரு மனிதனின் கீழ்ப்படியாமையினால் நேரிட்ட மரணத்தை ருசி பார்க்க நேர்ந்திருக்காது.

தேவன், மனிதனை மீட்டு, மன்னிப்பதற்காக எப்பொழுது பிரசன்னமானாலும் அது பாவம், சாபம், மரணம், நோய், துன்பம் ஆகிய அனைத்திலுமிருந்து முழு விடுதலை கொடுத்து மீட்டு இழந்து போன யாவற்றையும் மறுசீரமைப்பு செய்து மீட்டுத் தருவதாக இருக்கும். தேவன் ஆதாமின் மூலமாக உண்டான பாவத்திற்கு இன்னும் மன்னிப்பளிக்கவில்லை என்பதும் பாவிக்கு எதிராக தொடர்ந்து தமது நீதியின்படி தண்டனைத் தீர்ப்பளித்து வருகிறார் என்பதும் நிரூபணமாகிறது. இவ்வுலகத்தார் மீட்கப்பட்டதைக் குறித்தோ மீட்கும் பொருள் செலுத்தப்பட்டதைக் குறித்தோ வெளியரங்கமான அடையாளம் எதுவும் இல்லை. கர்த்தருடைய வார்த்தையின்மேல் விசுவாசம் உள்ளவர்கள் மட்டுமே அறிந்து உணர்ந்து பெற்றுக் கொள்வர். ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது தான், கண்ணால் காண்கின்ற சாட்சியங்களின் மூலம் ஈடுப-யைக் குறித்து

சரியாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும். மறுசீரமைப்புப் பணி நடந்து கொண்டிருக்கும் அவ்வேளையில், நம் மீட்பர் நம்மை விலைக்கிரயமாக்கிக் கொண்டதால் பெற்ற உரிமைகளைப் பயன்படுத்தி முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வருவார்.

“மன்னிப்பு” அல்லது “பிழை பொறுத்தல்” என்ற சொற்கள் உலகத்தார் மற்றும் அவர்கள் மேல் சாபமாய் பற்றிக் கொண்டிருக்கிற பாவம் நீக்கப்படுதலைப் பற்றிக் கூறாமல், மீட்பரையும் அவர் தந்த மீட்கும் பொருளையும் விசுவாசித்து ஏற்றுக் கொண்டு மரணத்தி-ருந்து நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டவர்களாகக் கருதப்படுகிற, சாபத்தினின்று நீங்கி நீதிமானாக்கப்பட்டவர்களையே குறித்து கூறுகிறது. மாபெரும் மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்து அவர்களை விலைக்கிரயம் கொடுத்து சாபத்தினின்று மீட்டு இலவசமாக அவர்களது பாவங்களை மன்னித்து புதிய சிருஷ்டிக்கான ஜீவனைத் தொடங்க அனுமதித்திருக்கிறார். அவர்கள் தெய்வீக சட்டத்தின்படி எழுத்திற் குட்பட்டவர்களாயிராமல் ஆவிக்குட்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். கர்த்தர் இவர்களது பழைய பாவக்கறைகளைப் போக்குவதோடு அவர்களது குற்றங்கள் யாவற்றையும் தொடர்ந்து மன்னித்துக் கொண்டே வருகிறார். *(அவர்கள் புதிய சிந்தை, ஆவிக்குட்பட்டிருக்கிற படியாமல், அவை மனப்பூர்வமாக செய்த பாவமாக இருக்காது. - 1 யோவா. 3:9; 5:18)* அவர்கள் தங்கள் பழைய அபூரண சந்ததியின் சரீரத்தில் ஜீவிப்பதால் அதன் மூலம் அவர்கள் சிந்தை, வார்த்தை, செயல்பாடுகளில் ஏற்படும் பலவீனங்களை உள்ளப்பூர்வமாக செய்யாத தவறுகளாகக் கருதி மன்னிக்கிறார். இதைப் போலவே நமது பரலோகத் தந்தையும், நம்மேல் கருணை கூர்ந்து, நமது மீறுதல்கள், பலவீனங்களை மன்னித்து தொடர்ந்து தமது கிருபையை காட்டுவேன் என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனாலும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து செலுத்திய ப-யின் மூலமே தேவகிருபை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

“இலவசமாய் அவருடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள மீட்பைக் கொண்டு நீதிமான்களாக்கப் படுகிறார்கள். ... தம்முடைய நீதியைக் காண்பிக்கும் பொருட்டாகவும்,.... கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே ப-க்கும் கிருபாதார ப-யாக

அவரையே ஏற்படுத்தினார்.” *(ரோமர். 3:24-26)* மேலும் வேதம் தீர்மானமாக உரைக்கிறதாவது: “அவருடைய (தேவனுடைய) கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே இவருடைய (கிறிஸ்துவின்) இரத்தத்தினாலே பாவ மன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது.” எபேசி. *1:7;* கொலோ. *1:14*

“நாம் அவருடைய குமாரனின் மரணத்தினால் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டோம்.” எவ்வாறெனில் தேவன் முன்னேற்பாடு செய்தபடி நமக்காக ஈட்டுகிரய ப-யை கிறிஸ்து நிறைவேற்றினபடியால், தேவன் நமது பாவங்களை ஒழியப் பண்ணினார். தேவன் நம்மேல் அன்பு செலுத்தியதின் நிமித்தமாக, தம் ஒரே பேறான குமாரனை நம் மீட்புக்காக அளித்தார். இவ்வாறாக, “தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கினார்.” (நமக்கு பதிலாக எந்த விலையுமின்றி தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்த அவரது அன்பார்ந்த குமாரன் மீது அவர்களது பாவங்கள் சுமத்தப்பட்டது) இயேசு கிறிஸ்து மரிக்கும் வரை மீறுத-னால் வருகின்ற தண்டனைகள் மனுக்குலத்தின் மீதே சுமத்தப்பட்டு வந்தது. அதன் பிறகு நமக்கு பதிலாக நம் ஆண்டவராகிய இயேசுவின் மூலம் செலுத்தப்பட்ட விலைக்கிரயத்தினால் தேவன் அத்தண்டனைகளை ஒழியப் பண்ணினார் - அதாவது மன்னித்தார். ஆனால் தேவன் அபராதம் செலுத்தவதி-ருந்து மன்னிக்காமல் “நம்மெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர் மேல் விழப் பண்ணினார்.” *(ஏசா. 53:6)* “அவர் தாமே தமது சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின் மேல் சுமந்தார்.” *(1 பேது. 2:24)* இவ்வாறாக செலுத்தப்பட்ட அபராதத் தொகையின் மூலம் தேவ நீதியை முழுமையாக நிறைவேற்றியபடியால் கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமாக நாம் நமது தண்டனையி-ருந்து விடுதலையடைந்தோம். *1 யோவா. 1:7; 2:12; எபேசி. 4:32; அப். 4:12; 10:43; 13:38; லூக். 24:47*

பாவமற்ற ஒருவர் பாவிகளுக்காக மரித்ததால் தேவன், கிறிஸ்துவை வலுக்கட்டாயமாக நிர்ப்பந்தித்து நீதியை நிறைவேற்றினார் என்று தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. மாசற்ற ஒருவர், கறைதிரை உள்ளவர்களுக்காக தன்னையே மனமுவந்து கையளித்தாலொழிய தேவ நீதி, கறைதிரை உள்ளவர்களினால்

ஏற்பட்ட களங்கத்தைப் போக்காது. இவ்வாறுதான் கிறிஸ்து தானே முன்வந்து நம்முடைய பாடுகளை ஏற்றுக் கொண்டார். வேதாகமும் இக்கருத்தினையே வ-யுறுத்துகிறது. தேவனுடைய கோபத்தினால் உண்டான பயத்தினாலோ, நிர்ப்பந்தத்தினாலோ அவர் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மாறாக,

"அவர் தமக்கு முன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, (தந்தையின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தால் கிடைக்கக்கூடிய சந்தோஷம், மனுக்குலத்தை மீட்டு, சீர்பொருந்தச் செய்வதால் ஏற்படுகின்ற மனமகிழ்ச்சி, அநேகரை மகிமைக்கு உயர்த்துவதால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி) அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையை சகித்தார்..." - எபி. *12:2*

கிரேக்க வார்த்தைகளான அப்போலூ (apoluo), அபீமி (aphiemi), அபேசிஸ் (aphesis) ஆகியவை புதிய ஏற்பாட்டின் ஆங்கிலப் பிரதியில் "தண்டனையி-ருந்து விடுவித்தல்" என்று பொருள் தரக்கூடிய forgiveness, forgiven, forgive என்று சரியாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சிலர் தவறாக எண்ணுகிறபடி அபராதம் செலுத்துவதி-ருந்து விடுவித்தல் - தண்டனைத் தீர்ப்பி-ருந்து விடுவித்தல் (pardon) என்ற பொருள் இதற்குப் பொருந்தாது. தேவன், பாவியை நிபந்தனை ஏதுமில்லாமல் பதிலீடு செலுத்தப்படாமல் மன்னித்துவிடவில்லை. வேதாகமம் சாட்சியமளிக்கிறபடி, தேவன் சிறையி-ருப்பவன் படுகுழிக்குப் போகாதவாறு அவன் மேல் இரக்கம் வைத்து, அவனை இரட்சிப்பதற்காக மீட்கும் பொருளை கண்டுபிடித்தேன் என்பார். *(யோபு 33:24)* எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் (ஈட்டுக்கிரயம்) தம்மை ஒப்புக் கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு இவரே. *(1 தீமோத் 2:6)* எனவே ஏற்ற வேளையில் மரித்து படுகுழியி-ருக்கின்ற சிறைப்பட்டோர் அவர் சத்தத்தைக் கேட்டு வெளியே வருவர். அப்பொழுது மீட்பராகிய இயேசு கிறிஸ்து வல்லமையையும் ஆட்சி பரிபாலனத்தையும் தன்னுரிமையாக்கிக் கொள்வார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் இடம் பெற்றிருக்கிற தண்டனைத் தீர்ப்பி-ருந்து மன்னித்தல் அல்லது அபராதம் செலுத்துவதி-ருந்து மன்னித்தல் (pardon) என்ற சொல் இடம்பெறா விட்டாலும், இதற்கு

ஒத்த பொருளைத் தரக்கூடிய கிரேக்கச் சொல் காராஸொமாய் (karozomai) இடம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி மன்னித்தல் என்று பொருள். இவ்வார்த்தைகள் இடம் பெறும் ஒரு சில வசனங்களைக் கொண்டு, தேவன் பாவிகளை அவர்கள் மீறுத-னால் விளைந்த சாபத்தி-ருந்து எவ்வித நிபந்தனை யுமின்றி மன்னித்தார் என்ற கருத்து தேவ திட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று நிரூபிப்போம். காராஸொமாய் என்ற வார்த்தை 12 இடங்களில் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவை பின்வருமாறு:

"கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்." - கொலோ. *3:13*

"கொடுக்க அவர்களுக்கு நிர்வாகமில்லாதபோது, இருவருக்கும் கடனை மன்னித்துவிட்டான்... எவனுக்கு அதிகமாய் மன்னித்து விட்டானோ அவனே அதிக அன்பாயிருப்பான்..." லூக் *7:42,43*

மேற்கண்ட வசனங்களில் நான்கு முறை இடம் பெற்ற 'மன்னித்தல்' என்ற வார்த்தை நிபந்தனையற்ற மன்னிப்பைக் குறிப்பிடுவதாக உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வசனங்களில் இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய சீடர்களும் மட்டுமே இந்த நிபந்தனையற்ற மன்னிப்பைத் தருவதாக உள்ளதேயல்லாமல், பிதாவாகிய யேகோவா தேவன் இம்மன்னிப்பைத் தருவதாக குறிப்பு இல்லை. சீமோன், மரியாள் மற்றும் இன்னும் அநேகருக்காகவும் நமது ஆண்டவராகிய இயேசு ஈடுப- கிரயம் செலுத்தும் வேலையை செய்து கொண்டிருந்ததாலும், இதனிமித்தம் தேவ நீதி நிறைவேற்றப்படும் என்று உணர்ந்ததாலும், வாங்குபவர் என்ற நிலையில் எந்த வித நிபந்தனையும் இன்றி அவர்களை மன்னிக்க முடிந்தது. பாவிகளை விலைக்கிரயம் கொடுத்து வாங்கியதன் நோக்கம் என்னவெனில், பாவம், சாபத்திற்குட்பட்டிருக்கிற அவர்ளை எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி இலவசமாக மன்னித்து விடுவிக்கவேயாகும். நமது கர்த்தர், தனது சொந்த இரத்தத்தால் மீட்டுக் கொள்ளப்பட்ட மனுக்குலத்தாரின் பாவங்களை மன்னிக்க விருப்பமில்லாதிருக்கிறாரா? ஆதாமின் பாவத்தினால் விளைந்த

சாபத்தை இன்னும் அவர்கள் மேல் சுமத்துகிறாரா? மேற்கண்டவைகள் உண்மையாக இருக்குமானால், கர்த்தர் தம்மையே தியாக ப-யாகத் தந்தது அவர்களுக்கு எவ்வித பலனுமளிக்காது. அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்னும் விழுந்துபோன சாபத்திற்குள்ளான நிலையிலேயே பரிதவிக்க வேண்டியிருக்கும். அல்லது பரலோகத் தந்தை நேரடியாக நம் பாவங்களை மன்னித்திருந்தால் கிறிஸ்துவின் மரணம் மதிப்பற்றதாயும், பயனற்றதாயும் இருந்திருக்கும். அவரது ப-யினால் எதனையும் நிறைவேற்றவில்லை என்ற நிலை உருவாகியிருக்கும்.

தேவன் நீதியுள்ளவர் என்று அனைவரும் அங்கீகரிக்கின்றனர். அவ்வாறு நீதியுள்ளவராக இருந்தால், சாபத்தால் வீழ்ச்சியடைந்திருக்கும் மனிதனை வரம்பு மீறி தண்டிக்க மாட்டார். அந்த தண்டனை ஆறாயிரம் வருடத்திற்கு முன்னால் நீதியாக இருந்திருக்குமேயானால், அது இப்போதும் நீதியானதாக இருக்கிறது. வரக்கூடிய காலங்களிலும் இது நீதியானதாகவே இருக்கும். மனுக்குலத்திற்கு தேவன் கொடுத்த தண்டனை கடுமையாய் இருப்பதினிமித்தம் பாவியை இன்னும் தண்டனைக்குள்ளாக்காமல் மன்னித்திருந்தாரானால் தண்டனை கொடுக்கும் சமயத்திலோ அல்லது மன்னிப்பளிக்கும் போதோ தேவன் நீதியற்றவராக எண்ணப்படுவார். ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மனுக்குலத்தை பாவத்தினால் ஜீவனி-ருந்து வீழ்ந்து போகச் செய்வது தேவநீதியின்படி சரியாயிருந்தால், ஈட்டுக்கிரய ப-செலுத்தப்படாமல் தண்டனைத் தீர்ப்புக்குட்பட்டவர்களை விடுவித்து ஜீவனை அளிப்பது மிகத் தவறானதாகும். எனவே தேவநீதியின்படி தண்டனைத் தீர்ப்பி-ருந்து மனுக்குலத்தை விடுவிக்க வேண்டுமானால், மனித சாய-லுள்ள மாசு மருவற்ற ஒருவர், மனப்பூர்வமாக தன்னையே தியாக ப-யாக ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்தி தண்டனையை நீக்குவதன் மூலம் சரிக்கட்டப்பட வேண்டும்.

“உறுதியாக அடித்தளமிடப்பட்ட மலைகள் போல்,
அசையாது தேவநீதி என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும்.”

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களின் பேரில் நாம் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கும் அவர் செய்து வருகிற அனைத்து

செயல்பாடுகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைவது அவரது நீதியே. வேதாகமம் தீர்மானமாக உரைக்கிறபடி, அவர் நேற்றும், இன்றும், என்றும் மாறாதவர். அவரிடத்தில் யாதொரு மாறுதலும் யாதொரு வேற்றுமையின் நிழலுமில்லை. *(யாக். 1:17)*அப்படி அவர் மாறக் கூடியவராயிருந்து, ஆதாமின் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின், தனது முடிவை மாற்றி, நீக்குவாரானால், இன்னும் ஏறக்குறைய ஆறாயிறம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, நமது பாவத்தை மன்னித்து மரண தண்டனையி-ருந்து நம்மை விடுவித்த தனது முடிவை மாற்ற மாட்டர் என்று எப்படி நம்ப முடியும்? தேவனுடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்து நமக்காக மரித்து தேவ நீதியை நிறைவேற்றி நித்திய ஜீவன் பெற வகை செய்தார் என்கிற மாபெரும்உண்மையைத் தவிர பாவ சந்ததியில் பிறந்தவருக்கு வேறு ஆதாரம் ஏதுமில்லை.

ஆகவே யேகோவா தேவனை பொறுத்தவரை நாம் அவரது கிருபையினால் கிறிஸ்துவின் மூலம் பாவ மன்னிப்புப் பெற்றோம். கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசு நம்மை விலைக்கு வாங்கியதால் உண்டான உறவை பொறுத்தவரை, அவர் மூலமாக தந்தையிடம் வந்து சேர்பவர்களை அவர் எவ்வித முன் நிபந்தனையுமின்றி, இலவசமாக மன்னித்து வருகிறார். விசுவாசிக்கிற நம்மைப் பொறுத்த வரையில், தேவத் திட்டமே முழு வெற்றி பெற்று வருகிறது என்பது கண்கூடான உண்மை. தேவன் நம்மிடத்தில் ஈட்டுக்கிரயம் ஏதும் எதிர்பார்க்காமல் நம் பாவங்களை மன்னித்திருக்கிறார். அதற்காக அவர் நம்மிடம் எதிர்பார்த்ததெல்லாம் தேவனோடு வழக்காடக் கூடிய சத்திய அறிவை நாம் பெறவேண்டும் என்பதும், நமது பாவங்கள் இரத்தாம்பர சிவப்பாயிருந்தாலும், உறைந்த மழையைப் போல் எப்படி வெண்மையானது என்பதையும், தேவன் நம்மை நீதிமானக்குவதிலும் விடுவிப்பதிலும் எப்படி நீதிபரராயிருக்கிறார் என்பதையும் நாம் காண வேண்டும் என்பதுமேயாகும். இவ்வாறாக தேவன் நமக்கு விசுவாசம், நம்பிக்கை என்கிற உறுதியான அஸ்திவாரத்தை வழங்கியிருக்கிறார்.

மரணம் மனிதனின் கடனை தள்ளுபடி செய்யாதா?

பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் - நித்தியத்திற்கும் எரிகின்ற எரிநரகமல்ல என்று ஒப்புக்கொண்டவுடன் பெரிய எதிரியின் தூண்டுகோலால் அநேகர் இந்த காரியத்தை குறித்து தவறான விவாதத்திற்கு செல்ல ஏதுவிருக்கிறது. அந்த தவறான விவாதம் என்னவென்றால், பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்று சொல்வோமேயாகில், மரணம் சம்பவிக்கும்போது ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பாவத்திற்கான தண்டனையை செலுத்தி விடுகிறார்கள் என்பதாகும். இக்கருத்தின் விளைவாக அவ்வாறு மரித்தபிறகு, மீட்பர் என்று ஒருவரோ, மீட்கும் பொருளோ அவசியமில்லை என்பதாகும். ஒவ்வொருவனும் தனக்குத்தானே ஈட்டுக்கிரய ப-செலுத்திக் கொள்கிறான். தனக்காக அபராதத்தை தானே செலுத்தி தன்னை மீட்டுக் கொள்கிறான் என்று வாதிடுகின்றனர். அவர்களின் கூற்றுப்படி மனிதனின் மரணத்திற்குப் பிறகு தேவநீதியை செயல்படுத்த எந்த உரிமையுமில்லை. ஏனெனில் தேவநீதி மனிதனின் அழிவில் திருப்தியடைந்திருக்கிறது. இதனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இரண்டாம் கட்ட நடவடிக்கை என்று இவர்கள் வாதிடுகின்றனர். மனிதன் தனக்குத்தானே மரணத்தின் மூலம் மீட்கும் பொருளை ப-யாகச் செலுத்திவிடுவதால், மற்றும் ஒரு மீட்கும் பொருள் அநீதியாக எண்ணப்படுகிறது. இதனால் சாபத்தீர்ப்பான தண்டனைக்கு இரண்டு ஈட்டுக்கிரய அபராதங்கள் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்ற தவறான கருத்தும் எழுகிறது.

மேற்கண்ட கோட்பாடு பகுத்தறிவிற்கு பொருந்துகிறதோ இல்லையோ வேதாகமம் கூறுகின்ற கருத்துக்கு நேர் முரணானது, ஊறு விளைப்பது. வேதாகமம் மனுக்குலத்தை மீட்க இரட்சகர் அவசியமென்றும், அவர் கொடுக்கின்ற மீட்கும் பொருளின் மூலமாகவே ஆதாமின் பாவத்தி-ருந்து நம்மால் விடுதலை பெற முடியுமென்றும், அதன் மூலமாகவே நித்திய ஜீவன் பெறக்கூடிய உரிமையைப் பெறுகிறோம் என்றும் தீர்மானமாக உரைக்கின்றது. இதற்கான ஆதார வசனங்களை நாம் ஏற்கனவே ஆராய்ந்திருக்கிறோம். எண்ணிடலங்கா அவ்வசனங்களை திரும்பவும் எடுத்துக்கூற வேண்டிய அவசியமிருக்காது. எனவே வேதத்திற்கு ஒவ்வாத அக்கருத்தினை பெரிதுபடுத்துவதை விட்டு

விட்டு, வேதத்திற்கிசைந்த, பகுத்தறிவோடு கூடிய சிந்தனையை செலுத்தி, வேதமே சத்தியம் என்பதை நிரூபிப்போம். மனுக்குல சந்ததி பாவத்தி-ருந்து விடுபட இயேசு தன்னையே மீட்கும் பொருளாக விலைக்கிரயம் தந்தது அவசியமென்றும், அவர் தேவ நீதியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார் என்றும், தேவன் நீதியுள்ளவர், இயேசுவை தங்கள் சொந்த மீட்பராக ஏற்று விசுவாசிக்கிறவர்களை நீதிமான்களாக்குகிறவர் என்றும் நிரூபிப்போம்.

கர்த்தர் ஆதாமுக்கு கொடுத்த தண்டனை, அவன் மெல்ல மெல்ல மரணமடைய வேண்டும் என்பது மட்டுமா? பாவம் செய்ததினால் ஆதாமும் மனுக்குலம் முழுவதையும், அணு அணுவாக சோதனைகளை அனுபவங்களாகப் பெறவேண்டும் என்பது மட்டும் தேவதிட்டமா? இது மட்டும் சாபமல்ல. உண்மையாகவே முழு மரணமே ஆதாமினால் மனுக்குலத்திற்கு ஏற்பட்ட தண்டனை. மேலும் மரணம் என்பது ஜீவனற்ற உணர்வற்ற, முற்றிலும் அழிக்கப்பட்ட நிலையாகும். எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் அனுபவிக்க வேண்டிய தண்டனை என்னவெனில், மரணத்தில், இனி என்றென்றும் ஜீவனே இல்லாத நிலையில் தரித்திருப்பது ஆகும். "பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகும்" என்று நாம் முன்னரே பார்த்தபடி, ஆத்துமாவின் அழிவு என்பது கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பின்படி நித்தியத்திற்கும் தொடர வேண்டியதாயிற்று. இதற்கு ஒரேயொரு தீர்வு நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மீட்கும் பொருளாக தம்மையே ப-யாக்குதலேயாகும். எனவே இவர் தந்த மீட்பின் பொருட்டே, மனிதனுக்கு மரணம் ஒரு முடிவல்ல, அவன் உறக்கத்தி-ருக்கிறான் என்று சொல்லப்பட்டது. நமது கர்த்தராகிய இயேசுவினால் நிறைவேற்றப்பட்ட தேவ நீதியால் உண்டான மீட்பின் முழு பலனாகிய மரித்தோரி-ருந்து உயிர்த்தெழுதல் ஏற்றவேளையில் நடைபெறும். நாம் பார்த்தபடி, இது மீட்புக்காக கொடுக்கப்பட்டதில்லையா? இல்லையென்றால் ஆதாமிய மரணம் இரண்டாம் மரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆதாவது "கர்த்தருடைய சந்நிதானத்தி-ருந்தும், அவருடைய வல்லமை பொருந்திய மகிமையி-ருந்தும் நீங்கலாகி நித்திய அழிவாகிய

தண்டனையாக" இருந்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு மீட்பின் நிபந்தனைகளைக் குறித்த இப்பாடம் தெளிவாக அறியப்பட்டவுடன், பகுத்தறிவுள்ள ஒருவருக்கு மேலும் ஐயப்பாடு எழ வாய்ப்பில்லை. பாவத்தினைப் போக்குவதற்காக செலுத்தப்பட்ட இயேசுவின் ஈடுப-யாகிய அபராதத் தொகை, ஒரு மனிதனை முற்றிலும் விலைக்கிரயமாக்கிக் கொண்டது. இனி பாவத்திற்கான தண்டனையைப் போக்கும் பொருட்டு, கூடுதலாக யாதொரு துன்பத்தையோ, இன்பத்தையோ அனுபவிக்க அவசியமில்லை. இந்த நிலைப்பாட்டில் நாம் சிந்திக்கும்போது,தெய்வீக தீர்ப்புக்குட்பட்டு சாபத்தின் பிடியி-ருக்கும் மனுக்குலத்தின் கடுமையான நிலைமை புரியவருகிறது. அதோடுகூட, மீட்கும் பொருள் மனுக்குலத்திற்கு மிகமிக அவசியமானது என்றும் அறிந்து, தேவ அன்பை வியந்து போற்றுகிறோம். நமது கர்த்தராகிய இயேசு நமது மீட்பராக மீட்கும் பொருளை கொடுத்து நமக்காகத் தன்னையே ப-யாக்கியதின் பொருள் என்னவெனில், நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஆரம்ப தண்டனையை நிறைவேற்றினார். அதாவது "நித்திய அழிவாகிய தண்டனையை, மரணத்தை நிறைவேற்றினார்." இது முதற்கொண்டு கிறிஸ்து மாம்ச சரீர நிலையில் காணப்பட மாட்டார். நம் பொருட்டு விலைக்கிரயம் தருவதற்காகவே மாம்ச சாயலை, மனித ரூபத்தினை அவர் எடுக்க வேண்டியிருந்தது. மேலும் விலைக்கிரமாக தன் உடலையே தியாகம் செய்தார். அவ்வாறு தியாகம் செய்த மாம்ச சரீரத்தினை மீண்டும் பெறாததால் மனுக்குலத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட விலைக்கிரயம் மீண்டுமாக திரும்பப் பெறப்படவில்லை என்பது அத்தாட்சியாகிறது. புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனையின்படி அனைத்து மனுக்குலத்திற்கும் இந்த ஈட்டுக்கிரயப்ப-யின் மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற ஆசீர்வாதங்கள் சென்றடைகிறது. நமது அருமை மீட்பர் பரிபூரண மனித நிலையில் மனுக்குலத்தின் உரிமைகள், பரிபூரணத் தன்மை ஆகியவற்றிற்கு முழுச் சொந்தக்காரர் ஆகிவிட்டபடியால், ஆதாம் தனது கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்து போன அத்தனை உரிமை சலுகைகளையும் திரும்பவும் பெற்றிருக்கிறார். எனவே தெய்வீக சட்ட திட்டங்களுக்குட்பட்டு யார் யார் அவரை

விசுவாசிக்கிறார்களோ அத்தனை பேருக்கும் இந்த ஆசீர்வாதங்கள் மறுசீரமைக்கும் காலங்களில் அதாவது, "உலகத் தோற்ற முதல் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்க தரிசிகளெல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்தவைகள் எல்லாம் நிறைவேறித் தீரும் காலங்களில்" கிடைக்கப்பெறுகிறது. *(அப். 3:19-21)*

"எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும்"

"எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்படவும், சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை அடையவும் அவர் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார்." - *1 தீமோ 2:4*

மீட்கும் பொருளைக் குறித்து மற்றொரு தப்பறையான கருத்து சிலரது வழியை நெருக்குகிறது. அநேகர் எவ்வித வேத ஆதாரமுமின்றி, மனிதர்கள் கூறிய தப்பறையான கருத்துக்களை நம்பி ஏற்றுக் கொண்டதன் விளைவாகவே பாவத்தின் சம்பளம் நித்தியத்துக்கும் வெந்து எரிகின்ற நரகம் என்றும், இருதயத்தில் தூய்மையுள்ளவர்களும், சிறுமந்தையாகிய தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட திருச்சபையார் மட்டும் இந்த நியதியி-ருந்து விடுபட்டவர்கள் என்றும் கூறுகிற போதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டனர். அவர்கள் தற்போது அந்த போதனைகளி-ருந்து விடுபட்டு, அதற்கு நேரெதிரான போதனையாகிய அகில உலகத்திற்கும் நித்திய நித்தியத்திற்கும் இரட்சிப்பு ஏற்படும் என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட போதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

பெரும்பான்மையானோர், அனைத்துலக மாந்தருக்கும் இரட்சிப்பு கிடைக்கும் என்ற தவறான நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் ஈடுப-யை முற்றிலுமாக மறுக்கிறார்கள். ஒருசிலர் மட்டுமே மீட்கும் பொருளாகிய ஈடுப-யின்மேல் விசுவாசம் கொண்டுள்ளனர். ஆனாலும் இந்த வகுப்பார் ஈடுப-யின் செயல் தன்மைகளைப் பகுத்து புரிந்து கொள்ளத் தவறிவிடுகின்றனர். இந்த வகுப்பார், மேற்குறிப்பிட்ட வசனத்தை விடாப்பிடியாய் பிடித்துக் கொண்டு, எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்படுவது தேவ சித்தமாயிருப்பதால் நிச்சயமாக அதை நிறைவேற்றுவார்; ஏனெனில், பரலோகத்தில் அவர் சித்தம் செய்யப்படுவது போல பூமியிலும் செய்யப்படும் காலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று திருப்திப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். இன்னும் அவர்களின் கூற்றுப்படி, கிறிஸ்து இயேசு எல்லோருக்குமாக

செலுத்திய மீட்கும் பொருளானது, எல்லாரையும் இரட்சிப்பதற்கான தேவ சித்தத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளவே என்றும் நிதானிக்கின்றனர். அவர்கள் தங்களுக்கென ஒரு தப்பறையை பாதுகாப்பு என்றெண்ணி இயேசு கிறிஸ்துவின் விலைக் கிரயத்தை தேவன் ஏற்றுக் கொண்டபடியால், பாவிகளை மீட்பதற்கான தமது நீதியை நிறைவேற்ற வேண்டிய நியதிக்கு கட்டுப்பட்டிருக்கிறார்; இதனால் ஏதேனில் இழந்து போன நித்திய ஜீவனை மனக்குலத்திற்குத் தந்தாக வேண்டும் என்கின்றனர். அவர்களது கருத்தை நாம் முடிந்த அளவு எடுத்துரைப்பதன் நோக்கம் என்னவெனில், இதற்கெல்லாம் எந்த சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி சரியான பதிலை பெறுவார்கள் என்பதற்காகவே ஆகும்.

அவர்களது காரண காரியங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாதவைகள். இக்கருத்துக்கு ஆதரவாக ஒரு சில வசனங்களை அவர்கள் எடுத்துப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் இதனை ஆணித்தரமாக மறுப்பதற்கு எண்ணிலடங்கா வசனங்கள் உள்ளன. இவ்வசனங்களைப் படித்து ஆராய்ந்து பார்ப்பதன் மூலம் தான் உண்மையை உணர்ந்து சரியான தீர்மானத்தை எட்டமுடியும். வேதாகமத்தில் ஒரு சில வசனங்கள் கூறும் கூற்றின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே நோக்காமல், மறுபக்கத்தையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது அவர்களது கருத்து தவறானது என்று அறியலாம். அதோடு சில வசனங்கள் அந்த கருத்துரைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் இருப்பதாக அவர்களால் யூகிக்கப்படுகிறது.

நமது பரமபிதா தீர்மானமாக உரைக்கிறபடி, “மனந்திரும்புங்கள், அப்பொழுது பிழைப்பீர்கள் சாகிறவனுடைய சாவை நான் விரும்புகிறதில்லை என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறார்.” *(எசேக். 18:32)* சாபத்திற்குள்ளான மனுக்குலத்திற்கு தேவன் தயை காண்பித்து, அதற்கு ஈடாக தன் குமாரனைக் கொண்டு ஈடுப- செலுத்தச் செய்தது புதிதாக நடைபெற்ற காரியமல்ல. அவர் அதனை முன்கூட்டியே தீர்மானித்திருந்தார். தேவன் மாறாதவர்; தமது சிருஷ்டிகளுக்கு எப்பொழுதும் நன்மை செய்யவே விரும்புகிறவர்; அவர்களை ஒழுக்கத்திலும், பகுத்தறிவிலும் பூரணர்களாக ஒரு இயந்திரம் போல நடமாடுபவர்களாக அவர் படைத்திருக்கலாம். அவர்களது விருப்பப்படி செய்ய முடியாமல் தேவன் அவர்களை

உருவாக்கியிருக்கலாம். ஆனால் தேவன் அவ்வாறு செய்யாமல் தமது சாயலாகவும், ரூபத்தின்படியேயும் அவனை சிருஷ்டித்தார். நன்மையையோ தீமையையோ தெரிந்தெடுத்து நடக்கக்கூடிய முழுமன சுதந்திரத்துடன் நடமாட வேண்டுமென்று அவனை அவ்வாறு சிருஷ்டித்தார். தம்மை யார் என்று உணர்ந்து வழிபட வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார். மன சுதந்திரமில்லாமல் தமது கட்டுப்பாட்டினால் அவனைக் கொண்டு வந்து, வற்புறுத்தி தமக்கு வழிபாடு செய்வதை தேவன் விரும்புவதில்லை. மாறாக தாமாக முன்வந்து, முழுமன சுதந்திரத்துடன் “....தம்மைத் தொழுது கொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுது கொள்ள வேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார்.” *(யோவா. 4:23, 24)* அன்பினாலும் அவரது நீதியான கொள்கைகளை பாராட்டுவதினாலும் அவரை மனமுவந்து தொழவேண்டும் என்பதையே விரும்புகிறார்.

தேவன் ஆதியில் ஆதாமை அழைத்து நன்மை தீமை அறியத்தக்க கனியை உண்ணவேண்டாம் என்று கட்டளையிட்ட காலங்களில், ஆதாமோடு நேசமாயிருந்து, தமது நன்மையினால் நிரப்பியிருந்தார். ஆதாம் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளையை மீறினபோதோ மீறுதலுக்கான தண்டனையாகிய மரணத் தீர்ப்பை தயங்காமல் நிறைவேற்றினார். மரிக்கிறவனுடைய மரணத்தை தேவன் விரும்பாதபோதிலும், இத்தண்டனையை ஆறாயிரம் வருடங்களாக நிறைவேற்றி வருகிறார். தற்பொழுது கிறிஸ்து இயேசுவைக் கொண்டு ஈட்டுக்கிரய ப-யை நிறைவேற்றியதால் மனுக்குலத்தைத் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தம்மோடு ஒப்புரவாகும் வாய்ப்பை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இதன் மூலம் நித்திய ஜீவன் பெறக்கூடிய தகுதியை ஒருவர் அடைய முடியும். அவ்வாறு ஒருவர் நித்திய ஜீவன் பெற வேண்டுமானால், அதற்குரிய நிபந்தனைகளையும் தேவன் விதித்திருக்கிறார். புது உடன்படிக்கையின் நிபந்தனையானது, தேவநீதியை ஏற்று கீழ்ப்படிவதனால் உண்டாகும் புது இருதயமும், முறையான ஆவியுமே. இப்புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை இவ்வுடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் துணையுடன் மட்டுமே நிறைவேற்ற முடியும். தேவனுடைய

குமாரனை உடையவன் ஜீவனை பெற்றுக் கொள்வான்; குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை, தேவகோபம் அவன் மேல் தங்கும் (யோவா. 3:36) என்று வேதம் தீர்மானமாய் உரைக்கின்றது.

மரிக்கிறவனுடைய மரணத்தைக் காண தேவன் விரும்புகிறதில்லை. இக்கருத்துக்கிசைவாக புதிய ஏற்பாட்டின் வாக்கியங்கள், எல்லா மனிதரும் இரட்சிப்படைய வேண்டுமென்பதும் அனைவரும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவைப் பெற வேண்டுமென்பதுமே அவர் சித்தம் என்கிறது. வேதாகமம் சொல்லுகிறபடி, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவன் வைத்திருக்கின்ற கிருபையை மறுத-க்கின்றவர்கள் தேவ தயவை இழந்து பரிதாபமாக இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்பட்டுப் போவார்கள். நீதிக்கு பதிலாக பாவத்தைத் தெரிந்து கொண்டதால், பாவத்தின் சம்பளம் இந்த இரண்டாம் மரணமே.

நாம் பார்க்கின்ற வசனம் குறிப்பிடுகிறதாவது: ஆதாமின் பாவத்தில் விழுந்துபோன மனுக்குல சந்ததியார், தங்கள் அறியாமை என்கிற இருளி-ருந்தும், குருடராயிருக்கிற நிலையி-ருந்தும் விடுபட்டு, இரட்சிப்படைய வேண்டுமென்பதே தேவ சித்தம். இம்மனுக்குலத்திற்கு நித்திய நித்தியத்திற்குமான இரட்சிப்புக் கிடைக்கும் என்பதற்கான ஆதாரமேதுமில்லை என்ற போதிலும் ஆதாமின் விழுந்துபோன நிலையி-ருந்து மீண்டு வருவதே ஆசீர்வாதமாகிறது. மனுக்குலத்தின் தந்தையாகிய ஆதாம் ஏதேனில் இருந்தபோது நித்திய ஜீவனைப் பெற்றிருந்தான் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அவ்வேளையில் பூரண மனித சுபாவத்தையும் பெற்றிருந்தான். மரணத் தளைகள் ஏதும் அவனை அப்போது அரவணைக்கவில்லை. தமக்குக் கீழ்ப்படிகிறானா என சோதிப்பதற்காவே அவனை அங்கு வைத்திருந்தார். தனது குணநலன்களை இன்னும் பூரணமாக்கிக் கொண்டு நித்திய ஜீவனுக்குத் தகுதியுள்ளவனாக தேவனுக்கு இசைவானவனாக ஜீவிக்கவே தேவன் அனுமதித்திருந்தார். மேலும் ஆதாமுக்கும் அவன் சந்ததியாருக்கும் சேர்த்து ஈட்டுக்கிரய ப- செலுத்தி, மரணச் சாபத்தி-ருந்து அவர்களை மீட்டுக்கொண்ட போதிலும் இப்ப-செலுத்தப்பட்டதினால் மட்டும் அவர்கள் நித்திய ஜீவனை அடைந்து

விட முடியாது. அவ்விலைக் கிரயத்தின் மூலம் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதற்கு தகுதியுள்ளவர்கள் தானா என பரீட்சிக்கப்படுவதற்கு, புதிய சோதனைக்கு சாதகமான சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதாமும் அவன் சந்ததியாரும் இனி புதிதாகப் பரீட்சிக்கப்படுவது ஆதியிலே ஆதாம் சோதிக்கப்பட்டதைக் காட்டிலும் அதிக நன்மை பயக்கக்கூடியதாகவும், தேவ தயவை பெறக்கூடியதாகவும் இருக்கும். ஏனெனில் அறிவு திறன் வளர்ச்சி யடைந்திருக்கிறது. மனிதன் பாவநிறைவின் பூதாகார நிலையை அறியவும், நீதியின் ஆசீர்வாதத்தை அறியவும், கிறிஸ்துவுக்குள் தேவ கிருபையை அறியவும் சந்தர்ப்பம் பெற்றிருக்கிறான். நித்திய ஜீவனடைவதற்கான பரீட்சை ஆயிர வருட அரசாட்சியில் மனுக்குலம் முழுவதற்கும் நடைபெறும் போது, இந்த சத்திய அறிவைப் பெறும் வாய்ப்பு வழங்கப்படும். இதனைப் பயன்படுத்தி கீழ்ப்படிதலைக் காட்டுவோர் ஜீவன் பெறுவர். இந்த ஆயிர வருட அரசாட்சியின் போது தான் வெண்ணிற சிங்காசனத்திற்கு முன் மனுக்குலம் முழுமையும் நித்திய ஜீவன் பெறுவதற்கான நியாயத் தீர்ப்படைய பரீட்சைக்குள்ளாக்கப்படுவர். - வெளி. 20:4

தேவசித்தப்படி எல்லா மனுஷரும் ஆதாமின் சாபத்தி-ருந்து நீங்கப் பெற்று இரட்சிப்படைய சத்தியத்தை அறிகிற அறிவின் மூலமாக வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது. இதற்காகவே மனிதனாக வந்த இயேசு கிறிஸ்துவை தமக்கும், மனிதருக்குமிடையே மத்தியஸ்தராக தேவன் ஏற்படுத்தினார். அவர் எல்லோரும் மீட்படைய மீட்கும் பொருளைச் செலுத்தினார். இதற்கான சாட்சியங்கள் ஏற்ற காலங்களில் வெளியாக்கப்படும்.

ஆதாமின் மூலமாக ஏற்பட்ட தண்டனைத் தீர்ப்பி-ருந்து "எல்லா மனுஷரும் இரட்சிப்படைய வேண்டும்" என்பதே தேவ சித்தம் என்ற வேத வாக்கியத்திற்கிணையான இன்னொரு வசனம், அப்.பவு-ன் மூலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "...இந்தப் பிரகாரம் இஸ்ரயேல் எல்லோரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்." - ரோம. 11:26 மேற்கண்ட வசனத்தில், அனைத்து இஸ்ரயேலர்களும் நித்திய இரட்சிப்படைவார்கள் என்ற பொருளில் கூறப்படாமல், அவர்களது அறியாமை இருளி-ருந்து நீக்கப்பட்டு காக்கப்படுவர் என்பதாகும்.

ஏனெனில், தேவ ஜனங்கள் என்கிற அந்தஸ்தி-ருந்த அவர்கள் தங்கள் மேசியாவை மறுதளித்ததின் நிமித்தமாகவே இந்த அறியாமை வந்தது. எல்லா மனுஷரும் இரட்சிப்படைய வேண்டுமென்ற இந்தப் பாடமானது, ஆதாமின் வீழ்ச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் குறித்து மட்டும் பேசுகிறது. எல்லா மனிதரும் தேவனுடைய தண்டனைத் தீர்ப்பி-ருந்து இரட்சிப்படைவதோடு மட்டுமல்லாமல், சாத்தானால் குருடாக்கப்பட்ட இவர்களது மனக்கண்கள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டு, அறியாமை என்னும் இருளி-ருந்து விடுபட வேண்டும் என்பதே தேவசித்தம்.

"தேவனுடைய சாயலாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான்." (2 கொரிந். 4:4)

ஆதாமின் பாவம், சாபத்தால் வந்த அனைத்து தொடர்ச்சியான தீமைகளி-ருந்து அனைவரும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவின் மூலம் மீட்கப்பட வேண்டும் என்பதே தேவசித்தம். ஏன் இவ்வாறு அவர் சித்தம் கொண்டிருக்கிறார்? மீட்பரின் மீட்கும் பொருளாகிய ஈட்டுக்கிரய ப-யினால் சம்பாதித்த நித்திய ஜீவனை அடைய வழிநடத்தப்படும்போது அந்த சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளவும், அதன் மூலமாக தங்கள் ஜீவனை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளவுமே சத்தியத்தை நன்கு நிதானித்தறிய வேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார். இந்நோக்கத்தினை செயல்படுத்துவதற்காகவே ஆயிர வருட அரசாட்சியை உபயோகிக்கிறார். அந்த ஆயிர வருட அரசாட்சிக்கு முன்பாக சாத்தான் கட்டப்படுவான். (வெளியரங்கமாக தீமைகள் அனைத்தும் அடக்கப்பட்ட) பிறகு மனிதனை அறியாமையி-ருந்து மீட்கும் பணி ஆரம்பமாகும். இதனைக் குறித்து, "அப்பொழுது குருடரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, செவிடரின் செவிகள் திறவுண்டுபோம்" (ஏசா 35:5) என எழுதப்பட்டுள்ளது. சாத்தான் கட்டப்பட்டிருப்பதாலும், இப்பரீட்சையில் எளிதாக ஜெயிக்க தேவதயவு அபரிமிதமாக அளிக்கப்படுவதாலும், மனிதன் எளிதில் வெற்றிபெற ஏதுவாகும். தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி இப்பணியானது படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு முழுமை பெற ஆயிரம் வருடம் அவசியமாகிறது.

தேவ நீதி, மீட்கும் பொருளால் எவ்வகையிலும் கட்டுண்டிருக்கவில்லை

இன்னொரு தவறான கருத்து என்னவெனில், தேவன் தமது நீதியின் மூலம் ஒவ்வொரு மனிதனையும் மறுசீரமைத்து மீட்க வேண்டிய கட்டாயத்தி-ருக்கிறார் என்பதாகும். தேவன் எந்தக்கடமை ஆற்றவும் கட்டுப்பட்டவரல்லர். இம்மனுக்குல சந்ததியாரை நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு தேவன் விலைக்கு விற்றுப்போட்டார். நாம் முன்னரே பார்த்தபடி நமது கர்த்தர், "தமது சொந்த விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே மூலம் நம்மை மீட்டுக் கொண்டார்." மனுக்குலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் தேவன் எவ்வித தனிப்பட்ட பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் தாமே நேரடியாக மனுக்குலத்தோட தொடர்பு கொள்வதுமில்லை. அவர்களை தாமே நியாயம் தீர்க்க உத்தேசிக்கவுமில்லை. அவர்கள் நித்திய ஜீவன் பெற தகுதியுடைவர்களா என்று பார்ப்பதுமில்லை. இதற்கு மாறாக, இப்பொறுப்புக்கள் அனைத்தையும் தமது குமாரனிடத்தில் ஒப்படைத்திருப்பதாக நாம் நிச்சயித்திருக்கிறோம். இம்மனுக்குலத் திற்கான விலைக்கிரயத்தை அவர் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கி விட்டபடியால், இந்த சந்ததிக்கு அவரே கர்த்தராகவும், குருவாகவும் கட்டுப்படுத்துகிறவராகவும், அதிபராகவும், தீர்க்கதரிசியாகவும், பிரதான ஆசாரியராகவும், அரசராகவும் இருக்கிறார். தேவ திட்டத்திற்கு இசைவாக இச்சுவிசேஷ யுகத்தில், தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட திருச்சபையாரை உலகத்தை மறுசீர்ப்படுத்தி கீழ்ப்படிகின்ற மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிக்க அடையாளம் காணவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

இம்மனுக்குலத்தை முழுமையாக தமது குமாரனிடத்தில் வழிநடத்த ஒப்புவித்ததால், தேவன் இம்மனுக்குலத்தின் மீது ஆர்வமில்லாதிருக்கிறார் என்று தவறாகக் கருதிவிடக் கூடாது. அவர் தமது பிரமாணத்தின் தேவைகளை சந்திக்க கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள், தமது தீர்மானத்தின்படி இவ்வாறு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். தெய்வீக விதிமுறைகள் மாறாதவைகள். மேலும் பாவ சம்பந்தமான, அபூரணத் தன்மையுள்ள எவற்றையும் அவை ஊக்குவிப்பதில்லை. ஏனெனில் அந்த பிரமாணங்கள் பரிபூரண ஜீவிகளுக்காகவே

ஏற்படுத்தப்பட்டன. நமது பரலோக தந்தை அபூரணத் தன்மையுள்ள எவற்றையும் சிருஷ்டிக்கவில்லை. தாம் படைத்து முடித்த பின்னர், மனிதன் தேவனுக்கு விரோதமாக கீழ்ப்படியாமற் போன பிறகே அபூரணத் தன்மை அவனை ஆட்கொண்டது. தேவன் மனுக்குலத்திற்குப் பாவத்தை அனுமதித்த பிறகு, அபூரண நிலையிலுள்ள மனிதனோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தாரேயானால் கீழ்க்கண்டவாறு பொருள் காண நேர்ந்திருக்கும். *1.* அனைவரும் அபூரணர்கள், தகுதியற்றவர்கள் என்று உடனடியாக தீர்ப்பிட்டு அதனை நிறைவேற்ற நேர்ந்திருக்கும் அல்லது *2.* மனிதனின் தவறுகளி-ருந்து அவனை தண்டிக்க தேவன் தவறிவிட்டார் என்ற கருத்துக்கு இடம் வகுக்கும். இது அவரது சாம்ராஜ்யத்தின் பிரமாணத்தை மீறுவதாயிருக்கும். எனவே மனிதனுடைய நன்மைக்காகவும், தமது நீதிக்கு களங்கமேற்படாமல் அதனைக் காத்துக் கொள்ளவும், பரலோக தந்தை முழு மனுக்குலத்தையும் இரட்சகர் இயேசு கிறிஸ்துவின் கைகளில் ஒப்படைத்தார். இயேசு கிறிஸ்து இம்மனுக்குலத்தோடு தொடர்பு கொண்டு பூரண நிலையை அடைய தேடுகின்ற அபூரண நிலையிலுள்ளவர்களை நீதியின்படி தண்டிக்காமல், அவர்கள் மேல் கருணை காட்டி, படிப்படியாக அவர்களது அபூரணத்தன்மையைப் போக்கி, இந்த ஆயிர வருட யுக முடிவுக்குள் அவர்களை பரிபூரண நிலைக்கு கொண்டு வரும் பணியைச் செய்வார். அவ்வாறு இம்மாபெரும் தீர்க்கதரிசிக்குக் கீழ்ப்படிந்து பூரணமாக்கப்பட்டவர்களை மத்தியஸ்தம் செய்து பிதாவின் கைகளில் ஒப்படைப்பார். அவ்வாறு கிறிஸ்துவின் மூலம் பூரண நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டவர்கள், தெய்வீகத் தரத்திற்கொத்த நிலையி-ருப்பதால் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவர். கீழ்ப்படிய மறுப்பவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தின் மூலம் அறுப்புண்டு போவர். *(அப்.3:23)* இதன் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்கிற உண்மை என்னவெனில், கடந்த காலத்தில் நாம் செய்த பாவங்கள் கழுவப்பட்டிருந்தாலும், தற்போதையஅபூரணத் தன்மையால் பிதாவின் நீதிமன்றத்தின் முன் நியாயத் தீர்ப்பை எதிர்நோக்கி நிற்கும்போது மரணத் தீர்ப்பினை சந்திக்க நேரிடும். இதைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் சிறிய விஷயங்களில் கூட நாம்

கிறிஸ்துவுக்குள் பெறவிருக்கும் தயையி-ருந்து விலகி விடாமல் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என அறிவுறுத்தி,

"ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுகிறது பயங்கர மாயிருக்குமே" *(எபி. 10:31)* என்று எச்சரிக்கிறார்.

தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி பாவிகளுக்கு கிறிஸ்துவின் வழியாகவே மத்தியஸ்தராகிய அவரது ஒப்புரவாக்குத-ன் பணிக்குட்பட்டு, மறுசீரமைப்புக்குள்ளாதலே தேவ கிருபையாக அளிக்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர வேறு எவ்வித மார்க்கத்திலும் பாவிக்கு கருணை காட்டப்படுவதில்லை. இந்த தெய்வீகப் பாதுகாப்பிற்கு உட்படாதவர்கள் மேல், தேவ நீதி இரக்கம் காட்டாமல் பாவக்கறை, திரைகள் அனைத்தையும் நெருப்பினால் சுட்டெரிக்க தயாராக இருக்கும்.

தேவன் பாவிகளோடு தொடர்பு கொண்டு, அவர்கள் அபூரணர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்களின் சிறந்த முயற்சிகளை ஆசீர்வதித்து, அவர்களின் பாவங்களை மன்னித்து விடுவாரானால், இயேசு கிறிஸ்து மீட்பராக வந்து தனது இரத்தத்தைக் கொடுத்து பெற்ற புதிய உடன்படிக்கை அர்த்தமில்லாமல் போய்விடும். மேலும் பரலோகத்திலுள்ள தேவ தூதர்களும் மனுக்குல மாந்தர் செய்த ஒரு பாவத்தை மன்னித்த தேவன், நாம் ஒரு தவறு செய்தாலும் மன்னிப்பார், இரக்கம் காண்பிப்பார், தமது ஐக்கியத்தி-ருந்து தள்ளிவிட மாட்டார் என்ற நியதியில் பாவம் செய்யும் உரிமையை தம் வசம் எடுத்துக் கொள்வர். ஆகையால் பாவத்தில் ஏற்கனவே விழாத எல்லா தேவ தூதர்களும் பாவத்தில் விழும் ஆபத்து இருக்கிறது. எனவே ஒவ்வொரு தூதரும் தெய்வீக சட்டத்தையும் தேவ நீதியையும் புறக்கணித்து ஒரு பாவத்திற்கு மன்னிப்பை பெறுவதற்கு தேவ இரக்கத்திற்கு துணிவு கொள்வார்கள். மேலும் ஏன் ஒவ்வொரு தூதரும் ஒரு பாவ முயற்சி செய்து தேவ மன்னிப்பின் அனுபவத்தைப் பெறக்கூடாது என விவாதம் ஏற்படலாம். இவையெல்லாவற்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்பொழுது, தேவன் தமது சொந்த விருப்பத்தின்படியும், தமது பரிசுத்த சிருஷ்டிப்புகளின் நன்மைக்காகவும் தமது படைப்பில் பூரணமானதையே அங்கீகரிப்பார் என்கிற கருத்து நமக்கு நிச்சயமாகிறது. பூரணத்திற்குச்

சற்று குறைவாக இருந்தாலும் அது புறக்கணிக்கப்படும்பொழுது,

"நீதியும் நியாமும் உம்முடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரம்" என்பது நிஜமாகும். *(சங். 89:14)*

"நாம் இரட்சிப்படைய வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவில்லை"

விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் மேல் எவ்வித தெய்வீக கிருபையும், கிறிஸ்துவின் மூலமாகவே கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகவே பொழியப்படுகிறது என்பது தற்போது தெளிவாக அறிய முடிகிறது. தேவன் தமது கிருபையை தனிப்பட்ட விதத்திலோ, அல்லது குமாரன் தனது சுதந்திரத்தின்படியோ மனுக்குலத்திற்கு அளிப்பதில்லை. எனவே இந்த நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் நாம் சிந்திக்கும்போது,

"அவராலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை, நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப் படவும் இல்லை" *(அப். 4:12)* என்ற இவ்வசனம் நன்கு தெளிவாகிறது. அதோடு கூட நமது இரட்சகரின் பணி மனுக்குலத்தை விலைக்குக் கொண்டதோடு முடிந்து விடாமல் மாபெரும் மருத்துவராகிய கிறிஸ்து, ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது அந்த மனுக்குலத்தாரில் எத்தனை பேர் கீழ்ப்படிகிறார்களோ, அவர்களது பாவம், நோய் ஆகியவற்றை குணப்படுத்தி, அவர்களது சாய-ல் பரிபூரணத்தை கொடுத்து ஜீவனுக்குள் பிரவேசிக்கச் செய்வார். ஆயிர வருட அரசாட்சியின் முடிவில், தமக்குக் கீழ்ப்படிந்து பரிபூரண சுபாவத்தைப் பெற்றவர்களை பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் ஒப்படைக்க தயார் செய்வார்.

மத்தியஸ்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கரங்களில் மனிதர்கள் அனைவரும், இரட்சிக்கும் அனைத்து வல்லமைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், மீட்கப்பட்ட அனைவரும் நித்திய நித்தியத்திற்கும் இரட்சிப்பைப் பெற்று விடுவார்களா அல்லது இவ்விஷயத்தில் வரைமுறை ஏதாவது உள்ளதா? என்ற வினா எழுகிறது. இதற்கு நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என

வேதாகமம் தெளிவாய்க் கூறுகிறது. உதாரணமாக ஆயிர வருட அரசாட்சியில் ஆதாமினால் உண்டான சாபம் மனுக்குலத்தின் மேல் தொடரக் கூடாமல் நிறுத்தி வைக்கப்படும். அப்போது,

"பிதாக்கள் திராட்சைக் காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின் பற்கள் கூசிப் போயின என்று அந்நாட்களில் சொல்ல மாட்டார்கள். அவனவன் தன்தன் அக்கிரமத்தினிமித்தமே சாவான்; எந்த மனுஷன் திராட்சைக் காய்களைத் தின்பானோ அவனுடைய பற்களே கூசிப் போகும்" *(எரேமி 31:29,30)* என்ற நீதிமொழி நிஜமாகும். இன்னுமொரு தீர்க்கமான வேத வசனத்தில் காண்கிறபடி, நமது கர்த்தர் தேசங்களை ஆளுகை செய்யும் அக்காலத்தில்,

"பொல்லாதவர்கள் அறுப்புண்டு போவார்கள்." *(சங். 37:9)*

அப்.பேதுரு ஆயிரம் வருட அரசாட்சிக் காலத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது, "தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்தவைகள் எல்லாம் நிறைவேறித் தீரும் காலங்கள்" என்று குறிப்பிட்ட பிற்பாடு,

"அந்தத் தீர்க்கதரிசியின் (மகிமையடைந்த கிறிஸ்து - தலையும் சரீரமும்) சொல் (கீழ்ப்படிதல்) கேளாதவனெவனோ, அவன் ஜனத்தி-ராதபடிக்கு நிர்மூலமாக்கப்படுவான்" என்கிறார். இதுவே இரண்டாம் மரணம். *(அப். 3:19-23)*

இதே பகுதியைக் குறித்து அப்.பவுல் கூறும்போது,

"மோசேயினுடைய பிரமாணத்தைத் தள்ளுகிறவன் இரக்கம் பெறாமல்... சாகிறானே. தேவனுடைய குமாரனைக் கா-ன் கீழ்மிதித்து, தன்னைப் பரிசுத்தஞ் செய்த உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை அசுத்தமென்றெண்ணி, கிருபையின் (தெய்வீக) ஆவியை நிந்திக்கிறவன் எவ்வளவு கொடிதான ஆக்கினைக்குப் பாத்திரவானாயிருப்பான்?... ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுகிறது பயங்கரமாயிருக்குமே."

"சத்தியத்தை அறியும் அறிவை அடைந்த பின்பு, (கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவன் தந்த கிருபையின் அறிவு. அனைத்து மக்களும் இந்த அறிவின்கீழ் வந்து சேர்வார்கள்) நாம் மனப்பூர்வமாய்ப் பாவம் செய்கிறவர்களாயிருந்தால், பாவங்களினிமித்தம் செலுத்தத் தக்க

வேறொரு ப- இனியிராமல் (இந்த சத்திய அறிவுக்கும் ஒளிக்கும் எதிராக மனப்பூர்வமாய்ப் பாவம் செய்தவர்களுக்கு ஆதாமின் பாவத்திற்கான ஒப்புரவாகுதல் பொருந்தாது) நியாயத் தீர்ப்பு வருமென்று பயத்தோடே எதிர்பார்க்குதலும், விரோதிகளைப் பட்சிக்கும் கோபாக்கினையுமே இருக்கும்." - எபி. 10:26-31

மேற்கண்ட வசனங்களில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டபடி நிழலான மோசேக்கு எதிராக கலகம் செய்தவர்கள் அடைந்த தண்டனையை விட மிகக் கடுமையான தண்டனை, பொருளான மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவுக்கு எதிர்த்து நிற்பவர்களுக்கும் இருக்கும். மோசேயை எதிர்த்தவர்கள் மரணத் தீர்ப்பைப் பெற்றவர்களானால், கிறிஸ்துவை எதிர்ப்பவர்கள் எவ்வளவு கடுமையாக நியாயந் தீர்க்கப்படுவர்? இன்னும் தெளிவாக விளக்க வேண்டுமாயின், மோசேக்கு எதிராக செயல்பட்டவர்களுக்கு மரணம் மட்டுமே தண்டனையாக முடிந்தது, இத்தண்டனை ஆதாமினால் பெற்ற ஜீவனுக்கே பாதிப்பு ஏற்பட்டது. இது தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் அவரது மீட்கும் பொருளினால் மீட்க தீர்மானித்திருக்கின்ற மறுவாழ்வை எவ்விதத்திலும் பாதிக்காது. ஆனால் ஒருவன் கிறிஸ்துவின் விலைக் கிரயத்தினால் பெற்ற சத்திய அறிவை அடைந்த பின்பு, மோசேக்கு மெய்ப்பொருளான கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனால், இவ்வுலக ஜீவியத்தில் ஒரு சில காலம் தண்டனைத் தீர்ப்போடு ஜீவித்து மரிப்பதோடு நில்லாமல், தனது ஆத்துமாவையும் இழந்து மறுபடியும் புதுப்பிக்க வழியில்லாமல் பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு, நித்திய ஜீவனையும் இழந்து போவான். அப்படிப்பட்டவர்களும் மற்றும் பொல்லாதவர்கள் அனைவரும் வைக்கோல் துரும்பை போலவும், முட்கள், நெருஞ்சில்கள் மற்றும் பயனற்ற செடிகளைப் போலவும் அழிவைக் காண்பர்.

இதுபோலவே, புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் பாவத்திற்கெதிரான தெய்வீகத் தீர்ப்பு மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்துவின் மூலம் பாரபட்சமின்றி செயல்படுத்தப் போவதை சாட்சியமாகப் பிரசங்கிக்கின்றன. அறியாமையினாலும் பலவீனங்களினாலும் செய்யும் தவறுகளுக்கு இந்த தேவசட்டம் விலக்கு அளிக்கிறது.

ஆனாலும் இந்த அறியாமை, பலவீனங்கள் ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின்போது மறுசீரமைக்கும் பணியினால் நீக்கப்பட்டு விடும். அப்பொழுது தேவ சட்டமாகிய நீதி படிப்படியாக நிலை நிறுத்தப்படும். ஆயிரம் வருட அரசாட்சி முடிவடையும் போது, நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் பரீட்சைக்குட்படுத்தப்பட்டு பாவத்தில் நிலைத்திருக்கிற, பாவத்தை விரும்புகிற கலகக்காரரும், பொல்லாதவர்களும் பரலோகத் தந்தையின் கோபத்திற்குள்ளாகி இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவர். தங்கள் சொல், செயல், சிந்தனையின் மூலம் மறு சீரமைப்புக்குட்படுத்தப்பட்டு தேவநீதிக்கு இசைவானவர்கள் பரிபூரண சுபாவத்தைப் பெறுவர்.

இவ்வாறாக நாம் மேலே பார்த்தபடி, தேவசித்தம் பரலோகத்தில் நிறைவேறி வருவதைப் போல பூமியிலும் நிறைவேறும். இதன் மூலம் (1) ஆதாமினால் சாபத்திற்குள்ளான அனைவரும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டு சீர்பொருந்தி மீட்படைவர். (2) இவ்வாறு கீழ்ப்படிகிற யாவருக்கும் நித்திய ஜீவன் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது தேவ சித்தமாயிருக்கிறது. (3) கீழ்ப்படிய மறுக்கிற யாவரும் மனுக்குலத்தினின்று அழிக்கப்பட்டுப் போவதும் தேவ சித்தமாயிருக்கிறது. இவ்விதமாக தேவசித்தம் இப்பூமியில் நிறைவேற்றப்படும். ஒருவரும் இதை தடுக்க முடியாது.

அனைத்து மனுக்குலமும் ஆதாமின் மீறுத-னால் உண்டான சாபத்தி-ருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவே ஈட்டுக்கிரய ப- செலுத்தப்பட்டதினால், உலக மனுக்குலம் முழுவதும் பரிபூரண சுபாவத்திற்கு உடனடியாக மறுசீரமைப்புக்குள்ளாவர் என்று சிலர் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆனால் அம்மாதிரியான எதிர்பார்ப்பு வேதாகமத்தின் போதனைக்கும், பகுத்தறிவுக்கும் பொருத்தமாயிராது. வேதாகமத்தின் எப்பகுதியிலும் மறுசீரமைப்புக்குள்ளாகுதல் ஒரே சமயத்தில் உடனடியாக அனைவருக்கும் அளிக்கப்படுவதாக கூறப்பட வில்லை. மாறாக, படிப்படியாக மறுசீரமைப்பு நடைபெறப் போவதாக கூறுகிறது. அனைத்து மனுக்குலமும் உடனடியாக மீட்கப்பட்டு மனித சுபாவத்தி-ருந்து பரிபூரண சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்படுவர் என நம்புவோர், சரிவர நிதானிக்காததினால்

இம்முடிவுக்கு வருகின்றனர். மனுக்குலத்தின் தந்தையாகிய ஆதாம், விழுகைக்கு முன் பெற்றிருந்த அதே தயையும், சூழ்நிலைகளும் மனுக்குலத்தார் நித்திய ஜீவன்பெற மறுசீரமைக்கப்படும்போது உண்டாயிருக்காது. ஆதாம் இருந்த அதே பரிபூரண சுபாவம் மட்டுமே கிடைக்கப் பெறும் என்று நிதானிப்பது பொருத்தமாயிராது என்று நாம் கருதுகிறோம். அதற்கு மாறாக, ஆதாம் பெற்றிருந்த தயையைக் காட்டிலும் அதிகமான தயை அபூரணராயிருக்கிற மனுக்குலத்திற்கு அளிக்கப்படும். பலவீனங்களும் அபூரணத் தன்மையும் விழுகையின் மூலம், மனுக்குலம் முழுவதற்கும் தடை செய்ய முடியாத அளவு அதிக அளவில் பரவியிருப்பதால், இது மீட்கப்பட்டவர்கள் தெய்வீக சட்டத்திற்கு பூரணமாய் கீழ்ப்படியாதபடி தடை ஏற்படுத்தும் என நினைக்கின்றனர். ஆனால் தேவ பராமரிப்பு அபரிமிதமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அவர்களை வழிநடத்தும் என்று நாம் அறிகிறோம். மனுக்குலம் முழுவதும் மறுபடியும் எல்லோரும் ஒரே சமயத்தில் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு ஆதாம் விழுகைக்கு முன் அனுபவித்த பூரண மனிதத் தன்மை பெறுவார்களானால் சில நியாயமான ஐயப்பாடுகள் எழும். அவைகளைக் கீழே பார்க்கலாம்

1. பூரண மனிதர்களாக ஆக்கப்பட்டவுடன், தேவனது பரிபூரண சட்டத்திற்கு அவர்கள் பூரணமாய்க் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும். இவர்களுக்கு இனிமேல் மன்னிப்பு ஒருபோதும் வழங்கப்படக் கூடாது. அப்படி, ஆதாமுக்காக யாரும் சிருஷ்டிக்கப்பட வில்லை. ஒரு சிலர் மட்டுமே இந்த பரீட்சைக்குட்பட்டு தேர்ச்சி பெறுவர். காரணம் - அவர்கள் தற்கால ஜீவியத்தில் பாவத்தினால் அடைந்த அனுபவங்கள், அதன் விளைவுகள் என்ன என்பதை அறிந்திருப்பதேயாகும். ஆனால் பெரும்பாலானோர் ஆதாம் விழுகையின்போது பாவத்தின் விளைவுகளை அறியாதிருந்த அதே நிலைமையிலேயே பாவத்தினைப் பற்றிய போதிய அறிவு இல்லாதிருக்கின்றனர். ஏனெனில் இச்சந்ததியில் பெரும்பாலானவர்கள் சிறு பிராயத்திலேயே இறந்து விடுகின்றனர். எஞ்சியுள்ளவர்கள் நன்மை, தீமை இன்னதென்று பகுத்தறியாமல் இறக்க நேரிடுகின்றது.

2. பாவத்தினைப் பற்றியும், பாவத்தின் விளைவுகளைப் பற்றியும் தேவன் ஆறாயிரம் வருடங்களாக உலகத்திற்கு போதித்து

வந்திருந்தும், அநேகர் தேவநீதி நியாயங்களைக் குறித்து மிகக் குறைந்த அறிவைப் பெற்றிருக்கின்றனர். மனுக்குலம் முழுமைக்கும், தேவ ஞானத்தைக் குறித்தும், நீதியினால் ஏற்படுகின்ற மேலான ஆதாயத்தைக் குறித்தும் ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின்போது அறிவுறுத்தப்படும்போது மட்டுமே, பூரண அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வர்.

3. மனுக்குல சந்ததியினர் உடனடியாக மறுசீரமைப்புப் பெற்றால் அவர்கள் அனுபவ ரீதியாக, புதிய சந்ததியாக அவர்களின் பழைய அனுபவங்கள் மறந்த நிலையில் இருப்பார்கள். ஏனெனில் தற்போதைய பரிபூரண சாய-ல் புதிய வல்லமைக்குரிய சிந்தையைப் பெற்றிருந்தால் தன்னைக் குறித்தே அடையாளங்காண முடியாத நிலையில் ஒவ்வொருவரும் இருப்பர். குழந்தைப் பருவத்திலேயே மரித்தவர்கள் தங்களைக் குறித்த பழைய நினைவுகளே சரிவர மனதில் பதியாதிருப்பதால் தங்களது பூர்வீகம் என்ன என்பதையும் தாங்கள் உயிர்த்தெழுந்து மறுசீரமைப்புக் குள்ளாகியிருக்கிறோம் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை. இவ்வாறு உடனடியாக மறுசீரமைப்புக்குள்ளாக்குவது தேவதிட்டமாயிருக்குமானால் ஆதியிலேயே ஏதேனில் இலட்சக்கணக்கான மனிதர்களை சிருஷ்டித்திருந்து, எல்லோரையும் பரீட்சை பார்த்திருப்பார். அவர்கள் உயிர்த்தெழுத-ல் அதே நிலையை திரும்ப பெற்றுக் கொள்ளப் போவதால் தற்கால பாவ அனுபவங்களை அனுபவித்தும் அதன் மூலம் யாதொரு நன்மையும் இல்லாமற் போகிறது. அவ்வாறே, அதே நிலையில் ஒவ்வொரு முறையும் இலட்சக்கணக்கான மனிதர்களை மறுசீர்ப்படுத்துவதையே தம் திட்டமாக செயல்படுத்தியிருப்பார். இவ்வாறு செய்வதினால், பாவத்தைக் குறித்து தற்காலத்தில் கொடுக்கப்படுகிற அனுபவங்கள் பயனற்றதாகிவிடும்.

4. ஒவ்வொருவரும் உடனுக்குடன் பூரண சுபாவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதாக வைத்துக் கொண்டால், ஆபிரகாமின் வித்தாகிய திருச்சபைக்கு தனது ஆண்டவருடன் சேர்ந்து உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும் இராஜரீக ஆசாரியத்துவத்தின் வேலையை செய்ய சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும். (கலாத். 3:16,29) தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி இந்த ராஜரீக ஆசாரியர்கள் பலவீனமுள்ள, அபூரணத்

தன்மையுடைய சிலருக்கு போதித்து அவர்களைப் பூரணமடையச் செய்வது இவர்களின் கடமையாகும். அந்த அபூரணத் தன்மையுடையவர்களிடமிருந்து, பாவங்களுக்காக செலுத்தப்பட்ட காணிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்வதும் அவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டி மன்னிப்பதும் இவர்களின் பணியாகும். ஆகவே இரண்டாம் வருகையில் உடனடியாக அனைவரையும் மறுசீர்படுத்துவது தேவசித்தமும், திட்டமுமாயிருக்குமானால் இந்த ஆசாரியக் கூட்டத்தினரை தெரிந்தெடுத்தது அவசியமில்லாமற் போய்விடும்.

5. மறுசீரமைப்புக்குள்ளாக்குதல் உடனடியாக நிகழ்ந்து விடும் என்று வைத்துக் கொண்டால், தேவன் ஏன் மறுசீரமைப்பின் காலங்கள் என ஆயிரம் வருடத்தை நிர்ணயித்தார்? ஆதாமின் சாபத்தை போக்கி மனுக்குலத்தை ஒரே சமயத்தில் சீர்ப்படுத்தி பரிபூரண சுபாவமடைய செய்ய ஒரு வருடமே நீண்ட காலமாக இருந்திருக்கும்.

6. மனுக்குலத்தை நொடிப்பொழுதில் பரிபூரணத் தன்மை அடையச் செய்தால், இனி அவர்களுக்கு இரக்கம், கருணை தேவையில்லை என்று பொருளாகிறது. இனி அவர்கள் தெரிந்து செய்த தங்கள் மீறுதலுக்காக எங்கள் மேல் கருணை காட்டுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுக்க முடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தெரிந்தே செய்த பாவத்தினிமித்தமாக மீறுதலுக்குட்பட்டவர்கள் தங்களைத் தாங்களே சாபத்திற்குள்ளாக்கி மரணத் தீர்ப்பை வருவித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகையால் இவர்கள் ஆதாமின் விழுகையி-ருந்து வேறுபட்டவர்கள். ஆதாமின் மீறுதலுக்கு இயேசுவின் ஈடுப-யினால் மீட்பு சாத்தியமாகிறது. ஆனால் இவர்கள் உள்ளப்பூர்வமாக பாவம் செய்வதினால் மீட்பு சாத்தியமில்லை. ஆகவே உடனுக்குடன் மறுசீரமைத்த-ன்படியான இந்த நிலைப்பாட்டில் ஒவ்வொரு மனிதனும் மீறுதலுக்குட்படுபவன் ஆனதால் சாபமாக மரணத்தை தனித்தனியாக சந்தித்தே ஆக வேண்டும். ஆகவே ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனின் ஒரேயொரு பாவத்தி-ருந்து விடுவிக்க வேண்டுமானால் கூட இன்னொரு ஜீவனைப் ப-யாகத் தரவேண்டியது அவசியமாகிறது. மீறுதலுக்குட்பட்ட ஒரு மில்-யன் ஜனங்களின் பாவங்கள் நீக்கப்பட, ஒப்புரவாக்கப்பட்ட பரிபூரணமான பரிசுத்த நிலையிலுள்ள இன்னொரு மில்-யன் ஜனங்களைப் ப-யாகத் தர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் தேவன், கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக முழுமையான, அனைவருக்கும் பொருந்தும் ப-யை ஒப்புக் கொடுக்கச் செய்து இனி பாவத்திற்காக வேறெந்த கூடுதலான ப-களும் அவசியமில்லாமல் செய்து விட்டார். அவ்வாறில்லாமல் உடனடியாக கிறிஸ்துவினால் பரிபூரணத் தன்மைக்கு மறுசீரமைப்புக்குட்படுத்தி புதுப்பிக்கப்பட்டவர்களது வேண்டுதல்கள் (கிறிஸ்துவின் ப-யின் பலன்கள் மூலம்) கேட்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் கிறிஸ்து தம் விலைக்கிரயத்தின் மூலம் சம்பாதித்த எல்லாவிதமான தேவ கிருபையையும் ஏற்கனவே பெற்றுவிட்டனர். அவ்வாறு அவர்கள் ஏற்கனவே முழுமையாக மறு சீரமைப்பு அடைந்திருந்தால் இனி மேற்கொண்டு பாவத்திற்காக செலுத்தப்பட்ட தியாக ப-யில் எவ்வித பங்கும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படமாட்டது.

இனி நாம் தெய்வீக திட்டத்தின்படி மனுக்குலம் படிப்படியாக மறு சீரமைப்புக்குள்ளாக வேண்டியதன் அவசியத்தை காரண காரியத்தோடு ஆராய்வோம். சிருஷ்டிகரோடு, ஒப்புரவாக வேண்டுமானால் அவருடைய நீதியைக் கற்று வளர்ச்சியடைவதன் மூலமே கூடும். இந்த ஒப்புரவாகுத-ன் திட்டத்தினால் மனுக்குலம் அடையப் போகும் நன்மைகளையும் சிந்திப்போம்.

1. அனைத்து மனுக்குலத்தினரும், ஆதாமின் மரணத்தில் உறக்க நிலையி-ருந்தாலும், இயேசுவின் ஈடுப-யாகிய விலைக்கிரயத்தினால் நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள உயிரோடெழுப்பப்படுவர். இதுவே மறுசீரமைப்பின் முதல் கட்டமான ஆசீர்வாதமாகும். பிறகு அவர்கள் இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தாரின் பராமரிப்பின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரப்படுவார்கள். இச்சுவிசேஷ யுகத்தில் இந்த ஆசாரியக் கூட்டத்தார் பாவத்திற்கெதிராகப் போராடி வெற்றி பெற்று பாவத்தின் விளைவுகளை நன்கு அறிந்திருப்பதினால், மனுக்குலத்தை பொறுமையோடும் சகிப்புத் தன்மையோடும் இருந்து சீர்ப்பொருந்தச் செய்யும் தகுதியுடையோராயிருப்பர். அவர்களுக்கு தேவையான உதவிகளைச் செய்து ராஜாக்களாகவும், ஆசாரியர் களாகவும் இருப்பார்கள். *(வெளி. 5:10)*

ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனும் தான் மரிக்கும்போது எந்த சிந்தையில் மரித்தானோ அதே நிலையில் உயிர்த்தெழுப்பப் படுவதால் அவனது குணநலன்கள் பாதுகாக்கப்படும். மேலும் அவனுடைய பாவம், பலவீனங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு தேவ நீதியைக் கற்று படிப்படியாக சீர்பொருந்தி வரும் அனுபவம் அவனுக்கு நல்ல படிப்பினைகளைத் தரும். பாவத்திற்கும், தேவ நீதிக்குமிடையே உள்ள வித்தியாசமும் அதனால் தெள்ளத் தெளிவாகும். இவ்வாறு நமது மாபெரும் இரட்சகர் உலக மனுக்குலத்தாரில் பரிபூரண நிலைக்கு யார் யார் மனப்பூர்வமாகக் கீழ்ப்படிகிறார்களோ அவர்களை உயர்த்துவார். தங்களுடைய முழு அறிவுடன், தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாய்ப்புகளை உதாசீனம் செய்து பரிபூரண சுபாவத்தை அடைய மறுப்பவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தவணைக் காலமாகிய நூறு வருட வாழ்க்கைக்குப் பிறகு ஜீவனுள்ளோர் தேசத்தி-ருந்து இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவர். இனி இவர்களுக்கு மீண்டும் சீர்பொருந்தும் வாய்ப்பு அருளப்படுவதில்லை. ஏனெனில் இவர்களுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், ஓரளவு நன்மை தீமை பற்றிய அறிவில் நிறைந்திருந்தும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவ கிருபையை மறுத்து விடுகின்றனர். மாபெரும் தீர்க்கதரிசியின் சொல் கேளாமல் அலட்சியம் செய்து பரிசுத்தத்தை அடைவதற்கான பெரும் பாதையில் முன்னேறவில்லை. *(ஏசாயா 65:20; 35:8)* ஆனாலும் தீர்க்கதரிதரிசி கூறுகிறபடி, நூறு வயது சென்று மரிக்கிறவனும் பாலகன் என கருதப்படுவான். ஏனெனில் யாரெல்லாம் பரிசுத்தத்தை அடையும் வழியில் நடக்க மனதாயிருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஆயிரம் வருட அரசாட்சி முடியும் வரையில் உயிருடன் ஜீவிப்பார்கள்.

2. ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின்போது, இவ்வுலக மனுக்குலத்தார் அபூரண நிலையிலேயே இருந்து பரிசுத்த பெரும் பாதையில் செல்ல முயற்சி எடுக்கும் போதும், அரிய பாடங்களை படிப்படியாக கற்றுக்கொள்ளும்போதும், ஆவியின் பலவித கனிகளை விருத்திசெய்யும் போதும் கிறிஸ்துவின் ஈடுப-யின் புண்ணியம் அவர்களை மூடுகிறது. இவ்வாறு அவர்கள் தங்கள் ஜீவனையடைய வழி நடத்தப்படும் பாதையில் ஆதாமினால் ஏற்பட்ட பலவீனங்களாலோ அல்லது விவேகமற்றிருப்பதாலோ வேறு வழி

முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதினாலோ சில தடைகளோ கறைகளோ ஏற்படலாம். அவைகள் ஒரு வரைமுறைக்குள்ளாக மாபெரும் ஆசாரியரின் மூலம் மன்னிக்கப்படும்.

நித்திய ஜீவனுக்கோ, நித்திய மரணத்திற்கோ பரீட்சிக்கப்படுவதற்கு உடல் ரீதியான பூரணமோ அல்லது அறிவு ரீதியான பூரணமோ தேவை என்று கூறுகிறவர்கள், தற்போது திருச்சபையார் பரீட்சைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்கிறார்கள். எல்லாம் வேதத்திற்கு இசைவாயிருக்க வேண்டும். மனுக்குலத்தின் பரீட்சைக்கும் அப்படிப்பட்ட பூரணத்தன்மை அவசியமில்லை.

நம்மைப்போலவே, உலகமும் பரீட்சை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாக கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவ கிருபையின் அறிவுக்குள்ளாக கொண்டுவரப்படும். இதை தேவனும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். பூரணத்தை அடையும்போது, ஆதாமினால் சுதந்தரித்துக் கொண்ட அவர்களது பெலவீனங்கள் புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்துவின் தகுதியினால் மூடப்படும். மேசியாவின் ஆயிரம் வருட ஆட்சி முடியும் வரை, தேவ சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிவோர் எவரும் பரிபூரண சுபாவத்தை அடைவதில்லை.

3. ஆயிரம் வருட அரசாட்சியைக் குறித்து வேதாகமம் அது உலகத்தினருக்கு நியாயத் தீர்ப்பின் நாள் என உரைக்கின்றது. "மேலும் ஒரு நாளைக் குறித்திருக்கிறார்; அதிலே அவர் தாம் நியமித்த மனுஷனைக் கொண்டு (தலையும் சரீரமுமான கிறிஸ்து) பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயந் தீர்ப்பார்." - *அப். 17:31*

உலக மனுக்குலமாகிய ஆதாமின் சந்ததியை வலுக்கட்டாயமாகப் கீழ்ப்படியப் பண்ணி, நித்திய ஜீவனை தந்து ஒவ்வொருவரையும் காப்பாற்றுவார் என்பது தேவதிட்டமாய் இருக்குமானால் ஏன் வர இருக்கின்ற யுகம் நியாயத் தீர்ப்பின் நாள் என அழைக்கப்படவேண்டும்? நியாயத் தீர்ப்பு என்பது சோதனைக் குட்படுத்தப்பட்டு பரீட்சிப்பதையே குறிக்கும். இதனடிப்படையில் எத்தனை பேர் பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெறுகிறார்களோ, அவர்கள் தகுதியுடையவர்களாகக் கருதப்பட்டு ஆசீர்வாதம் பெறுவர்.

கீழ்ப்படிய மறுக்கும் கூட்டத்தார் தகுதியற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டு விலக்கப்படுவர். இந்த நியாயத் தீர்ப்பானது நித்திய ஜீவன் அல்லது நித்திய மரணத்தை வரையறுப்பதாகும்.

நமது கர்த்தரால் சொல்லப்பட்ட செம்மறி ஆடு, வெள்ளாடு உவமை சுவிசேஷ யுகத்திற்குப் பொருந்தாது. ஆயிரம் வருட அரசாட்சியில் உலக மாந்தருக்கு நடைபெற இருக்கும் நியாயத் தீர்ப்பையே இது குறிப்பிடுகிறது. அவ்வசனமானது, "மனுஷ குமாரன் தன் சகல மாட்சிமையோடு வரும்போது... தமது மகிமை பொருந்திய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது..." இப்படி ஆரம்பிக்கிறது. நமது ஆண்டவரின் வாக்குத்தத்தத்தின்படி, மணவாட்டியாகிய தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட திருச்சபை அவருடைய மகிமையிலும், சிங்காசனத்திலும் பங்கு பெறும். பிறகு "சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாக சேர்க்கப்படுவார்கள்." அப்பொழுது செம்மறி ஆடுகளை வலதுபுறம் தனியாகப் பிரித்து அவரது தயை பெற்றவர்களாகவும், வெள்ளாடுகளை இடது புறமாகப் பிரித்து சபிக்கப்பட்டவர்களாகவும் அவர்களை நீதியாய் நியாயம் தீர்ப்பார். இவ்வாறு தனியே பிரித்தெடுப்பதும், நியாயத் தீர்ப்பு செய்வதும் ஆயிரம் வருட அரசாட்சி காலம் முழுவதும் நடைபெறும். முடிவில், செம்மறி ஆடு பிதாவின் தயை பெற்று நித்திய ஜீவன் பெற அவர் முன்பாக கொண்டுவரப்பட்டு அன்பாய் உபசரிக்கப்படுவர். கீழ்ப்படியாத வெள்ளாடுகள், சாத்தானை தங்கள் தலைவனாகக் கொண்டதால், தீமை செய்கிற அனைவரோடும் சேர்த்து நித்திய அழிவிற்கான தண்டனையைப் பெறுவர். அவர்களுக்கு ஜீவன் பெறுகின்ற பாதை நித்தியத்திற்கும் துண்டிக்கப்பட்டதாயிருக்கும். இதனையே அழியாத அக்கினி (இரண்டாம் மரணம்) என அடைமொழியாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆயிரம் வருட ஆட்சியில் நடைபெறும் மாபெரும் நியாயத் தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்து வேதாகமத்தில் குறிப்பிடும்போது தூய்மையும் நீதியும் நிறைந்த பெரிய வெண்ணிற சிங்காசனத்தின் முன்பாக, நியாயத் தீர்ப்பு நடைபெறும் என தீர்ப்பு செய்யும் விதத்தைப் பற்றி சித்திர விளக்கமாகக் கூறுகிறது. அந்நாளில் பரலோகத் தந்தையின் ஆவியில் வளர்ச்சி பெற்று, பூரணப்பட்டு அன்பின் ஆவியில் வளர்ந்தவர்களே கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் எனப்படுவர். உலகத் தோற்றமுதல் அவர்களுக்கென்றே

உருவாக்கப்பட்ட, பூமிக்குரிய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வர். மற்றவர்கள், தங்களுக்குக் கிடைத்த தயை நிறைந்த நாட்களை வீணடித்து கர்த்தருக்கு ஒப்பாய் அன்பின் ஆவியில் பூரணர்களாக ஆகும் தகுதியை இழந்ததால் கர்த்தரின் விரோதிகள் என எண்பிக்கப்பட்டு, சாத்தானோடுகூட அழிக்கப்படுவார்கள். ஒப்பிட்டுப் பார்க்க - வெளி. *20:9-13*

மீட்கும் பொருள் - பதிலீடு

பதிலீடு (substitution) குறித்த போதனையில், கிறிஸ்தவ மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக உறுதியாக நிலைத்திருக்கக்கூடிய கொள்கை என்னவெனில் பாவத்தின் சம்பளம் கொடிய நித்திய நரகம் என்பது. ஆனால் தற்போது அந்த போதனை வேதாகமத்தை பகுத்தாராய்வதன் மூலமாக சிறிது சிறிதாக மறைந்து வருகின்றது. அவ்வாறு பாவத்தின் சம்பளம் நரகம் என்று வைத்துக் கொண்டால், நமது கர்த்தர் நாம் செய்த பாவத்திற்கு கிடைக்கும் தண்டனையை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளும்போது, அவர் நித்திய நித்தியத்திற்கும் நரகத்தில் வேகடிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறில்லாவிடில் நாம் பாவத்தி-ருந்து விடுதலை பெற முடியாது. இந்த சிந்தனை கேட்பதற்கு உறுதியாக வாதிடவும் கூடும் என்றாலும் அந்த போதனை தப்பறையாக இருக்கிறது. பாவத்தின் சம்பளம் நித்திய எரி நரகமல்ல. அது மனிதனுக்கெதிராக கொடுக்கப்படுகிற பாவத்தின் தண்டனை அல்ல. இருந்தபோதிலும், அநேகர் பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்றும், நமது கர்த்தராகிய இயேசுவே மனிதனுக்குப் பதிலாக பாடுபட்டு மரணத்தை ருசி பார்த்து மனிதன் எவ்வாறு துன்பப்படுவானோ அதே மனித நிலையில் துன்பத்தை அனுபவித்தார் என்றெல்லாம் அறிந்திருந்தும், பதிலீடு செய்யப் படுதலைக் குறித்து தவறான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். பதிலீட்டைப் பற்றி வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதா? அப்படி குறிப்பிடப்படாதிருக்குமானால் நாம் ஏன் அச்சொல்லை உபயோகிக்க வேண்டும் என வினவுகின்றனர்.

வேதாகமம் எபிரேய கிரேக்க மொழிகளிலேயே எழுதப்பட்டது. இந்த மூல பாஷைகளி-ருந்து மற்ற மொழிகளில் வேதாகமம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்ட substitution *(பதிலீடு)* என்ற ஆங்கில வார்த்தை,

மூலமொழிக் கிணையாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டதா என ஆராய்வது இங்கு அவசியமாகிறது. கிரேக்கப் பதத்திற்கிணையாக substitution (பதிலீடு, மற்றவருக்காக செயல்படுபவர்) என்று வேதாகமத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர்கள் சரியான சொல்லையே கையாண்டிருக்கின்றனர். கிரேக்க வேதாகமத்தின் அநேக இடங்களில் பதிலீடு, பதிலாக (substitution, substitute) என்ற பொருளே அதிகமாக இடம் பெறுகிறது. பதிலீடு என்ற வார்த்தையைத் தவிர பொருத்தமான வார்த்தை இல்லாததால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இதனை உபயோகித்திருக்கின்றனர். பதிலீடு (substitution) என்ற வார்த்தைக்கு எதிர்ப்பதமான வார்த்தையானது மீட்கும்பொருள் (ransom) என்ற வார்த்தைக்கும் எதிர்ப்பதமான பொருளைத் தருகிறது. நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி, வேதாகமம் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் உரைக்கிறபடி, நாம் கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் மூலம் விலைக்கு வாங்கப்பட்டோம். அவர் நமக்காக தம் ஆத்துமாவை மரணத்தில் ஊற்றி மீட்கும் பொருளை பதிலீடாகத் தந்து நம்மை விடுவித்தார். ஆகவே இயேசு தந்தது பதிலீடுதான் என்பது உறுதியாகிறது.

ஒரு பொருளை நாம் விலை கொடுத்து வாங்கும்போது, அதற்கீடாக என்ன விலை கொடுக்கிறோமோ அதுவே பெற்ற பொருளுக்கு பதிலீடாகும். உதாரணமாக, நாம் ஒரு ரொட்டித் துண்டை கடையில் சென்று, அதற்கான விலை கொடுத்து வாங்குவதாகக் கொள்வோம். நாம் ரொட்டித் துண்டை வாங்க என்ன விலை கொடுத்தோமோ, அதுவே பதிலீடு ஆகிறது. ஒரு விவசாயி ஒரு சாக்கு கோதுமையை மில்லுக்கு எடுத்துச் சென்று விற்றுவிட்டு அதற்குப் பதிலாக ரொட்டி மாவை வாங்கி வருவதாக வைத்துக் கொள்வோம். இதில் ரொட்டி மாவுக்கு கோதுமை பதிலீடு ஆகிறது. அது போலவே ஈடுப- செலுத்துகின்ற ஒருவர் மற்றவருக்காக விலை கொடுத்து பதிலீடு செலுத்துபவராகிறார். இவ்வாறாக, மனிதனாக உலகிற்கு வந்த இயேசு கிறிஸ்து தன்னையே மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்து விலைக்கிரயம் செலுத்தியதினால், விழுந்துபோன ஆதாமிற் கிணையாக விலை கொடுத்ததினால் ஆதாமுக்கும் ஆதாமின் மூலமாக தங்கள் ஜீவனை இழந்த அவனது சந்ததியார் அனைவருக்கும் பதிலீடு செலுத்தியவராகிறார். ஆகவே

இவ்விஷயத்தில் சொல்லப்பட்ட உண்மைகள் அனைத்தும் பொருத்தமானதாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் இரு நாடுகளிடையே சண்டை ஏற்படும்போது பிடிக்கப்படும் கைதிகளை, ஒரு நாடு எத்தனை கைதிகளை விடுவிக்கிறதோ, அதே எண்ணிக்கையிலான கைதிகளை மற்றொரு நாடும் விடுவிக்க ஒப்பந்தமிட்டு அதன்படி செய்வார்கள். ஆனால் மனிதனுக்கு ஈடாக மனிதன், பொருட்களுக்கு ஈடாக பொருட்கள் என்ற ரீதியில் கிறிஸ்துவின் ஈடுப- பொருந்தாது.

கடையில் சென்று வாங்கும் ரொட்டித் துண்டிற்கு ஈடாக என்ன விலை (பணம்) கொடுத்ததாலும் இரண்டும் ஒரே தன்மையுடையதல்ல. அதாவது ரொட்டியும் வெள்ளியும் ஒரே மதிப்புடையதாக இருந்தாலும் இரண்டும் ஒரே தன்மையுடையவைகளல்ல. பூரண மனிதனை மீட்கும் விஷயத்திலும், மனிதனை ஒத்த பரிபூரணத்திலும் சாய-லும் சரிநிகராக உள்ள ஒருவரைக் கொண்டு பொருத்தமான முழுமையான ஈட்டுக் கிரயத்தை செலுத்த தேவன் ஏற்பாடு செய்தார். மனுக்குலத்தின்மேல் சுமத்தப்பட்ட சாபத்தீர்ப்பினின்று விடுதலையாக்குவதற்கு முன்பாகவே ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென தேவன் தீர்மானித்திருந்தார்.

“பதிலீடு” என்ற வார்த்தை மனிதர்களிடத்தில் அடிக்கடி உபயோகிக்கப்படுகிற வார்த்தையாக இருந்தாலும், கிறிஸ்துவின் பதிலீட்டைப் பொறுத்தமட்டில் குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறதாய் உள்ளது. போர்க்காலத்தில், அத்தியாவசியமான பணிக்கு இராணுவத்துறையோடு ஒப்பந்தம் செய்த கொண்ட ராணுவ வீரர் ஒருவர், தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் தனக்கு பதிலாக வேறொரு நபரை பணியமர்த்த அனுமதிக்கப்படுவார். பணியமர்த்தப்பட்ட அந்த நபர் இராணுவத்தில் அந்த நபருக்கு பதிலாக செய்ய வேண்டிய பணிகளை சரிவர செய்து முடிக்க வேண்டும். தனக்கு பதிலாக வேறு ஒருவரை பணியிலமர்த்தியவர், இராணுவ விதிமுறைகளி-ருந்தும் கட்டுப்பாடுகளி-ருந்தும் விடுதலையாகிறார். இராணுவ நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டில் பதிலீடு என்ற சொல் இசைவாய்ப் பொருந்துகிறது. எப்படியெனில்

விடுவிக்கப்பட்டவருக்கு பதிலாக பணிமேற்கொள்ள இராணுவ அதிகாரியால் அனுமதி அளிக்கப்பட்ட நபர், உடல் ரீதியாக அப்பணிக்கு தகுதியுடைவர் என நிரூபித்தாக வேண்டும்; இரண்டாவதாக பதிலீடு தருகின்ற அந்த நபர் இராணுவத் துறையோடு ஒப்பந்தம் செய்ய தயாராயிருந்து தன்னையே பதிலீடாக கையளிப்பவராக இருக்க வேண்டும். இந்தப் பண்புகள் நாம் ஆராய்கின்ற பாடத்திற்கு பெரிதும் பொருத்தமுடையதாய் உள்ளது. நமது கர்த்தராகிய இயேசு, முற்பிதாவாகிய ஆதாமிற்கு பதிலாக பதிலீடு செய்ய பரிந்துரைக்கப்பட்டார். அவர் தெய்வீக நீதி நியாயத்தின்படியும், சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டும் ஆதாமிற்குப் பதிலீடு செய்யத் தகுதியுடைவர் என எண்பித்தார். இன்னொரு தேவையையும் பூர்த்தி செய்கிறார். அதாவது பூமிக்கு வந்து நமது இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு தம்மை அர்ப்பணித்த போது அவர், மரண தண்டனைக்கு உட்படாதவராயிருந்தார்; அந்த அர்ப்பணம் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது; பறிக்கப்பட்ட ஆதாமின் ஜீவனுக்கு கொடுப்பதற்கு முழு சுதந்திரமான பரிபூரண ஜீவனைப் பெற்றிருந்தார்.

மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு பதிலீடுகளுக்கிடையே தொடர்பு முற்றுப் பெற்று விட்டது என்பதை அறிய வேண்டும். ஏனெனில் இராணுவத்தில் பணிபுரிய ஒப்பந்தம் செய்த வீரர் ஒப்பந்தத்தின்படி போரில் பணியாற்றும்போது உபத்திரவங்கள், துன்பங்கள் இவைகளை அனுபவிக்க நேரிடுகிறது. செய்த ஒப்பந்தம் அத்துடன் நிறைவு பெற்று விடுகிறது. ஆனால் ஆதாமின் விஷயத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சாசனமோ மரணத் தீர்ப்பு. மேற்கண்ட இவ்விரு விஷயங்களிலும் பதிலீடு என்ற வார்த்தை பொருந்தி வரக்கூடிய இடம் எதுவெனில், இராணுவ வீரன் ஒப்பந்தத்தின்படி இராணுவத் தளத்திற்கு ஊழியம் செய்ய செல்கின்ற நிலையும், நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து பிதாவினிடத்தில் தன்னை காணிக்கையாக ஒப்புக் கொடுத்து மரணப் பாதையைத் துவக்குவதையும் தொடர்பு படுத்தலாம். ஏனெனில் இராணுவ வீரனுக்குப் பதிலாக வந்த வீரனை இராணுவம் ஏற்றுக் கொண்டு, அவ்வீரனை விலக்கி, பெயரை நீக்கியது போல தெய்வீக நியாயந் தீர்ப்பின்படி கிறிஸ்து ஆதாமுக்காக

மரணத்திற்குள் நுழைந்தபோது பட்டிய--ருந்து ஆதாமின் பெயர் நீக்கப்பட்டு தெய்வீக சாபம் போக்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன இரண்டு ஒப்பீடுகளும் இத்துடன் நிறைவு பெற்றுவிட்டன. இனிமேல் தொடராது.

“பதிலீடு” என்ற சொல் வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களை தவறாய்ப் புரிந்து கொண்டு தங்களது கருத்தே சரியானது என்று தப்பெண்ணம்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு அதன் உண்மையான தாற்பரியத்தை விளக்குவது நமது நோக்கமல்ல. அவர்கள் தப்பெண்ணம் கொண்டிருப்பதால் வேதாகமத்தின் உண்மைப் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போகிறது. எனினும் நாம் நமது ஆவியின் துணைகொண்டு மீட்கும் பொருளாகிய பதிலீட்டை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த வேதப் பாடத்தைக் குறித்த தெளிந்த அறிவைப் பெற்றவர்கள் கிறிஸ்துவே நமக்கு பதிலாக ஈடுப- செலுத்தினார் என்பதை ஏற்க மறுத்தால், அவர்கள் தாங்கள் நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கு தேவையான விசுவாசத்தில் குறைவுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

இரட்சிப்புக்கென்று வேறெதாவது திட்டம் இருக்கக் கூடுமா?

அபூரண நிலையி-ருந்து மீட்கும் பொருளைக் குறித்த பாடத்தைப் படிக்கும்போது இதைக் குறித்து விவாதிக்கவும், மனிதனுக்கு பதிலீடாக, மீட்கும் பொருளாக தமது குமாரனின் மரணத்தின் மூலம் உலகத்தை இரட்சிப்பதற்கு பதிலாக ஏன் வேறு ஒரு முறையில் உலகத்தை தேவன் இரட்சித்திருக்கக்கூடாது என்று கேட்கவும் விரும்புகின்றனர். அவர்கள் இதைக் குறித்து தவறான அணுகுமுறையைக் கையாண்டுள்ளனர் என்பதே அவர்களுக்கு நாம் கூறும் பதில். அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டிய கேள்வி என்னவெனில் தேவன் வேறெதாவது வழியை தந்திருக்கிறாரா? அல்லது ஈடுப-யைக் குறித்த திட்டத்தினை தெரிந்தெடுத்து அதன்படி நடத்துகிறாரா என்பதேயாகும்.

தெய்வீக ஞானமானது மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்புக்கு வேறு ஒரு திட்டத்தினை கேள்விக்கிடமின்றி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரமுடியும். ஆனால் இரட்சிப்புக்கேதுவான, மீட்கும்

பொருளையல்லாமல் வேறு நன்மையான எந்த சிறந்த திட்டமும் செயற்படுத்தப்படவில்லை என்பது நாம் கண்ட உண்மை. எல்லாம் வல்ல தேவனால் தீர்மானிக்கப்பட்ட இரட்சிப்பின் திட்டம் அனைத்து மனுக்குல மாந்தருக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடியது என்பதை அவர் பகுத்தாராய்ந்து அத்திட்டத்தினை செயலாக்கும்போது ஏற்படுகிற விளைவுகளையும், அதனால் ஏற்படுகின்ற இறுதி நன்மைகள் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தார். தேவன், விழுந்து போன தூதர்களுக்கு வேறொரு திட்டத்தை செயல்படுத்தி இருந்திருப்பது நிரூபணமானால் விழுந்து போன மனுக்குலத்திற்கும் வேறொரு திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்திருப்பார் என்று நாம் சொல்லலாம். ஆனால் நாம் பார்க்கின்றபடி அது நிச்சயமாக பூரண நன்மையை மனுக்குலத்திற்குத் தருவதாக அமையாது. மேலும் அனைவர் பார்வையிலும் அது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததாயும் இருந்திருக்கும்.

ஒருவேளை ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள மனுக்குலம் மட்டும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, மறுசீரமைப்புக்குள்ளாவார்கள் என தேவன் ஏற்பாடு செய்திருப்பார் என வைத்துக் கொண்டால், இதனால் வரும் பாதகங்கள் அதிகமாயிருக்கும். அவையாவன:

1. நமது சந்ததியினர் ஒழுக்கத்தில் சீர் குலைந்து போவது எவ்வளவு பயங்கரமாக இருந்திருக்கும். அது நிறைவான மன நிலையையும், வலுவான உடல் தன்மையையும் பெற்றிருந்தும், ஒழுக்க ரீதியாக விழுந்து போன நிலையில் மனுக்குலம் தொடர்ந்து அனுமதியளிக்கப்பட்டிருந்தால் அதன் விளைவுகள் சொல்-மாளாது. இம்மாதிரி திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்குமேயானால், 10 அல்லது 20, 50, 100 வருடங்களுக்குள்ளாக பாவத்தின் விளைவுகளைத் தெளிவாக அறிந்துவிடுவர். இதே நிலை ஆறாயிரம் வருடங்களாகத் தொடர்ந்திருந்தால் வஞ்சகம், எண்ணிப்பார்க்க முடியாத அளவு பெருகி, மனுக்குலத்தை வாட்டி வதைத்திருக்கும். தேவனிடமிருந்து பிரிந்திருந்து மரணத் தீர்ப்பை மட்டும் இன்னும் அடையாம-ருந்தால் இத்திட்டம் எவ்வளவு கொடூரமானதாயிருக்கும்.

2. இரட்சிப்பைக் குறித்த தேவ திட்டம் மேற்கண்டவாறு பெருந்திரளான எண்ணிக்கையில் நிறைவேற்றப்படும் என்று

வைத்துக் கொண்டால் கூட அத்திட்டத்தின் மூலம் தெய்வீக குணநலன்களை இந்த அளவுக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்க முடியாது.

a. ஆனால் தேவ நீதியானது மரணத்தீர்ப்பை இம்மனுக்குலத்தின் மேல் சாபமாக சுமத்தியபோது, "ஆதாமின் மீறுதலுக்கொப்பாய்ப் பாவம் செய்யாதவர்களையும் ஆண்டு கொண்டது." இவர்கள் பாவம் செய்யாத போதிலும் அனைவரும் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரிக்கப்பட்டவர்கள், துர்க்குணத்தில் உருவானவர்கள். தலைமுறை தலைமுறையாக இவ்வாறு மனுக்குலத்தை பாவம் ஆண்டு வருகிறது. (ரோமர் 5:14,12: சங் 51:5) இப்பாவக் கறையை நீக்க பரிபூரணமான தேவநீதி நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இதில் எள்ளளவும் குறைவு ஏற்பட்டாலும் நிராகரிக்கப்படும் என்பதை தேவன் நமக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

b. நாம் துர்க்குணத்தில் தேவனை விட்டு வெகு தொலைவி-ருந்தாலும், நாம் இன்னும் பாவிகளாக அவரது அன்பிற்கு அபாத்திரராய் இருந்தபோதிலும், நமது மீட்புக்காக, நம் மேல் வைத்த அன்பின் காரணமாகச் செலுத்தப்பட்ட மாபெரும் மீட்கும்பொருளாகிய விலைக்கியரத்தினை செலுத்தியதன் மூலம் அன்பு என்ன என்பதை நமக்கு விளங்கப் பண்ணினார்.

c. மனிதனுக்கு மரணத் தீர்ப்பை சாபமாகத் தந்து தம் திட்டத்தினை நிறைவேற்றிய தேவன் மீண்டும் ஏற்ற வேளையில், மரணத்தி-ருந்து அவனை மீட்டு மறுசீரமைப்புகுள்ளாக்கி உயிர்த்தெழுப்புவார். சிருஷ்டிப்பின் நாட்களில் நடைபெற்றதைக் காட்டிலும் அதிசயிக்கத்தக்க, மாபெரும் தெய்வீக வல்லமையை வெளிப்படுத்த இது ஒரு சந்தர்ப்பமாக அமையும். எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமின்றி தெய்வீக வாக்குத்தத்தமாகிய உயிர்த்தெழுதலை இவ்வுலகில் வாழ்ந்து மரித்த இலட்சக்கணக் கானவர்களுக்கு கொடுக்கவும் திரும்பவும், முன்பிருந்த நிலையை கொடுக்கவும் மாபெரும் வல்லமை அவசியம். அவர்கள் உயிர்த்தெழும்போது, மரிப்பதற்கு முன்னால் எந்த நினைவில் இருந்தார்களோ அதே நினைவோடு உயிரோடெழுப்ப வேண்டுமானால் ஒரு மனிதனைச் சிருஷ்டிப்பதை விட அதிக

வல்லமை தேவைப்படுகிறது.

d. இத்தெய்வீக திட்டம் முழுமையாக நிறைவேற்றி முடிக்கப் படும்போது, தெய்வீக ஞானத்தின் மேன்மை வெளியரங்கமாகும். இத்திட்டத்திற்குகொப்பாக அல்லது இதனை விட அற்புதமான திட்டம் ஒன்று இருக்க முடியாது என்ற பேருண்மை அந்நாளில் அனைவராலும் அறியப்படும். மனிதர்களும், தூதர்களும் இக்காரியம் என்ன நோக்கத்திற்காக நடக்கின்றது என்ற அவரது செயல்பாட்டின் உள்ளர்த்தத்தையும், காரண காரியத்தையும் தற்போது அறிய முடியாமல் போனாலும், இந்த தெய்வீக சித்தத்திற்கெதிராக சாத்தானும் மற்றும் விழுந்துபோன தூதர்களும் தடை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வந்தாலும், தம் ஞானத்தால் தேவன் எவ்வாறு முடிவை ஆரம்பத்திலேயே அறிந்திருந்தார் என்பதையும் அனைத்துக் காரியங்களையும் தமது ஆலோசனையின்படியே செய்து முடிக்கும் அற்புதத்தையும் எண்ணி ஆச்சரியமடைவர். தேவன் தமது தெய்வீக நோக்கம் நிறைவேறும் பொருட்டு, அனைத்தையும் நன்மைக்கேதுவாக செய்து முடிக்க வல்லவராயிருக்கிறார் என்று வெளியரங்கமாக அனைவருக்கும் தெரியவரும். "என் வாயி-ருந்து புறப்படும் வசனம்... அது வெறுமையாய் என்னிடத்திற்குத் திரும்பாமல், அது நான் விரும்புகிறதைச் செய்து, நான் அதை அனுப்பிய காரியமாகும்படி வாய்க்கும்" (*ஏசாயா 55:11*) என்ற வசனம் இறுதியில் நிரூபணமாகும்.

மேலும், மனிதனை அனுசரித்து, பாவம் செய்த தூதர்களை தொடர்கிற திட்டத்தை அல்லது ஏதாவது வேறு திட்டத்தை நாம் சிந்தனையில் கொண்டுவர முடியும். ஆனால் அது கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய திருச்சபையை தெரிந்துகொள்கிறதற்கு மகா பெரிய சந்தர்ப்பமாக இருந்திருக்காது; மேலும், வார்த்தையானவர் பரம பிதாவிடம் வைத்திருக்கிற விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் சோதிப்பதற்கு மகா பெரிய சந்தர்ப்பமாக இருந்திருக்காது; இதன் விளைவாக, அவர் தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்குள்ளவராக உயர்த்தப்படுவதற்கும், இரட்சிக்கப்பட்ட சிறு மந்தை அவரது அடிச் சுவட்டில் நடக்கவும் சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்காது. முடிவாக பார்த்த இப்பாடங்கள் அனைத்தும் மனுக்குலத்திற்காக மட்டுமல்ல, தேவனுடைய அறிவுள்ள படைப்புக்கள் அனைத்திற்கும், நித்திய

நித்தியத்திற்குமாக ஏற்படுத்தப்பட்டவை.

"ஆ ! தேவனுடைய ஐசுவரியம், ஞானம், அறிவு என்பவைகளின் ஆழம் எவ்வளவாயிருக்கிறது! அவருடைய நியாயத் தீர்ப்புகள் அளவிடப் படாதவைகள் அவருடைய வழிகள் ஆராயப்படாதவைகள்! கர்த்தருடைய சிந்தையை அறிந்தவன் யார்? அவருக்கு ஆலோசனைக்காரனாயிருந்தவன் யார்? தனக்குப் பதில் கிடைக்கும் படிக்கு முந்தி அவருக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தவன் யார்? சகலமும் அவராலும் அவர் மூலமாகவும், அவருக்காகவும் இருக்கிறது; அவருக்கே என்றென்றைக்கும் மகிமையுண்டாவதாக, ஆமென்." ரோமர் *11:33-36*

அ அ